

DIEV. ET. MONDROIT

INSTITVTIO
Ex Græca Lib.
GRAMMATICES

compendiaria:
Rob. IN Schiz.
Vnum Regia Schola
Westmonasteriensis.

Scientiarum ianitrix
Grammatica.

LONDINI,
Excudebat BONHAMVS
NORTONVS, Regius in
Latinis, Græcis & He-
braicis Typographus.

1629.

GRAMATICA.

DIALECTICA.

RHETORICA.

MVSICA.

ARITHMETICA.

GÉOMETRIA.

ASTRONOMIA.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Τῶν ἰσχυρῶν Συναγωγῶν πύλαις,
Καὶ λέξιν ἐν αὐταῖς ἐφιστάτω.

GRÆCORVM LITERÆ.

Figura. Nomen. Potestas.

A α	ἄλφα	Alpha	a
B β	βῆτα	Beta	v
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
E ε	ἑψιλόν	Epsilon	e breve
Z ζ	ζῆτα	Zeta	z
H η	ἦτα	Eta	e longum
Θ θ	θῆτα	Thera	th
I ι	ιώτα	Iota	i
K κ	κάππα	Cappa	k c
Λ λ	λάμδα	Lambda	l
M μ	μῦ	My	m
N ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξι	Xi	x
O ο	ο μικρόν	o micron	o parvum
Π π	πί	Pi	p
Ρ ρ	ῥω	Rho	r
Σ σ	σίγμα	Sigma	s
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὑψιλόν	Ypsilon	u
Φ φ	φί	Phi	ph
Χ χ	χι	Chi	ch
Ψ ψ	ψι	Psi	ps
Ω ω	ώ μέγα	O mega	o magnum

literis septē sunt vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septemdecim sunt consonantes, σύμφωνα.

Institutio Græca

Divisio Vocalium.

- Vocales { Longæ μακρά, η, ω.
Breves βραχέα, ε, ο.
Ancipites ἀμφίβολα, α, ι, υ.
- Vocales { Mutabiles μεταβολικά, α, ε, ο.
Immutabiles ἀμεταβολικά, η, ι, υ, ω.
- Vocales { Præpositivæ προτακτικά, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ υποτακτικά, ι, υ.
- Diphthongi { Propriæ κείαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υ.
Impropriæ, καταχρηστικά, α, η, ο, ου, υι, ωυ.
- Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ευ, υ.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices : mutæ ἄφωνα, & semivocales ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenuēs ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles ἀμεταβολικά, λ, μ, ν, ρ.
σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus προσηδαί sunt tres : acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus ᾤσις. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ. Circumflexus, in ultimâ & penultimâ : Gravis tantum in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in quâ nullus est accentus.

Grammatices.

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter t̃is interrogativum.

Spiritus πνύματα, duo sunt, lenis ψιδν' : asper σαπν'.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab ò vel ρ aspirantur. Sed si medio ρ geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἐρρωσο vale.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Reiciuntur per apostrophum vocales α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ' αὐτὸν pro κατ' αὐτὸν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ' ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Ὅςτο sunt partes orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ὠνυμία. Verbum ῥήμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ὁπῖρρημα. Coniunctio, συνδεσμός. Præpositio, προθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ tres. Singularis ἐνικός, Dualis, δυϊκός, Pluralis, πληθυντικός.

Casus πῶσεις sunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γινική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neuterum, ὠδετερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpositivus προτακτικός, ut τὸ, hic, hæc, hoc. Subiunctivus υποτακτικός, αἰ, ὅς, ὅς, qui, quæ, quod.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. Ac.
ὁ, τὸ, τῷ, τὸν,	τῶ, τοῖν	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
ἡ, τῇ, τῇ, τῇ,	ταῖ, ταῖν	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
αὐτὸ, τὸ, τῷ, τὸ.	τῶ, τοῖν	ταῖ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Institutio Græca

Articulus Subjunctivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N.G.D.A.	N.A.G.D.	N. G. Da. Ac.
Masc. ὅς, ὅ, ὅν, ὅν,	ὦ, ὅιν, ὅι, ὅιν, ὅις, ὅις.	
Fœm. ἡ, ἡς, ἡ, ἡν,	αἶ, αἶιν, αἶ, αἶν, αἶς, αἶς.	
Neut. ὅ, ὅ, ὅ, ὅ.	ὦ, ὅιν, αἶ, αἶν, ὅις, αἶ.	

Sic. ὅστις, ἡπτις, ὅπτις, & ὅσπερ, ἡῶπ, ὅῶπ.

Declinationes χλίσσεως sunt decem, quinque nominum simplicium, & quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicae, non crescentes Genitivo. Quinta vero est imparisyllabica, i. Genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, αῖς, generis tantum masculini, ut ὁ αἰνεῖας, Aeneas χρύσεως, Chryses; sed ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπου, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνεῖας, Gen. τοῦ αἰνεῖα, Dar. τῷ αἰνεῖα, Ac. τὸν αἰνεῖαν, Voc. ὦ αἰνεῖα.

Dual. Nom. & Ac. τοῦ αἰνεῖα, Gen. & Dar. τοῖν αἰνεῖαν, Voc. ὦ αἰνεῖα.

Plural. Nom. οἱ αἰνεῖας, Gen. τῶν αἰνεῖων, Dar. τοῖς αἰνεῖαις, Ac. τοὺς αἰνεῖας, Voc. ὦ αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσεως, Gen. τοῦ χρύσεω, Dar. τῷ χρύσεω, Ac. τὸν χρύσεον, Voc. ὦ χρύσεον.

Dual. Nom. & Ac. τοῦ χρύσεω, Gen. & Dar. τοῖν χρύσεον, Voc. ὦ χρύσεον.

Plural. Nom. οἱ χρύσεαι, Gen. τῶν χρύσειων, Dar. τοῖς χρύσειαις, Ac. τοὺς χρύσειας, Voc. ὦ χρύσειαι.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuo in

Grammatices.

In primâ autem & secundâ declinatione semper circumflectitur in ultimâ.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet, semper subscriptum, scilicet, α, η, ω, punctulo subiecto.

Quædam nomina in αs, Doricè declinata formant gen. in α̃, ut ὁ θωμάs, τὸ θωμά̃.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus est idem cum nominativo, & poeticè sæpè usurpatur pro Nominativo.

{	N	omina in	της ut μητιέτης consiliarius.	{	formant Vocativum in α brevi, ut ὦ μητιέτα, ὦ σκύδα.
			Gentilia ut σκυθῆς Scythæ.		
			Poetica in πης, ut καὶ πης impudens.		
			Composita à πωλῶ vendo, μετρώ̃ merior, τεύω̃ tero.		

Secunda declinatio.

Duas complectitur terminationes α & η, generis fœminini, ut ἡ μουσα musa, ἡ τιμή honos.

Sing. Nom. ἡ μουσα, Gen. τῆς μουσῆs, Dat. τῇ μουσῇ, Acc. τὴν μουσαν, Voc. ὦ μουσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μουσα, Gen. & Dat. ταῖν μουσαιν, Voc. ὦ μέσα.

Plural. Nom. αἱ μουσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μουσαις, Ac. ταῖς μουσαις, Voc. ὦ μουσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμή, Gen. τῆς τιμῆs, Dat. τῇ τιμῇ, Ac. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμά, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖ, Voc. ὦ τιμά.

Plural. Nom. αἱ τιμαί, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Ac. ταῖς τιμαῖς, Voc. ὦ τιμαί.

Finite in α, αs, εs, & ω purum, faciunt genitivum in αs, & dativum in α, sic Ἀθηνῶ̃ Minerva, Ναυσικῶ̃ Nausica,

Institutio Græcæ

Nauſica, *μνάμινα*, contracta ex *αἰθυμάα, ναυσικαία, μνάα*. A purum dicitur, cum vocalis vel diphthongus præcedit *α*.

Quædam nomina secunda Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmm, ut ἀλλή pro ἀλλήν robori, & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut Δύεξ ianna, Δύεξι.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes *ος* & *ων*: *ος* masculini, *ων* scæminini, & communis, & *ον* neutrius, ut ὁ λόγος *ος* sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος *ος*, Gen. τοῦ λόγου, Dar. τῷ λόγῳ, Ac. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Ac. τὼ λόγῳ, Gen. & Dar. τοῖν λόγων, Voc. ὦ λόγε.

Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dar. τοῖς λόγοις, Ac. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dar. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Ac. τὼ ξύλῳ, Gen. & Dar. τοῖν ξύλοις, Voc. ὦ ξύλε.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dar. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

*Poeticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmm, ut παρδενι pro παρδένῳ, ἀσπασι pro ἀσπερις, σαββασι pro σαββάτοις: pauca patiuntur Apocopen, ut ἐει pro ἐειον, ιαμα, & nonnullis φι & φιν adiunguntur, ut σπᾶταφι pro σπᾶτα *ος* ex ercitus.*

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes *ως* & *ων*: *ως* masculini, scæminini, & communis generis, & *ων* neutrius, ut ὁ μῆλεως Menelaus, τὸ ἐγγών fertile,

Sing.

Grammatices.

Sing. Nom. ὁ μῦέλεως, Gen. τοῦ μῦέλεω, Dat. τῷ μῦέλεω, Acc. τὸν μῦέλεω, Voc. ὦ μῦέλεως.

Dual. Nom. & Acc. τὼ μῦέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μῦέλεων, Voc. ὦ μῦέλεω.

Plural. Nom. οἱ μῦέλεω, Gen. τῶν μῦέλεων, Dat. τοῖς μῦέλεως, Acc. τοὺς μῦέλεως, Voc. ὦ μῦέλεω.

Sing. Nom. τὸ εὐγεω, Gen. τοῦ εὐγεω, Dat. τῷ εὐγεω, Acc. τὸ εὐγεω, Voc. ὦ εὐγεω.

Dual. Nom. & Acc. τὼ εὐγεω, Gen. & Dat. τοῖν εὐγεων, Voc. ὦ εὐγεω.

Plural. Nom. τὰ εὐγεω, Gen. τῶν εὐγεων, Dat. τοῖς εὐγεως, Acc. τὰ εὐγεω, Voc. ὦ εὐγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant accusativum in ω, ut ἀδως ἀδω Atha mons, ἑως ἑω aurora, κέως κέω Ceos insula, καὶ κω Cos insula, λαγὼς λαγὼ lepus.

Veteres Attici v finalem ex accusativo removerunt, ut ἀγῆρω pro ἀγῆρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χέως debitum.

Quinta Declinatio Imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, γ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera τὸ comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πταῖν, Gen. τοῦ πταῖν, Dat. τῷ πταῖν, Acc. τὸν πταῖν, Voc. ὦ πταῖν.

Dual. Nom. & Acc. τὼ πταῖνε, Gen. & Dat. τοῖν πταῖνοι, Voc. ὦ πταῖνε.

Plural. Nom. οἱ πταῖνες, Gen. τῶν πταῖνων, Dat. τοῖς πταῖσι, Acc. τοὺς πταῖνας, Voc. ὦ πταῖνες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σώματι, Voc. ὦ σώματε.

Plural. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accusati-

Institutio Græca

Accusativus definit in α.

Excipiun-
tur

Gravitiona in ις & ις, pura in genitivo, quæ for-
mant accusativum in ιν & ων, ut ὁ ὄφς serpens,
τὸν ὄφιν; ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυα.

Gravitiona in ις & ις, non purè declinata, utram-
que retinent terminationem α & ν, ut ἡ ἕεις con-
tentio, τὴν ἕειδα, & ἕειν; ὁ νέηλις advena, τὸν
νέηλυδα & νέηλω.

Nomina in αὐς & ες formant accusativum in αὖ
& οὖ, ut γραιῦς anus, γραιῶν; βῆς bos, βοῶν, poe-
ticè βόα. Sed ποῦς pes, habet πόδα, & ὀδὺς
dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Quæ declinantur per εν in genitivo, & adjecti-
va in λω & εις, vocativum enim formant in εν,
ut ὁ χῆ ἢ τέρλω, ὦ τέρεν tener; ὁ χαιεῖς gra-
tiosus, ὦ χαιεῖν & ὦ χαιεῖ.

Gravitiona in ης formant vocativum in ες, ut ἡ μή-
τηρ mater, ὦ μήτερ, & quatuor acutitona, ὁ πα-
τήρ pater, ὁ δαήρ levir, ἀγῆρ vir, σωτήρ saluator
ὦ πατέρ, δαῖερ, ἀγέρ, σωτέρ.

Excipiun-
tur

Nomina in εις & ες abijciunt σ, ut βασιλεῖς rex
ὦ βασιλεῖ; præter ποῦς pes, ὦ ποῦς, & ὀδὺς
dens, ὦ ὀδῦς, ad differentiam adverbij πῦ, ubi
& ὀδῦ, obiter.

Gravitiona in ις & ις formant vocativum in ι & υ
ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ; ὄφς serpens, ὦ ὄφι,
παῖς ὦ παῖ puer. Excipe Σμαμῖς.

Quædam Polysyllaba composita in ων formant vo-
cativum in ον, ut Αγαμέμνων ὦ Αγαμέμνον.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singul.
assumendo σ ante ι, & abijciendo δ, θ, ν, τ, vel à no-
minativo singulari, addendo ι in nominibus excun-

Grammatices.

bus in ξ, ψ, vel diphthongo : ut Αεξ, ψ, Arabs, αεξ-ψι : Βασιλεύς rex, Βασιλεύσι : κόρξ corvus κόρξι.

Cum penultima Dativi singularis sit longa positione, sit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο : ut πιδέντι πιδείσι, λέοντι λέοισι.

Nomina quę Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι : ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. sing. πατέρα, & υντέρα tantum leguntur, quia πάτρα patriam, & μήτρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à Genitivo singulari mutando Θ in εσι vel εσι, ut ἡρσΘ ἡρέεσι, & ἡρέεσι, Heros : ἐπεΘ ἐπέεσι, verbum.

Quibusdam neutris huius declinationis in Θ, additur syllaba φι vel φιν, ut σῆδΘ πεδῖς, σῆδεσφι : μελεδών cura, μελεδωνόφι : suntq; indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione, in omnibus casibus singularibus : ut in Nominativo, τὸ σκέπα, pro σκέπασμα tegmen. In Genitivo, τὰ αἶαν pro αἶαν|Θ. In Dativo, τῇ δαῖ pro δαῖδι pugnae : ᾧ δαχοῖτι pro ᾧ δαχοίτι uxori : τῷ ἰδρῶ pro ἰδρῶν sudori. In Accusativo, τὸν Απόλλω pro Απόλλωνα, τὸν ἰδρῶ pro ἰδρῶτα sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμια pro Λαοδάμιαν Laodamas : Αἶα pro Αἶαν Ajax.

Nominibus & Verbis in ι vel ε desinentibus, additur, si vocalis vel diphthongus subsequatur : ut λέοισιν ἐκείνοις : τύηοισιν ἐκείνον : ἐτυήεν αὐτὸν.

Ut varie sunt terminationes Nominativi, ita varie etiam vocales & consonantes sunt ante Θ Genitivi, quę hic subiunguntur.

α. τὸ χάμμα, τος, litera.	τὸ πύλαν, αν Θ, quod verberavit.
ι. τὸ μέλι, τΘ, mel.	
υ. τὸ γόνυ, υΘ, genu.	εν. τὸ τερέν, ἐνος, tenerum.
τὸ ἄστυ, εΘ, urbs.	τὸ χελεν, εν Θ, gratiosum.
ω. ἡ λητώ, ὀΘ, Latona.	λω. ὁ ἄλλω, λωΘ, Græcus.
αν. ὁ παῖς, ανΘ, Παις.	ὁ ποιμὴν

Institutio Græca

ὁ ποιμὴν, ἐνΘ. pastor.	ὁ Ἐκτωρ, ορΘ. Hector.
ιν. ἡ ἀκτὴν, ἰνΘ. radius.	τὸ ὕδωρ, ατΘ. aqua.
ον. τὸ μείζον, ονΘ. majus.	αἶ. ὁ Αἴας, αντὸς. Ajax.
τὸ τῷ πόνῳ, οντΘ. verberans.	ὁ μέλας, ανΘ. niger.
κν. τὸ δίποδι, οδΘ. bipes.	ἡ μόνος, ἀδΘ. unitas.
τὸ τυπούω, ἐνλΘ. verberatum.	τὸ γῆρας, ἀλΘ. senectus.
ω. ὁ μόστω, ωωΘ. turris.	αἰς. ἡ δαίς, αἰλΘ. convivium.
τὸ ζευγνύω, νωῖτΘ. jungens.	ὁ κῆ, ἡ παῖς, αἰδὸς. puer, puella.
ων. ὁ κλών, ωνὸς. ramus.	αἰς. ἡ ναῦς vel νηὶς, αὸς vel νὸς, navis.
ἡ χελιδὼν, ὄνος. hirundo	εἰς. ὁ κλεῖς, ἐνδὸς. pecten.
ὁ ξενοφών, ὦντΘ. Xenophon.	ὁ χαλεῖς, ἐνλΘ. gratus.
ὁ δράκων, οντος. Draco.	ἡ κλεῖς, εἰδὸς. clavis.
ξ. ὁ θώραξ, ακΘ. thorax.	εἰς. ὁ βασιλεὺς, ἐΘ. Rex.
ὁ ἀναξ, ἀκλΘ. rex.	ης. ἡ ἐδῆς, ἦτΘ. vestis.
ὁ ἀρπαξ, αγΘ. rapax.	ὁ πμῆς, λωῖτΘ. bonoratus.
ἡ θρίξ, τευχὸς. capillus.	ὁ κλήμης, ἐνλὸς. Clemens.
ἡ πτέρυξ, υγΘ. ala.	ὁ Δημοδένης, εΘ. Demosthenes.
ὁ ὄνυξ, υχΘ. unguis.	ις. ὁ ὄφις, ιΘ. serpens.
ἡ ἀλώπηξ, εκΘ. vulpes.	ὁ Πάρις, ιδΘ. Paris.
ς. ἡ δάμωρ, αρΘ. uxor.	ὁ κῆ, ἡ ὄρνις, ιδὸς. avis.
τὸ ἥπαρ, ατΘ. hepar.	ος. τὸ τεῖχος, εΘ. murus.
ὁ φτεῖρ, εἰρὸς. pediculus.	τὸ τετυφὸς, ὀτΘ. verberans.
ἡ χεὶρ, εἰρὸς. manus.	ς. ὁ κῆ, ἡ βῆς, οδὸς. bos.
ης. ὁ σῆς, ηςΘ. vermis.	ὁ πλακῆς, ἐντΘ. placenta.
ὁ σωτὴρ, ηςΘ. servator.	ὁ ὀδὺς, ὀνλΘ. dens.
ὁ αἰθέρ, ἐςΘ. æther.	ὁ πῆς, οδὸς. pes.
ὁ αἶθερ, ἐςΘ, ἐν αἶθερὸς. vin.	τὸ ἔς, ὠτὸς. auris.
ος. τὸ ἦτορ, ορΘ. cor.	ις. ὁ μὸς, ὕΘ. mus.
υς. ὁ κῆ, ἡ μάστις, υςΘ. testis.	ὁ πέλεκυς, εΘ. securus.
ως. ὁ φῶρ, ωςὸς. fur.	ἡ χλάμις, υδὸς. chlamys.
	ὁ ζευγνύς

Grammatices.

ὁ ζευγὴς, ὡς .jungēs ἡ ἄλς, λὸς .mare.
 ἡ κόρις, υἱὸς & υἱός, galea νς. ἡ ἑλμυς, νθ . tinea.
 ὡς. ὁ γέλως, ὡτ . risus. ρς. ὁ κὺ ἡ μάχης, ρίος .bea-
 ἡ αἰδώς, ὀ . pudor. φ. ὁ ὦφ, πὸς .vultus. (tus.
 ὁ Τροῶς, ὡς. Trojanus. ὁ Αραφ, Ἑ . Arabs.
 λς. ὁ ἄλς, λὸς . sal. ἡ κσ.τήλιφ, φ . scala.

Quinque declinationes nominum

Contractorum.

Declinationes nominum Contractorum oriuntur
 è quintâ Simplicium.

Appellantur nomina Contracta, quia in illis due syllabæ
 contrahuntur in unam, vel Syneresi, que fit, cùm due vo-
 cales in unam ita coeunt, ut ambæ seruentur : ut τεῖ χεῖ,
 τεῖ χεῖ : vel Crasi, cùm utraque vocalis, vel altera mute-
 tur, ut τεῖ χεα, τεῖ χη.

Prima declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes, in ης masculini, fœ-
 minini, & communis generis : ut ὁ Δημοδένης, ἡ τε-
 ῖρης triremis ; ὁ κὺ ἡ ἀληθής, verus : in ες & ὅς neutri-
 us, ut τὸ μέλ . membrum : τὸ ἀληθές, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοδένης, Gen. τοῦ Δημοδέneos, ρς.

Dat. τῷ Δημοδέneει, ει. Acc. τὴν Δημοδέneα, νη,

Voc. ὦ Δημοδέneες.

Dual Nom. & Acc. τῶ Δημοδέneε, νη, Gen. &

Da. τοῖν Δημοδέneοιν, οῖν. Voc. ὦ Δημοδέneε, νη

Plural. Nom. οἱ Δημοδέneες, εις, Gen. τῶν Δημο-

δέneων, ὧν, Dat. τοῖς Δημοδέneσι. Ac. τοὺς Δη-
 μόδέneας, εις. Voc. ὦ Δημοδέneες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τεῖχεος, ρς, Dat. τῷ

τεῖχεῖ, ει, Acc. τὸ τεῖχ . Voc. ὦ τεῖχ .

Dual. Nom. & Acc. τῶ τεῖχε, τεῖ χη, Gen. & Dat.

τοῖν τεῖχεοιν, οῖν, Voc. ὦ τεῖ χε, τεῖ χη.

Plural. Nom. τὰ τεῖχα, η, Gen. τῶν τεῖχεων, ὧν, Dat.

τοῖς τεῖχεσι, Acc. τὰ τεῖχα, τεῖ χη. Voc. ὦ τεῖ-

χεα, χη.

Regula.

Grammatices.

Regula.

Nomina propria huius declinationis, & composita ab ἔ- τϙ, in quibusdam casibus parisyllabiè inflectuntur : ut ὁ Αἰσοφάνης, τὸν Αἰσοφάνῳ, Aristophanes : ὁ ἐπιδάμης, τὸν ἐπιδάμῃ.

Nomina quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Atticè in Accusativo in α, ut ὁ κῆ ἡ εὐφυνῆς, ingeniosus, Acc. τῆ κῆ πῶ εὐφυνέα, εὐφυνᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις, masculini & foemini generis : ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas : & i neutrius, ut τὸ σῖνῃπι, sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις. Gen. τοῦ ὄφιϙ. Dat. τῷ ὄφιι, ὄφι. Acc. τὸν ὄφιν. Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε. Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν. Voc. ὦ ὄφιε.

Plural. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφεις. Gen. τῶν ὀφίων. Dat. τοῖς ὄφισι. Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφεις. Voc. ὦ ὄφεις, ὄφεις.

Sing. Nom. τὸ σῖνῃπι. Gen. τοῦ σινῃπιϙ. Dat. τῷ σινῃπίι, πι. Acc. τὸ σῖνῃπι. Voc. ὦ σῖνῃπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινῃπιε. Gen. & Dat. τοῖν σινῃπίοιν. Voc. ὦ σινῃπιε.

Plural. Nom. τὰ σινῃπια σινῃπι. Gen. τῶν σινῃπίων. Dat. τοῖς σινῃπισι. Acc. τὰ σινῃπια, πι. Voc. ὦ σινῃπια, πι.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa : ut ἡ πόλις, τῆς πόλεως, civitas.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem generis masculini tantum, in εις, ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς. Gen. τοῦ βασιλέως. Dat. τῷ βασιλεί. Acc. τὸν βασιλέα. Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual.

Institutio Græca

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ. Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν. Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.

Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς, Gen. τῶν βασιλέων. Dat. τοῖς βασιλεύσι. Acc. τοὺς βασιλέας, λείς. Voc. ὦ βασιλέες, λείς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, *ως* & *ω*, generis fœmini tantum, ut ἡ Λητώ, Latona: ἡ αἰδώς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητώ. Gen. τῆς λητόϙ, ῥς. Dat. τῇ λητοῖ, οῖ. Acc. τὴν λητόα, τῶ. Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ λητῶ. Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν. Voc. ὦ λητῶ.

Plural. Nom. αἱ λητοῖ. Gen. τῶν λητῶν. Dat. ταῖς λητοῖς. Acc. τὰς λητούς. Voc. ὦ λητοῖ.

Numerus singularis tantum in hâc Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui definit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, *ας* purum, & *εας* generis neutrius: ut τὸ κρέας, caro, τὸ κίεας cornu.

Sing. Nom. τὸ κρέας. Gen. τοῦ κρέατοϙ, κρέατοϙ, κέρως. Dat. τῷ κρέατι, κρέατι, κέρει. Acc. τὸ κρέας. Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. & Acc. τὰ κρέατε, κέρει, κέρει. Gen. & Dat. τοῖν κρέατοιν, κέρειοιν, κέρων. Voc. ὦ κρέατε, κέρει, κέρει.

Plural. Nom. τὰ κρέατα, κέρεια, κέρει. Gen. τῶν κρέατων, κέρειων, κέρων. Dat. τοῖς κρέασιν. Ac. τὰ κρέατα, κέρεια, κέρει. Voc. ὦ κρέατα, κέρεια, κέρει.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρεις, κέρειος, κέρειος. Nomina

Institutio Græcæ

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt, vel

Ολιγοπαθή, quæ paucioribus casibus contrahuntur, ea sunt, vel

1. νότος νότος mens; ῥόος ῥόος; fluxus; πλόος πλόος navigatio; απλόος απλόος simplex; διπλόος διπλόος duplex; σάος σάος saluus, σῶς Att. & σῶν Acc.
2. χρυσός aureus, ἀργυρέος argenteus, χαλκός æreus, à nominibus in εθ.
3. σιμόεις, σιμός, σιμόενθι σιμόεντες; παχόεις, παχός, παχόενθι παχόεντες; placenta.
4. ὁ τιμής, τιμώμενος, à τιμή honoratus.
5. In η circumflexa, τὸ κῆρ κῆρος, à κέρει, cor, & παῖς πείδεις, à παῖς, puer.
6. ὁ μωσής, μωσέος; ὁ μωῦ σής, μωῦ σέος; μωσέος, μωσέως; ὁ μωῦ σεις, μωῦ σέως.
7. ὁ δαλῆς, δαλῆος; ὁ δαῖλης, δαῖλητος. Οἰδίπεις, οἰδίπιδος. Οἰδίπιδης, οἰδίπιδος. Oedipus. Item ὀσέον, os ossis, ὀσσω. Gen. ες, ε. Dat. ἐφ, ᾧ.
1. Substantiva Barytona in ις, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali in ις, ut ἐειννυες, ἐειννυῖς furie.
2. Imparissyllabica in ες, contrahuntur in Nominat. Accusat. & Vocat. plur. in ες, ut βόες boves, βῆς, Dor. βῶς.
3. Adjectiva in ις, quorum masculina in Dativo singulari, Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali contrahuntur in primæ declinationis contrahentorum, ut ἡδύς, ἡδέθι, ἡδέϊ, ἡδέϊ.
4. Comparativa quæ contrahuntur in Accusativo singulari, Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali, ut Accusat. μέλλων, μέλλω. Nom. μέλλονες, μέλλω. Acc. μέλλοντας, μέλλοντας, μέλλω. Dat. μέλλονα, μέλλω, μέλλω.

Heteroclitica

Grammatices.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione defleſcunt.

Heteroclita genere.

In ſingulari numero generis ſunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμά; ἐρεϊμὸς, remus, τὰ ἐρεϊμά; ζυγός, iugum, τὰ ζυγὰ; κύκλος, circulus, τὰ κύκλα; λύχνη, lucerna, τὰ λύχνα; μοχλὸς, vectis, τὰ μοχλὰ; νῶτος, dorsum, τὰ νῶτα; σάθμος, statio, τὰ σάθμα; τραχήλος collum, τὰ τραχήλα.

In ſingulari numero generis fœminini, in plurali neutrius ſunt, ἡ κέλδιδ, via, τὰ κέλδιδα; ἡ δὺρεθ, currus, τὰ δὺρεθ: quibus addi poteſt, ὁ κὺ ἡ τάρταρ, τὰ τάρταρα.

Quatuor ſingulari numero generis ſunt fœmini- ni, Duali vero masculini, ut ἡ γυνή, mulier, τὼ γυναι- κε; ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδῶ. cum compositis; ἡ πέλις, ci- vitas, τὼ πόλις; ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Nomina literarum, ut ἀλφα, βῆτα.

Quæ Apocopen patiuntur, ut δὼ pro δῶμα do- mus, ἔσφι pro ἔσφιμον nutrimentum.

Omnes numeri à quatuor.

Poetica in φι & φιν.

Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέλας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς, donum, &c.

Monoptoton tantum unum eſt, ὦ ταν, ὦ amice, ὦ amici, ab ἐπης.

Diptota, ἀμφῶ, ἀμφοῖν, οἱ φδοῖες, τὸ φδοῖας, ἀπεντα, ἀπεντα pro απεντα quædam, Nominat. & Ac- sat. plurali.

B

Triptota,

Institutio Græca

Triptota, ἀλλήλων, λων, λων; ἀλλήλοισι, αἰς, οἰς; ἀλλήλους, λαίς, λαί: τὸ ἀρνὸς, πὺν ἀρνὰ, οἱ ἀρνῆς, τῷ ἀρνῶν, agnus. His adde sanctum nomen, Ἰησοῦς, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ: sic diminutiva circumflexa in ω, ut ὁ Διονύς. Bacchulus. Gen. τῷ δ, Dat. πρὸς δ, Ac. τὸ ωῶ.

Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Heteroclyta numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ ἀῆρ aer, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἀλφίτα, ὅππῃμα, μέραρα, ἀδῆναι, δῆσαι, ὀνειράτα, & festa Deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclyta declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ, quæ à nominibus in αι genitivum mutuuntur, ut φρέαρ puteus, ἡπαρ iecur, ὕδωρ aqua, ἡμέρᾱ dies. Gen. φρέα|ι, ἡπα|ι, ὕδα-τ, ἡμέα|ι. His addi potest, γάλα lac, γάλακ|ι, γυνή mulier, γυναικ|ι.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Iupiter, decem habet rectos, Δῶς, Βδελύξω, Ζαῖ, Ζῆς, Ζαῖς, Δίς, Δωῖ, Δαῖ. Ζεὺς. Gen. Ζηνὸς vel Διὸς. Dat. Ζηνὶ vel Διῇ. Accusat Ζηνᾶ vel Διᾶ. Voc. ὦ Ζεῦ. τὸ κάρτα, κάρτων, κάρ indeclinabile κράς, κράτ|ι, κράας, κράα|ι, caput ὁ ὑδὸς, τῷ ὑδῶ, ὁ ὑδὸς, τῷ ὑδῶς; ὁ ὑῖς, τῷ ὑῖ, ὑῖ, filius. ναῦς, νηὺς navis. Gen. ναὸς & νηὸς: μάχηρ, μάχηρς, μαχέριος felix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὴν, radius: ὁ δειπν|ι, καὶ τὸ δειπνον, cæna: ὁ δένδρ|ι, καὶ τὸ δένδρον, lignum. μῦθ|ις, μῦθ|ις, μάρτυρ|ι, testis; ὁ σκότ|ι, καὶ τὸ σκοτ|ι, tenebræ: ὁ ἐλε|ι, καὶ τὸ ἐλε|ι, misericordia. δάκρυ, καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρη, Δάρηως, Δάρη|ι, Dares. γόνυ, γόνυ|ι, γόνυ|ι, genu. ὁ λαῖς, lapis, λαῖα|ι, & Cras. λαῖ|ι.

Grammatices.

λαῖϑ; ὁ λαῖϑ, τῷ λαῖ; ὁ λαῖας, τῷ λαῖα; τὸ λαῖϑ,
 τῷ λαῖεϑ; ὁ λαῖς, λαῖιϑ; ὁ λαῖς, τῷ λαῖς. Μίνως, Μί-
 νωϑ, Μίνω, Minos. γέλως, γελῶιϑ, & γέλω, risus. δό-
 ρυ, hasta, δόρυϑ, & δόρυς per Metathesin, & δόρυς,
 δόρυιϑ, δόρυπ, Poet. δόρι; δόρυας, δόρυιϑ; δόρυς,
 δόρυεϑ, δόρυς.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliâ
 quapiam suæ familiæ personâ derivatur.

Masculina desinunt vel

in ιδης, quæ fiunt à genitivis pri-
 mitivorum mutando termina-
 tionem in ιδης, ut Πήλεως,
 Πηλεΐδης, per Syneresin Πη-
 λεΐδης, per Epenthesein, Πη-
 ληϊάδης.

in αδης, cum nomen sit vel pri-
 me declinationis, ut Βορέ-
 ας, Βορεάδης; vel desinat
 ριαδ, ut ἥλιϑ, ἡλια-
 δης.

Fœminina desinunt vel

in ις & ας, quæ fiunt à Mascu-
 linis removendo δη, ut Νησο-
 εΐδης, νήσοεις; ἡλιαδης, ἡ-
 λιας.

in ίνη vel ώνη, quæ fiunt à geni-
 tivis primitivorum mutando
 ultimam syllabam in ινη vel
 ωνη, ut Αδράςτος, Αδρά-
 σου, Αδράσινη: Ιχθείϑ, Ι-
 χθείη, Ιχθειώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, ut Κρονίων, Πηλεΐ-
 Αργείων.

B 2 Diminutiva,

Institutio Græcæ

Diminutiva.

Diminu-
tiva va-
rias ha-
bent
termi-
natio-
nes.

Masc. in
Fœm. in

ων, μωρίων, stultulus.
αξ, λίθαξ, lapillulus.
σκῶ, νεάνισκῶ, juvenis.
λῶ, ναυτίλῶ, nautula.
ις, κηλὶς, fonticulus.
σκη, παιδίσκη, puellula.
νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra ξιον, ut γνωμίδιον sententiola,
in ξ πολίχμιον urbecula.

Possessiva terminan-
tur in

κῶ, ut μουσικός, musicus, à μουσα.
ιῶ, ut ὑραειῶ, cœlestis ab ὑρανός.
νῶ, ut ἀνδρώπινῶ, humanus, ab ἀνδρῶν.
πῶ.
ειῶ, ut ἀνδρωπειῶ, humanus, ab ἀνδρῶν.
πῶ.
ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθῶ.
ῶ purum, ut πατρῶ, paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ῶ purum & ρῶ faciunt fœmininum
per α, reliqua per η, ut ἅγιῶ, ἁγία, ἅγιον, sanctus
ἀνθηρὸς, ἀνθηρᾶ, ἀνθηρὸν, floridus : excipitur ὄγ-
δοῶ, οη, οον, οκταυus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per
ἅλλῶ, ηλικῆτῶ, παυῶτῶ, τοῖςτῶ, & tria pro
nomina, ἔτῶ, αὐτὸς, ἐκεῖνῶ.

Adje. in
{ ις } formāt { εῖα }
{ εις } fœmin. { εασα } neutrum per { υ }
{ ες } per { η } { εν }
{ εν }

ut { ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξύ, acutus.
{ χαιρὺς, χαιρέα, χαιρέν, gratiosus.
{ ἀπλῆς, ἀπλή, ἀπλῆν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλή, πολὺ. Acc. πολλῶ, πολλῶν.
πολὺ. Poet. πολὺς. Gen. πολέῳ. Dat. πολέῳ. Plur.
Nom. πολλῆς. Gen. πολλέων. Dat. πολλέσι. Acc. πολλέων.

Grammatices.

Adjectiva in *as* habent *fœmininum* in *a*, *neutrum* in *αῦ*, ut *πᾶς*, *πᾶσα*, *πᾶν*, *omnis* Sed *μέγας*, *μεγάλη*, *μέγα*. Gen. *μεγάλου*, *μεγάλης*, *μεγάλου*. Dat. *μεγάλῳ*, *μεγάλῃ*, *μεγάλῳ*. Acc. *μέγα*, *μεγάλην*, *μέγα*. Μέλας, *μέλαινα*, *μέλαν*, *niger* Gen. *μέλαν* *Θ*, *μελαίνης*, *μέλαν* *Θ*. Τάλας, *τάλαινα*, *τάλιον*, *miser*. Gen. *τάλιον* *Θ*, *ταλαίνης*, *τάλας* *Θ*.

Sing. Nom. *ὁ πᾶς*, *ἡ πᾶσα*, *τὸ πᾶν*. Gen. *παντός*, *πάσης*, *παντός* Dat. *παντί*, *πάσῃ*, *παντί*. Acc. *πάντα*, *πάντα*, *πάντα*. Voc. *ὦ πᾶς*, *πᾶσα*, *πᾶν*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *παντὲ*, *πασα*, *παντὲ*. Gen. *παντὶ*, *πασῇ*, *παντὶ*. Dat. *παντὶ*, *πασῇ*, *παντὶ*.

Plural. Nom. *πάντες*, *πᾶσαι*, *πάντα*. Gen. *πάντων*, *πασῶν*, *πάντων*. Dat. *πᾶσι*, *πάσαις*, *πᾶσι*. Acc. *πάντας*, *πάσας*, *πάντα*. Voc. *ὦ πάντες*, *πᾶσαι*, *πάντα*.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes, declinata, desinunt in

$\left. \begin{array}{l} \eta\varsigma \\ \iota\varsigma \\ \epsilon\varsigma \\ \eta\nu \\ \omega\nu \end{array} \right\}$	& formant <i>neutrum</i> per	$\left. \begin{array}{l} \epsilon\varsigma \\ \iota\varsigma \\ \epsilon\nu \\ \sigma\nu \\ \omega\nu \end{array} \right\}$
---	------------------------------	---

ὁ *καὶ* ἡ *ἀληθής*, *καὶ* τὸ *ἀληθές*, *verus*.
 ὁ *καὶ* ἡ *εὐχάρις*, *καὶ* τὸ *εὐχάρις*, *gratiosus*.
 ὁ *καὶ* ἡ *ἀδακρυίς*, *καὶ* τὸ *ἀδακρυί*, *sine lachrymis*.
 ὁ *καὶ* ἡ *πολύπες*, *καὶ* τὸ *πολύπες*, *multipes*.
 ὁ *καὶ* ἡ *τέριον*, *καὶ* τὸ *τέριον*, *tener*.
 ὁ *καὶ* ἡ *εὐδαίμων*, *καὶ* τὸ *εὐδαίμων*, *foelix*.
 Sic ὁ *καὶ* ἡ *πῆς*, *καὶ* τὸ *πῆς*, *aliquis*. Gen. *τῆς* *καὶ* *τῆς*, *καὶ* *τῆς*. Dat. *τῇ* *καὶ* *τῇ*, *καὶ* *τῇ*. Acc. *τὴν* *καὶ* *τὴν*, *τὴν*.
 ὁ *πῆς*, &c. *Τίς*, *τίς*, *πῆς*, *Quis*, *quæ*, *quid*.
 Quædam sunt trium generum, ut ὁ *καὶ* ἡ *καὶ* τὸ *καὶ*, *foelix*. ὁ *καὶ* ἡ *καὶ* τὸ *καὶ*, *rapax*.

Numeralia.

Numeralium quædam sunt cardinalia, quædam ordinalia.

B 3

Cardinali

Institutio Græcæ

Cardinalia sunt εἷς unus, δύο vel δύο, duo, τρεῖς tres, τέσσαρες, quatuor, quæ sic inflectuntur :

Masculino, εἷς ἑὺς ἐνὶ ἑνᾷ unus

Fœminino, μία, μιάς μιᾷ μιᾶν una.

Neutro, ἓν ἑνός ἐνὶ ἑνὶ unum.

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, ὅδεῖς & μηδεῖς nemo, nullus, ὅδεμία, μηδεμία, ὅδεῖν, μηδεῖν.

Δύο, Atticè δύο duo, genitivo & dativo δύοῖν & δύοῖν Atticè : dativo δύοτῷ Poeticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plural. οἱ καὶ αἱ τρεῖς καὶ τὰ τρία. Gen. τῶν τριῶν. Dat. τοῖς τριῶν. Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plural. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρα. Gen. τῶν τεσσάρων. Dat. τοῖς τέσσασι. Acc. τοὺς καὶ τὰ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usq; ad centum non declinantur numeralia, πέντε quinque, ἕξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτώ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἑνδεκά undecim, δώδεκα duodecim, δεκάτρεῖς tredecim, δεκάτέσσαρες quatuordecim, δεκάπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοστέῖς viginti unum, εἰκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πενήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐννεήκοντα nonaginta, ἑκατὲν centum.

Quæ numerum centenarium sequuntur, declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta, τριακόσιοι trecenti, τεσσαράκοντα quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι mille, χίλιοι bis mille, τεράχλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι, decies mille, διςμύριοι, τετραμύριοι, sic deinceps.

Ordinalia sunt, quæ ad interrogationem, πόσος quæ aptè respondent, ut πρῶτος & primus, δεύτερος & secundus, τρίτος & tertius, τέταρτος & quartus, πέμψτος & quintus,

τῷ sextus, ἑξῶμος, septimus, ὁ δὲ οὐταυς, ἔννα
 πους, δέχα τῷ decimus, ἐνδέχα τῷ undecimus, δυοκα-
 δέχα τῷ duodecimus, τεισκα δέχα τῷ decimus tertius,
 τεσσαρεσκα δέχα τῷ, &c. εἰκοστὸς vigesimus, εἰκοστὸς
 ἑρῶτος, εἰκοστὸς δεῦτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακο-
 στὸς, πεντηκοστὸς, ἑξήκοστὸς, ἑβδωμμηκοστὸς, ὁ δὲ ὀνηκοστὸς, ἐν-
 νηνηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus, διακοσιοστὸς, τριακοσιο-
 στὸς, &c. χίλιος, millesimus, διχίλιος, μυριοστὸς,
 decies millesimus, δισμυριοστὸς, vicies millesimus, &c.
 Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium signi-
 ficant, τριταῦ τῷ tertianus, τεταρταῦ τῷ quartanus, &c.
 id est, erumpens aut aliquid agens die 3. 4. &c.

Grati numeros his literis exprimunt.

α 1. β 2. γ 3. δ 4. ε 5. ς 6. ζ 7. η 8.
 θ 9. ι 10. κ 11. λ 12. μ 13. ν 14. ξ 15.
 ο 16. π 17. ρ 18. σ 19. τ 20. υ 30. φ 40.
 χ 50. ψ 60. ω 70. π 80. ς 90. ς 100. σ 200.
 τ 300. υ 400. φ 500. χ 600. ψ 700. ω 800.
 π 900. α 1000.

Comparatio Nominum.

Adiectiva in Θ formant comparativum mutando in $\tau\epsilon\rho\Theta$, & superlativum in $\tau\alpha\lambda\Theta$,

ut { ενδοξοι, ενδοξοτεροι, ενδοξοτατοι.
 { ενδοξη, ενδοξοι ερεα, ενδοξοτατη.
 { ενδοξον, ενδοξοτερον, ενδοξοτατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant o in ω
n comparativo & superlativo, ut φρόνιμ^ο, φρονι-
μότε^ρ, φρονιμώτα^ι, prudens, prudentior, pru-
dentissimus. Excipe κέν^ο, κενότε^ρ, κενότα^ι,
taci^οs; σενός, σενότε^ρ, σενότα^ι, angustus.

Reliqua Adiectiva comparantur per *éste* & *éste*.

Institutio Græcæ

τΘ : sed in ας per ἀντέρΘ & ἀντάΘ, in ις sæpe per ἰων
& ἰσος, ut

θεπκόν.

συγκρίπκον.

ὑπερθεπκόν.

Positivus.

Comparativus.

Superlativus.

In { ὦν. πώφρων, πωφρονέστερΘ, πωφρονέσταΘ, modestus.
ας. μέλας, μελάντερΘ, μελάνταΘ, niger.
εις. χερείς, χερείστερΘ, χερείσταΘ, gratiofus.
ης. εὐσεβής, εὐσεβέστερΘ, εὐσεβέσταΘ, gratiofus.
υς. ἀπλῆς, ἀπλῆστερΘ, ἀπλῆσταΘ, simplex.
ις. εὐρις, εὐρύτερΘ, & εὐριων, εὐρύταΘ, & εὐεισος, lauius.

Comparatio irregularis.

Bonus,	{ ἀμείνων, Melior,	Optimais.
Αγαθός,	{ ἀρείων,	{ ἀεὶςΘ.
ΕὖλαΘ,	{ βέλτιων vel βέλτερΘ,	{ βέλπηςΘ.
	{ κρείττων vel κρείσσων,	{ κρείπηςΘ.
	{ λωϊών vel λωϊότερΘ, λωϊών,	{ λῶςΘ.
Καλός,	{ καλλίων,	{ καλλίςΘ.
αὐτῆς	{ φέρτερΘ,	{ φέρεισος & φέρταΘ.

Malus,	{ κακίων,	{ pejor { κακίςΘ. } Pessimus.
	{ κακότερΘ,	
Κακός.	{ χείρων,	
	{ χερειων,	{ χείριςΘ.

Parvus,	{ μικρότεροςΘ,	{ μικρόταΘ, minimus.
Μικρός,	{ μείων,	{ minor,
	{ ἥτων, ἥσσων,	{ ελάττω, ελάττωταΘ.

Μέγας, μέγαν & μέσων, μέγιστος, magnus, major, maximus,

Αἰσχρός, αἰσχίαν, αἰσχρὸςΘ, turpis.

Εἰσός, εἰσίων, εἰσόςΘ, mimicus.

Ράδιος, ῥαίαν, ῥαίοςΘ, facilis.

Πολλίς, πλείων & πλέων, πλείςΘ, multus.

ΦίλαΘ, εἰλήθ, φίλαταΘ & εἰλίςΘ, Poet. amiculus.

Attici formant multa per ἰσθ & ἰσάΘ, & nonnulla per ἑστερΘ & ἑσταΘ, à positivis in Θ.

Ἄλλο

Grammatices.

ἰσχυρά, λαγίστη, λαγίστα, loquax.

ὀλίγη, ὀλιγίστη, ὀλιγίστα vel ὀλίγη, paucus, &c.

Substantiva, ut { κέρδι, lucrum, κερδίων, κέρδις,
κῶδι, gloria, κωδίων, κώδις.

Pronomen: αὐτός, αὐτότα.

Verba: { Βάλλω, βέλῃ, βέλῃς.

{ Φέρω, φέρῃ, φέρται, φέρεις, & φέρῃς.

Ανω supra, ανώτερ, ανώτα.

Μάλα valde, μάλλον, μάλισα.

Κάτω infra, κατώτερ, κατώτα.

Adverbia: { Πόρρω longè, πορρώτερ, πορρώτα.

{ Πέρα ultra, περαιτέρ, παρὰ ταύτα.

Εξω extra, εξώτερ, εξώτα.

Εγγύ propè, ἐγγύτερ, ἐγγύων, ἐγγύτα vel ἐγγίς.

Præpositiones: { Ὑπὲρ super, ὑπέρῃ, ὑπέρται,
per syncop. ὑπὲρ.

{ Πρὸ ante, πρὸτερος, πρὸταί, πρὸ-
αί, πρὶν.

Participium: { Ἐρρωμένος, robustus, ἐρρωμένους,
ἐρρωμένους.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt, ἐγὼ ego, σὺ tu, & sui.

Possessiva sunt, ἐμός meus, σός tuus, ὅς vel ἐός suus, νοῖτε-
noſter duorum, σφῶντερ vester duorum, ἡμέτερ πο-
ύμέτερ vester, σφέτερ suus.

Demonstrativa sunt, οὗτος hic, ἐκεῖν ille:

Relativum unum, αὐτός ipse.

Composita sunt, ἐμαυτὲς meiipſius, σεαυτὲς tuiipſius, ἐαυτὲς
suus.

Εγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοί. Acc. ἐμέ & per 'Α-

ντι, μοί, με.

Plural. Nom. & Acc. ἡμεῖς, νῶν, Gen. & Dat. νῶν, νῶν.

Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Institutio Græca

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῖ, σοί, σε. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῶν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ἔ sui.

Sing. Nominativo caret. Genitivo ἔ, οἱ vel εἰ, ἔ. Dual. σφῶ, σφῶϊν, σφῖν. Plural. σφεῖς, σφῶν. σφισι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ declinationis inflectuntur.

ἐμός,	ἐμή,	ἐμόν.	ἐόν,	αὐτή,	ἐόντο.
ἡμέτερον,	ἡμέτερον,	ἡμέτερον.	ἐκείνος,	ἐκείνη,	ἐκείνο.
νοῦτον,	νοῦτερον,	νοῦτερον.	αὐτός,	αὐτή,	αὐτό.
σός vel τεός,	σὴ, τεή,	σόν, τεόν,	ἐμαυτῶ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτῶ.
σφῶϊτερον,	σφῶϊτερον,	σφῶϊτερον.	σεαυτῶ,	σεαυτῆς,	σεαυτῶ.
ἐόν vel ὄς,	ἐν vel ἥ,	ἐόν vel ὄν.	ἐαυτῶ,	ἐαυτῆς,	ἐαυτῶ.
σφέτερον,	σφέτερον,	σφέτερον.			

Sing. Nom. ἐόν, αὐτή, ἐόντο. Gen. τέτε, ταύτης, τέτε. Dual. τέτῳ, ταύτῃ, τέτῳ. Acc. τῆτον, ταύτῃ, τῆτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τέτῳ, ταύτῃ, τέτῳ. Gen. & I. τέτοι, ταύται, τέτοι.

Plural. Nom. ἐτοι, αὐται, ταῦτα. Gen. τέτων, ταύταις, τέτοις. Acc. τέτες, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκείνῳ.

Pronomina composita, quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτῶ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῶ. Gen. σεαυτῶ, σεαυτῆς, σεαυτῶ. Gen. ἐαυτῶ, ἐαυτῆς, ἐαυτῶ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τὸ δεῖν & δεῖναι, πρὸ δεῖνι & δεῖναι τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖν, τῇ δεῖνι, πλὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τὸ δεῖν, πρὸ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Grammatices.

Plura

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim, sex Barytono-
nomi, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.
Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum
in ultimâ, qui non appingitur, sed intelligitur, ita ut
accentus sit in penultimâ.

Conjugationes Verborum dignoscuntur per lite-
ras Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices ap-
pellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ο-
ν. Sed in π, κ, μ, prior litera est Characteristica.

Primæ	π. τέρω Fut.	τέρω	πράτ.	τέτερω, λέλειφα, γέγραφα, τέτυκα,	Delecto. Sacrifico. Scribo. Verbero.
Secundæ	κ. πλέω Fut.	πλέω	πράτ.	πέπλεκα, λέλεχα, τέπεχα,	Plico. Dico. Curro. Pario.
Tertiæ	τ. αὐτόω Fut.	αὐτόω	πράτ.	ἤνυκα, ἤκα, πέπληκα,	Perficio. Cano. Impleo.
Quartæ	π. * ὀρύσσω Fut.	ὀρύσσω	πράτ.	πέπλακα, ὠρυκα, πέπρακα,	Fingo. Fodio. Dico.
Quintæ	λ. ψάλλω Fut.	ψάλλω	πράτ.	ἐψαλκα, νενέμωκα, πέφασκα,	Psallo. Distribuo. Ostendo.
	μ. νέμω Fut.	νέμω	πράτ.	ἐπαρκα,	Sero.
	ρ. σπείρω Fut.	σπείρω	πράτ.	τέλειμωκα,	Scindo.

(Sextæ ω purum, πίω. Fut. πίσω. Præter. τέπηκα. Honoro.

Nonnulla in ζω habent ξω, ut οἰμῶζω, οἰμῶξω, & alia in σω
habent σω & ξω.

In

Institutio Græca

In Activo & Medio octo sunt tempora, Præsen-
 τόν Θ ἐνεστὼς. Præteritum imperfectum, Παρατα-
 κός. Perfectum, Παρακείμενός Θ. Plusquam perfectum
 Ὑποσώζωνός. Aoristus primus & secundus, Αόιστος
 πρῶτος Θ καὶ δεύτερος Θ. Futurum primum & secun-
 dum, Μέλλον πρῶτος Θ καὶ δεύτερος Θ. In passivo addi-
 tur paulò post Fur. Μέλλ' ὀλίγον μέλλον χρόνος Θ.

Modi, Εγκλίσεις.

Quinque, ut apud Latinos, Indicativus Οεισιν.
 Imperativus Περσάκη. Optativus Ευκή. Sub-
 junctivus Υποτακή. Infinitivus, Απαρέμφατος Θ.

Regula.

Cum prima persona pluralis exit in *μεν*, prim-
 dualis deest, Cum tertia pluralis exit in *σι* vel *ται*, ter-
 tia dualis eadem est cum secundâ.

*Modus Indicativus, à quo omnes alij
 Modi deducuntur.*

Tempus præsens.

S.	{	τύπῳ, τύπεις, τύπῃ :	Verba
D.		τύπῃετον, τύπῃετον :	
P.		τύπῃομεν, τυπῃετε, τύπῃοσι.	

Vnde Imperfectum.

S.	{	ἐτύπῳ, ἐτυπῃς, ἐτυπῃ :	Verberaba
D.		ἐτύπῃετον, ἐτυπῃέτιω :	
P.		ἐτύπῃομεν, ἐτύπῃετε, ἐτυπῃον.	

Futurum prius.

S.	{	τύψω, τύψεις, τύψει :	Verbera
D.		τύψετον, τύψετον :	
P.		τύψομεν, τύψετε, τύψοσι.	

Vnde Aoristus primus.

S.	{	ἐτύψα, ἐτυψας, ἐτυψε :	Verbera
D.		ἐτύψατον, ἐτυψάτιω :	
P.		ἐτύψαμεν, ἐτυψατε, ἐτυψαν.	

Perfectum

Grammatices.

Perfectum.

τέτυχα, τέτυχας, τέτυχε :

Verberavi.

τέλυχατον, τέλυχατον :

τέλυχαμῖ, τέλυχατε, τέλυχασ.

Vnde plusquam perfectum.

ἐτέλυchein, ἐτέλυχεις, ἐτέλυχει : Verberaveram.

ἐτέλυχαιτον, ἐτετυχείτω :

ἐτέλυχειμῖ, ἐτετύχετε, ἐτετύχισαν.

Aoristus secundus.

ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε :

Verberavi.

ἐλύπετον, ἐλύπέτω :

ἐλύπομῖ, ἐλύπετε, ἔτυπον.

Vnde futurum secundum.

τυπῶ, τυπῆις, τυπῆι :

Verberabo.

τυπῆιτον, τυπῆιτον :

τυπῆμῖ, τυπῆτε, τυπῆσι.

Modus Imperativus.

Præsens & imperfectum.

τύηε, τυήετω :

Verbera.

τύηετον, τυήετων :

τύηετε, τυήετωσαν.

Aoristus primus.

τύψον, τυψάτω :

Verberato tu.

τύψατον, τυψάτων :

τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

τύπε, τυπέτω :

Verberato tu.

τύπετον, τυπέτων :

τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & plusquam perf.

τέτυχε, τέτυχέτω :

Verberaveris.

τέτυχετον, τέτυχέτων :

τέτυχέτε, τέτυχέτωσαν.

Modus

Institutio Græcæ Modus Operativus.

Præsens & Imperfectum.

S.	{	τύηοιμι, τύηοις, τύηοι :	Verberave
D.	{	τύηοίῃον, τυηοίῃῳ :	
P.	{	τύηοιμῶ, τύηοιτε, τυηοιεν.	

Futurum primum.

S.	{	τύῶιμι, τύῶις, τύῶι :	Verberave
D.	{	τύῶίῃον, τυῶίῃῳ :	
P.	{	τύῶιμῶ, τύῶιτε, τυῶιεν.	

Aoristus primus.

S.	{	τύῳαμι, τύῳαις, τύῳαι :	Verberaver
D.	{	τύῳαίῃον, τυῳαίῃῳ :	
P.	{	τύῳαμῶ, τύῳαιτε, τυῳαιεν.	

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S.	{	τύῳεα, τύῳεας, τύῳεε :	Verberaver
D.	{	τύῳεάῃον, τυῳεάῃῳ :	
P.	{	τύῳεαμῶ, τυῳεαίτε, τυῳεαιεν.	

Perfectum & plusquam perfectum.

S.	{	τέλυῶιμι, τέλυῶις, τέλυῶι :	Verberaviſſ
D.	{	τέλυῶίῃον, τέλυῶίῃῳ :	
P.	{	τέλυῶιμῶ, τέλυῶοίτε, τέλυῶοιεν.	

Aoristus secundus.

S.	{	τύποιμι, τύποις, τύποι :	Verberaver
D.	{	τύποιῃον, τυποίῃῳ :	
P.	{	τύποιμῶ, τύποιτε, τυποιεν.	

Fut. secundum.

S.	{	τυποιῶμι, τυποιῶς, τυποιῶ :	Verber
D.	{	τυποιῶίῃον, τυποιῶίῃῳ :	
P.	{	τυποιῶμῶ, τυποιῶτε, τυποιῶεν.	

* Iones ad-
dunt οι ter-
tius personis
singularibus
αι τυπῆσι
pro τυπῇ.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum ἐα).

S.	{	τύῃῳ, τύῃης, * τύῃῃ :	Si verberem
D.	{	τίῃῃητον, τυῃῃητον :	Verberat
P.	{	τύῃῃωμῶ, τυῃῃῃτε, τυῃῃωσι.	

Aorist

Grammatices.

Aoristus primus εαλ.

τύψω, τύψης, τύψη :

Si verberavero.

τύψητον, τύψητον :

τύψωμαι, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus. εαλ.

τύπω, τυπής, τύπη :

Si verberavero.

τύπητον, τύπητον :

τύπωμαι, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & plusquam perf. εαλ.

τέλυω, τέλυξς, τέλυξη :

Si verberaverim.

τέλυχητον, τέλυχητον :

τέλυξωμαι, τέλυξητε, τέλυξωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπην.

Futurum primum, τύψειν.

Aoristus primus, τίψαι.

Perfect. & plusquam τέλυξέναι.

Aoristus secundus, τυπείν.

Futurum secundum, τυπείν.

Participium.

Præsens & Imperf.

ὁ τύπων, τῷ τύπον :

Verberans.

ἡ τύπῃσα, τῆς τυπείσης :

τὸ τύπον, τῷ τύπον :

Futurum primum.

ὁ τύπων, τῷ τύπον :

Verberaturus.

ἡ τύπουσα, τῆς τυφείσης :

τὸ τυφόν, τῷ τυφόν :

Aoristus primus.

ὁ τύψας, τῷ τύψαν :

Qui verberavit.

ἡ τύψασα, τῆς τυφείσης :

τὸ τύψαν, τῷ τύψαν :

Perfect.

Institutio Græcæ

Perfect. & Plusquam.

M. { ὁ τετυφῶς, τῷ τετυφότη : *Qui verberatus*
 F. { ἡ τετυφῶσα, τῇς τετυφώσεως :
 N. { τὸ τετυφός, τῷ τετυφότη.

Aoristus secundus.

M. { ὁ τυπῶν, τῷ τυπώνη : *Qui verberatus*
 F. { ἡ τυπῶσα, τῇς τυπώσεως :
 N. { τὸ τυπὸν, τῷ τυπώνη.

Futurum secundum.

M. { ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶνη : *Verberatus*
 F. { ἡ τυπῶσα, τῇς τυπώσεως :
 N. { τὸ τυπῶν, τῷ τυπῶνη.

Cognata tempora in Voce Activâ.

	Indicat.	Imper.	Oprat.	Subjun.	Infinit.	Part.
Præf.	τύπῳ	τυπῇ	τύποιμι	τύπῳ	τύπῃν	τύπῃ
Imper.	ἐτύπῳ					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφέναι
Plusq.	ἔτετύφειν					
Fut. α.	τύψω		τύψοιμι		τύψῃν	τύψῃ
Aor. α.	ἐτύψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψῃ
Aor. β.	ἐτύπον	τύπε	τύποιμι	τύπῳ	τυπεῖν	τυπῇ
Fut. β.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῇ

	Indicat.	Imper.	Oprat.	Subjun.	Infinit.	Part.
Præf.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγοντι
Imper.	ἐλέγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχέναι
Plusq.	ἐλελέχειν					
Fut. α.	λέξω		λέξοιμι		λέξῃν	λέξῃ
Aor. α.	ἐλέξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξῃ
Aor. β.	ἐλέγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγοντι
Fut. β.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγοντι

Indica

Grammatices.

bera

bera

erati

Part

τυ πη

τε τυ

τυ ψ

τυ πη

τυ πη

Part

λέγει

λέγει

λέγει

λέγει

λέγει

λέγει

Indica

Imperf. ἐπειδὴν	πείδων	πείδων	πείδων
Perf. ἔπεικα	πεπείκα	πεπείκα	πεπείκως
Plusq. ἔπεπικα	πεπείκα	πεπείκα	πεπείκως
Fut. α. πείσω	πείσω	πείσω	πείσω
Aor. α. ἔπεισα	πέπια	πέπια	πέπια
Aor. β. ἐπιδόν	πείδων	πείδων	πείδων
Fut. β. πείσω	πείδων	πείδων	πείδων

Indicar.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Presl. φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf. φράζον	πείφραζε	πείφραχοιμι	πείφραχω	πείφραχένα	πείφραχώς
Perf. πέφρακα	φράσθαι	φράσσομαι	φράσθω	φράσσειν	φράσσων
Plusq. ἐπέφρακα	φράσθαι	φράσσομαι	φράσθω	φράσσειν	φράσσων
Fut. α. φράσω	φράσθαι	φράσσομαι	φράσθω	φράσσειν	φράσσων
Aor. α. φράσα	φράσθαι	φράσσομαι	φράσθω	φράσσειν	φράσσων
Aor. β. φράσθην	φράσθαι	φράσσομαι	φράσθω	φράσσειν	φράσσων
Fut. β. φράσω	φράσθαι	φράσσομαι	φράσθω	φράσσειν	φράσσων

6

Indicar

Infinitivo Græcæ

	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	σπεῖρω	σπεῖρε	σπείρωμι	σπεῖρω	σπεῖρεν	σπεῖρων
Imperf.	ἔσπειρον	ἔσπειρε	ἔσπείρωμι	ἔσπείρω	ἔσπείραναι	ἔσπείρων
Perf.	ἔσπαιρα					
Plusq.	ἔσπαιραν					
Fut. α.	σπερώ	σπείρον	σπείρωμι	σπεῖρω	σπεῖραναι	σπεῖρων
Aor. α.	ἔσπειρα					
Aor. β.	ἔσπειρον	σπείρε	σπείρωμι	σπείρω	σπείραναι	σπείρων
Fut. β.	σπαρώ		σπείρωμι			

	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	αἰέω	αἰέε	αἰέοιμι	αἰέω	αἰέειν	αἰέων
Imperf.	ἤκεον	ἤκεε	ἤκέοιμι	ἤκέω	ἤκέεναι	ἤκέων
Perf.	ἤκεα					
Plusq.	ἤκεαν					
Fut. α.	αἰέσω		αἰέσοιμι	αἰέσω	αἰέσειν	αἰέσων
Aor. α.	ἤκεα	ἤκεσθον	ἤκέσταιμι	αἰέσθω	αἰέσθαι	αἰέσας
Aor. β.	ἤκεον	ἤκεσθε	αἰέδοιμι	αἰέθω	αἰέθειν	αἰέοντες

Grammatices.

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentī, mutando ω in η & præponendo augmentum, ut τύπῃω, ἔτυπῃον.

Augmentum.

Augmentum est duplex, Syllabicum, αὐξησης συλλαβική, & Temporale, χρονική. Syllabicum augmentum est ε, cū verbum incipiat à consonante; tunc hinc ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἐμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω, Attici præfigunt ὀρθω, ἐώρων, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoristis siue à vocali, siue à diphthongo incipientibus, ut εἶπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε, ut ἔρπον, ἔρριπον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cū verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο: α & ε mutantur in η, ut ἀκῆω, ἠκῆον, audiebam: ἐλάδω, ἤλαδον, vendiebam: & ο in ω, ut ὀρύλλω, ὤρυλλον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι: αι mutatur in η, ut αἶρω, ἤρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ἤυξα, augebam: οι in ω, ut οἰκίζω, ὠκίζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

C 2

Immuta:

Institutio Græca

Immutabiles	vocales	{	η, ἡρέω, ἡρέον, sono, sonabam.
			ι, ἰξάω, ἰξάον, visco aves capio.
			υ, ὑβρίζω, ὑβρίζον, injuriâ afficio.
			ω, ὤδω, ὤδον, impello.
	diphthongi	{	ει, εἰράζω, εἰράζον, assimilo.
			δι, διδύνω, διδύνον, dirigo.
			ε, ἐτάζω, ἐτάζον, vulnero.

*Atticè tamen & mutatur in nu, διχομαι, ὑνχέμεν
oro, orabam, & εἶδω, scio, plusquam perfectum εἶδῃκειν,
per Sync. εἶδειν, & Atticè ἦδειν, sciveram.*

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt: ut αῶ, αῶν, spiro: αἶω, αἶον
audio: ἀνδέω, ἀνδέων, insuetus sum: ἀνδιζομαι,
ἀνδιζόμενω, tædio afficio.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adsciscuntur, ut ἔχω, εἶχον, habeo; ἔλω, εἶλον, capio; ἔλκω,
ἐλκύνω, ἐλκίζω, traho; ἔρπω, ἐρπίζω, serpo; ἐσθίω, στο
ἔπομαι, sequor; ἐρέω, dico; ἐστίαω, convivio excipio
ἔζω, sedeo; ἐάω, finis; ἔω, induo; ἐπίω, traho; ἐδίω, ad
luofacio; ἐργάζομαι, operor; ἔπω, ἔπον, dico, quod
servat augmentum in omnibus modis, ἔδω, assuesco
præteritum medium εἶωθα, interposito ω.

*ε ante o non mutatur, sed o in ω vertitur: ut ἐορταίζω,
ἐώρταζον, festum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἶδα, οἶδανον, tumeo; οἰκνέω, do
tum custodio; οἶνῶ, in vinum verro; οἰμῶ, con
civo: & quædam alia.

Grammatices.

De Augmentis Compositorum.

Γ Nomine, ut φιλοσοφῶ, ἐφιλοσόφην, Philosophor.

Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκαθεύδον, dormio : vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀνέβωλα, supplico, ἤνπεόλεν, ἐμμελά, ἐμμέλεν, curo.

ὁμῶς, vel ὁμῶς, & a privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ηφρόνεν, insipiens sū, ὁμολογέω, ὁμολόβεν, cōfiteor.

Γ Præpositio mutat significationem verbi, ut καταγνώσκω, κατηγνώσκον, condemno, ἀπολαύω, σιύοι, ἀπὶ λαυον.

Componatur cum δυς & ἐν, ut δυσάρεστέω, δυσερέσεν, displiceo; εὐεργετέω, εὐηργέτην, benefacio; nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur : ut δυστυχέω, ἐδυστυχῶ, infœlix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut οχλέω, ἠνώχλεν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθεν corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus am propriam vocalem amittunt, tam in præsentis quam in præterito, ut ἀρᾶκῶ, παρήκεν, perpe-

Excipe πει & περ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφι : περ, autem sæpe contrahitur, ut περὶ χῶ, περὶ χῶ, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspiratâ, ut κατὰ πτομαι, attin-

ἀ κατὰ & ἀπτομαι.

Institutio Græcæ

Regula.

Ionæ ex omnibus præteritis abijciunt augmentum, ut
 τῷ πλεῖ pro ἐτυπλε.

Futurum primum

Formatur à præsenti mu- tando ulti- mam sylla- bam in con- jugatione	Primâ	ψω.
	Secundâ	ξω.
	Tertiâ	σω.
	Quartâ	σω, cum duplici ω, & πω, cum duplici π in ξω, sed ζω in σω.
	Quintâ	λω, μω, νω, ρω, cir- cumflexa.
	Sextâ	σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa nisi in quin-
 tâ conjugatione, ubi semper brevis est, vel eliden-
 do secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo;
 vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ,
 ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ,
 iudico.

Diffyllaba in εω, formant futurum in δισω, ut
 πλέω, navigo, πλῆσω, ῥέω, fluo, ῥῶσω, præter δέω,
 δίσσω, ligo, as.

Tria sunt Futura quæ spiritum thematis non iſer-
 vant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio, θρέξω, à τρέχω, cur-
 ro, ἔξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbij ἐξω,
 extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ,
 & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror: βαδ-
 ῖζομαι, βαδίσῃμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σσω, ut
 κωμῶσσω, pro κωμῶζω, lascivio; & Futura in σω in
 ξω, ut βαδίσξω, βαδίσσω, βαδίσξω: & κλείω, claudio,
 κλείσω, κλείξω, & κλείσω.

Grammatices.

Æoles efferunt Futurum in ρω per σω, ut ὄρω, concito, ὄρω, ὄρω.

Poëte in Futuro sextæ coniugationis sæpe abijciunt, σ, δήσω, inveniam, pro δήσω, à δέω : κλείω, laudabo, pro κείω : & κέω, seu κείω, cubabo, pro κέσω à κέω.

Aoristus primus.

**Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm in-
tum sit, an paulò antè, an multò antè præterierit.**

**Aoristus primus formatur à futuro primo mutan-
do in α, & præponendo augmentum, ut τύψω,
τύφα.**

Exceptiones.

**Quinque sunt Aoristi primi, qui futuri primi cha-
racteristicam non assumunt, ut ἔδνηκα posui, ἔδωκα
didi, ἤκα misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.**

**Penultima Aoristi primi semper longa, unde in
quintâ conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα,
cano : ε in ει, ut ᾠερῶ, ἔπειρα, sero.**

**Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut ἔχδ-
α, ἔχδρα, ἔχα, à χέω, fundo : ἐκώσα, ἐκηα, à κείω,
pro : ἐσδρα, ἐσδρα, à σδίω, moveo : ἤλυα, ab ἀλύω,
cito, & ἤκεια, ab ἀκέω, sano.**

Præteritum perfectum for- matur à futu- o primo, mu- tando in con- jugatione	(Primâ ψω in φα.)	Et repetitur pri- ma consonans the- matis cum ε, si verbum incipiat à simplici conso- nante, ut τύψω, τέτυφα: vel à mu- tâ cum liquidâ. Sin à duplici, tan- tum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζη- κα.
	Secundâ ξω in χα.	
	Tertiâ σω in χα.	
	Quartâ ξω in χα & σω in χα.	
	Quintâ in λῶ, ρῶ, ῶ in χα; μῶ in μηχα, & νῶ in χα.	
	(Sextâ σω in χα.)	

**Cum verbum incipiat ab aspiratâ adsumit suam
tenuem,**

Institutio Græca

tenuem, ut θυῶ, sacrifico, τεθυῶ. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, & e tantum præfigitur, ut εἰπῶ, præcipito, ἐρρίφα.

Regula.

Si verbum incipiat à vocali vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti, & imperfecti, ut ἤκον, ἤκει.

Dissyllaba quintæ coniugationis mutant e futuri in α, ut σέλω, σελῶ, mitto ἐσαλῶ.

Dissyllaba in εῖνω, ἰνω, ὕνω, abijciunt y futuri in præterito, ut κτείνω, κτενῶ, ἐκταλῶ, interficio, θυῶ, θυῶ, τεθυῶ, tuo. Cætera mutant y in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφασκα: μολύνω, contaminō, μεμόλυσκα:

Γρηγορέω & γυνώσκω, tantum e præponunt, etsi à mutâ cum liquidâ incipiant, ἐγρηγόρηκα, enim & ἐγνώκειν tantum sunt in usu.

Verba incipientia à π, κ, λ, μ, repetunt primā litteram thematis, ut κτεάομαι, κέκτημαι, possideo; κτεάομαι, εὐομνησμαι, μέμνημαι; πρῆξαι κτείνω, ἐκταλῶ, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus præponunt duas priores litteras thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo; εἰζω, ἤεικα, ἐρήεικα, contendo, & tertia syllaba corrumpitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ei præterito, ut λείβω, εἰληβα, accipio; μέγισμαι, εἰμαρμαι, fortior, unde εἰμαρμύνη, fors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ coniugationis Attici convertunt e penultimam perfecti in ο, ut σρέφω, verro, ἐσροβα, κλέπῶ, furor, κέκλοβα.

Plusquam perfectum.

Formatur à præterito mutando α in εν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut πέτυχα, ἐπέτυχεν.

Aoristus

Grammatices.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω
ον, præponendo augmentum, & servando cha-
racteristicam præsentis, ut πύπῃω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde
penultima præsentis sit longa positione, posterior

sonans abijciuntur, ut χαίμηνω, laboro, ἔχαμον. } ἐλεγον
Vocales se in } δέρω, ἔδαρον, excorio. } ἐλέεπον
præsentis " in } λήβω, ἐλάβον, accipio. } ἐφλεγον
penul- ω } τρώω, ἔτρεγον, comedo.
nā Aor- αι } χαίω, ἔχαον, uro.
i 6, ita αυ } παύω, ἔπαον, sedo
mutan- δ in υ, ut φάγω, fugio, ἔφυγον.
t: κ in ο ut ἀκέω, audio ἤκουον.

excipiuntur.

ei in ι, ut λείπω, ἔλιπον, } Diffyllabis in α, ut στεί-
sed in quinta conju- } ρω, sero, ἔσπαρον.
gatione mutatur in } Trißyllabis in ε, ut ὀφεί-
λω, debeo, ὀφειλον.

Quædam tamen diffyllaba habent penultimam lon-
gā, ut ἄδω, cano, ἤδον : ἔλκω, traho, εἴλκον, & pau-
rißyllaba, ut ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον : ὀφείδω, devaſto,
ἠρδον.

Observatio.

Observandum est in quarta coniugatione si futu-
rum primum exit in σω, Aoristus secundus definit in
σι in ξω, in γον, ut φεράσω, dico, ἔφεραδον, τάπῃω,
ἔταρον, ordino.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἐκρυβον, abscondo.
βαπτω, ἔβαπον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαλον, fodio.
ράπτω, ἔρραπον, luo.
θάπτω, ἔταπον, sepelio.

Verba in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔχα-
μιχαμον, laboravi.

Verba

Institutio Græca

tenuem, ut θυω, sacrifico, τέθυγα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, & e tantum præfigitur, ut εἰπῶ, præcipito, ἐρρίφα.

Regula.

Si verbum incipiat à vocali vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti, & imperfecti, ut ἤκον, ἤκχα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant e futuri in α, ut σέλλω, σελῶ, mitto ἐσαλχα.

Dissyllaba in εῖνω, ἴνω, ὕνω, abijciunt v futuri in præterito, ut κλείνω, κλεινῶ, ἐκλαχα, interficio, θυώω, θυωῶ, τέθυγα, tuo. Cætera mutant v in γ, ut Φαίνω, ostendo, πέφασκα: μολύνω, contamino, μεμόλυσκα.

Γρηγορέω & γυνεῖζω, tantum e præponunt, etsi à mutâ cum liquidâ incipiant, ἐγρηγόρηχα enim & ἐγυνώεχα tantum sunt in usu.

Verba incipientia à π, κ, μ, repetant primâ literam thematis, ut κλάομαι, κέκλημαι, possideo; μνέομαι, εὐμνησκω, μείνημαι; πρίσσει κλείνω, ἐκλαχα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεχα, ἀλήλεχα, molo; εἰζω, ἤεχα, ἐρήεχα, contendo, & tertia syllaba corrumpitur, si numerum trium syllabarum excefferit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ei præterito, ut λαίβω, εἰληξα, accipio; μείρομαι, εἰμαρμαι, sortior, unde εἰμαρμύνη, fors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt e penultimam perfecti in ο, ut σπέφω, verto, ἐσποφα, χλέπῳ, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum.

Formatur à præterito mutando α in εν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τέτυφα, ἐτετύφεν.

Aoristus

Grammatices.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω
ον, præponendo augmentum, & servando cha-
racteristicam præsentis, ut τύπω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde
penultima præsentis sit longa positione, posterior

personans abijciunt, ut χέμω, laboro, ἔχμω. } ἔλεγον

ῥωαίς se in } ἔλεπον } ἔφλεγον

præsentis n } ut } ἔλεω, ἔλεον, excorio. } ἔλεπον

penul- ω } } λήβω, ἔλαβον, accipio. } ἔφλεγον

na Ao- αι } } τρώω, ἔτρεγον, comedo. }

αυ } } χεῖω, ἔχεον, uro. }

αυ } } παύω, ἔπαον, sedo }

αυ } } δ in υ, ut φεύω, fugio, ἔφυγον. }

αυ } } & in o ut ἀκούω, audio ἤκουον. }

αυ } } ei in ι, ut λείπω, ἔλιπον, }

αυ } } sed in quinta conju- }

αυ } } gatione mutatur in }

αυ } } Diffyllabis in α, ut ποί- }

αυ } } ρω, sero, ἔσπαρον. }

αυ } } Trissyllabis in ε, ut ὀφεί- }

αυ } } λω, debeo, ὀφελον. }

αυ } } Quaedam tamen dissyllaba habent penultimam lon-

αυ } } γω, ut ἄδω, cano, ἤδον : ἔλκω, traho, ἔλκον, & pau-

αυ } } rissyllaba, ut ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον : ἀφ' ὧ, devasio,

αυ } } ἔρδον.

Observatio.

Observandum est in quarta coniugatione si futu-
rum primum exit in πω, Aoristus secundus definit in
σι in ξω, in γον, ut φράσω, dico, ἔφραξον, τάψω,
ἔταρον, ordino.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.

καλύπτω, ἐκάλυβον, tegeo.

κρύπτω, ἐκρυβον, abscondo.

βαπτω, ἔβαπον, tingo.

σκάπτω, ἔσκαβον, fodio.

ῥάπτω, ἔρραπον, suo.

θάπτω, ἔταπον, sepelio.

In hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔχα-
λεῖν, laboravi.

Verba

excipiuntur.

Institutio Græca

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo & futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo mutando *ον* in *ω* circumflexum, & abijciendo augmentum, ut *ἐτυπον τυπῶ*.

Reliqui modi cum suis temporibus, formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

* Quatuor Verba formant

Præsens.

secundam personam in *ει* :

<p>S. βέλομαι, βέλει: ὁ βόμαι, ὁ βει: ὀιομαι, ὀιει: εἰομαι, εἰει: ὁ φαῖα φασί, εἰ.</p>	<p>D. { <i>τύπσομαι, *τύπῃη, τύπῃεται: Verberor.</i> <i>τυπῇόμῃον, τυπῇεδον, τυπῇεδον:</i> <i>τυπῇόμῃα, τυπῇεδε, τυπῇονται.</i></p>
--	---

Vnde imperfectum.

<p>S. { <i>ἐτυπῶμῃω, ἐτύπῃε, ἐτύπῃετο:</i> D. { <i>ἐτυπῇόμῃον, ἐτύπῃεδον, ἐδίω:</i> P. { <i>ἐτυπῇόμῃα, ἐτύπῃεδε, ἐτύπῃοντο.</i></p>	<p style="text-align: right;"><i>Verberabar.</i></p>
---	--

Aoristus secundus.

<p>S. { <i>ἐτύπλω, ἐτύπῃε, ἐτύπῃη:</i> D. { <i>ἐτύπῃητον, ἐτυπῃῆτω:</i> P. { <i>ἐτύπῃῃμῃ, ἐτύπῃῃτε, ἐτύπῃῃσαν.</i></p>	<p style="text-align: right;"><i>Verberatus fui.</i></p>
--	--

Vnde Futurum secundum.

<p>S. { <i>τυπῇσομαι, τυπῇση, τυπῇσεται:</i> D. { <i>τυπῇσῇόμῃον, τυπῇσεδον, ῃσεδον:</i> P. { <i>τυπῇσῇόμῃα, τυπῇσεδε, τυπῇσονται.</i></p>	<p style="text-align: right;"><i>Verberatus fui.</i> <i>vel verberabor.</i></p>
--	--

Perfectum.

<p>S. { <i>τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπῃαι:</i> D. { <i>τέτυμῃῃον, τέτυψῃον, τέτυπῃον:</i> P. { <i>τέτυμῃῃα, τέτυψῃε, τέτυμῃῃνοι εἰσὶ.</i></p>	<p style="text-align: right;"><i>Verberatus sum.</i></p>
--	--

Grammatices.

Vnde Plusquam perf.

- S. { ἐτέπυμμεν, ἐτέπυψο, ἐτέπυπτο: *Verberatus*
 D. { ἐτέπυμμενον, ἐτέπυπτον, ἐτέπυπτο: *eram.*
 P. { ἐτέπυμμεθα, ἐτέπυψθε, ἐτέπυμμένοι ἦσαν.

Vnde paulò post Futurum.

- S. { τεπύψομαι, τεπύψη, τεπύψεται: *Mox verberabor,*
 D. { τεπύψόμενον, τεπύψεον, εἶδον: *vel iam verbe-*
 P. { τεπύψομεθα, τεπύψθε, τεπύψονται. *rius sum.*

Aoristus primus.

- S. { ἐπύπην, ἐπύπης, ἐπύπη: *Verberatus fui.*
 D. { ἐπύπητον, ἐπύπητων:
 P. { ἐπύπηνμεν, ἐπύπητε, ἐπύπησαν.

Vnde Fua. primum.

- S. { τυπθήσομαι, τυπθήσῃ, τυπθήσεται: *Verberatus*
 D. { τυπθήσόμενον, τυπθήσεον, εἶδον: *fui, vel ver-*
 P. { τυπθήσομεθα, τυπθήσεθε, τυπθήσονται. *berabor.*

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

- S. { πύθη, τυπῆναι: *Verberare.*
 D. { πύθεον, τυπῆναι:
 P. { πύθετε, τυπῆναι.

Perfectum & Plusquam.

- S. { τέπυψο, τέπυψθω: *Verberare.*
 D. { τέπυψον, τέπυψων:
 P. { τέπυψθε, τέπυψωσαν.

Aoristus α.

- S. { τύπῃ, τυπῆναι: *Verberator tu.*
 D. { τύπῃτον, τυπῆναι:
 P. { τύπῃτε, τυπῆναι.

Aoristus secundus.

- S. { τύπῃ, τυπῆναι: *Verberator tu.*
 D. { τύπῃτον, τυπῆναι:
 P. { τύπῃτε, τυπῆναι.

Modus

Institutio Græca

Modus Optativum.

Præsens & Imperfectum.

- S. { τυπῶίμην, τυπῶίοιο, τυπῶίτο : Verberaret
 D. { τυπῶίμεθον, τυπῶίοιδον, τυπῶίδην :
 P. { τυπῶίμεθα, τυπῶίειδε, τυπῶίντο.

Perfectum & Plusquam.

- S. { τετυμῶίθ, εἶλω, εἶης, εἶη : Verberatus essem.
 D. { τετυμῶίω, εἶητον, εἶήτλω :
 P. { τετυμῶίοι, εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoristus α.

- S. { τυφθείω, τυφθείης, τυφθείη : Verbatus sim
 D. { τυφθείητον, τυφθείήτλω : vel fuerim.
 P. { τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus β.

- S. { τυπείω, τυπείης, τυπείη : Verbatus sim
 D. { τυπείητον, τυπείήτλω : vel fuerim.
 P. { τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

- S. { τυφθήσώμην, τυφθήσοιο, τυφθήσῃτο : Verberer.
 D. { τυφθήσώμεθον, τυφθήσοιδον, σῷδην :
 P. { τυφθήσώμεθα, τυφθήσειδε, τυφθήσιντο.

Futurum β.

- S. { τυπήσώμην, τυπήσοιο, τυπήσῃτο : Verberet
 D. { τυπήσώμεθον, τυπήσοιδον, σῷδην :
 P. { τυπήσώμεθα, τυπήσειδε, τυπήσιντο.

Paulò post Futurum.

- S. { πετυφώίμην, πετύφῃοιο, πετύφῃτο : Mox verberaret
 D. { πετύφῃμεθον, πετύφῃοιδον, πετυφῃδην :
 P. { πετυφώίμεθα, πετύφῃειδε, πετύφῃντο.

Mox

Grammatices.

Modus Subiunctivus

Præfens & imperfectum, εἰαυ.

1. { πύπῳμαι, πύπῃ, πύπῃται : Si verberer vel
 2. { τυπῳμῶνον, τυπῃνον, τυπῃνον : Verberer.
 3. { τυπῳμῶνα, τυπῃνε, τυπῶνται.

Perfectum & plusquam perf. εἰαυ.

1. { τετυμῳόθῃ, ὦ, ἦς, ἦ : Si verberatus sim
 2. { τετυμῳώ, ἦτον, ἦτον : vel essem.
 3. { τετυμῳόι, ὦμῳ, ἦτε, ὦσι.

Aoristus α, εἰαυ.

1. { τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ : Si verberatus sim vel
 2. { τυφθῆτον, τυφθῆτον : fuerim vel fuero.
 3. { τυφθῶμῳ, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus β, εἰαυ.

1. { τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ : Si verberatus fuero.
 2. { τυπῆτον, τυπῆτον :
 3. { τυπῶμῳ, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

- { Præf. & Imperf. πύπῃσθαι.
 { Perf. & Plusquam, τεπύφθαι.
 { Aoristus primus, τυφθῶαι.
 { Aoristus secundus, τυπῶαι.
 { Futurum α, τυφθῆσεσθαι.
 { Futurum β, τυπῆσεσθαι.
 { Paulò post Fut. τεπύψεσθαι.

PATA

PARTICIPIA.

Præsens & imperfectum.

M.	ὁ τυπλούμενος, τὸ τυπλούμενον	Qui Verberatur
F.	ἡ τυπλούμενη, τὴ τυπλούμενη	
N.	τὸ τυπλούμενον, τὸ τυπλούμενον	

Perfectum & plusquam perfectum.

M.	ὁ τετυμμένος, τὸ τετυμμένον	Verberatus.
F.	ἡ τετυμμένη, τὴ τετυμμένη	
N.	τὸ τετυμμένον, τὸ τετυμμένον	

Aoristus α.

M.	ὁ τυφθείς, τὸ τυφθέν	Verberatus.
F.	ἡ τυφθεῖσα, τὴ τυφθείσα	
N.	τὸ τυφθέν, τὸ τυφθέν	

Aoristus β.

M.	ὁ τυπείς, τὸ τυπέν	Verberatus.
F.	ἡ τυπείσα, τὴ τυπείσα	
N.	τὸ τυπέν, τὸ τυπέν	

Fut. α.

M.	ὁ τυφθησόμενος, τὸ τυφθησόμενον	Verberandus.
F.	ἡ τυφθησόμενη, τὴ τυφθησόμενη	
N.	τὸ τυφθησόμενον, τὸ τυφθησόμενον	

Futurum β.

M.	ὁ τυπησόμενος, τὸ τυπησόμενον	Verberandus.
F.	ἡ τυπησόμενη, τὴ τυπησόμενη	
N.	τὸ τυπησόμενον, τὸ τυπησόμενον	

Paulò post Futurum.

M.	ὁ τετυφόμενος, τὸ τετυφόμενον	Mox Verberandus.
F.	ἡ τετυφόμενη, τὴ τετυφόμενη	
N.	τὸ τετυφόμενον, τὸ τετυφόμενον	

Cognatus

Cognata tempora in voce Participii

Cognata tempora in Voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	τυπῶμαι	τύπηε	τυπῶμαι	τύπησθαι	τυπῶν	τυπῶν
Imperf.	ἐπυπῶμαι					
Aor. C.	ἐπύπην	πύπηθι	πυπέην	πυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. C.	τυπῶσθαι		τυπῶσθαι		τυπῆσθαι	τυπῶσθαι
Perf.	τέτυμμαι	τέτυπο	τετυμῶμαι	τετυμῶ	τετυπῆσθαι	τετυμῶς
Plusq.	ἐτετύμην		εἴην			
Paul. p	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετυφέσθαι	τετυφοίς
Aor. α.	ἐτύφην	τύφθηθι	πυφείην	πυφῶ	πυφῆναι	πυφείς
Fut. α.	πυφθήσμαι		πυφθήσθαι		πυφῆσθαι	πυφῶν
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	λέγωμαι	λέγεε	λεγοίμην	λέγμαι	λέγεσθαι	λεγοίς
Imperf.	ἐλέγμην					
Aor. C.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. C.	λεγήσμαι		λεγήσθαι		λεγήσθαι	λεγήσθαι
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεξῶμαι	λελεξῶ	λελέξθαι	λελέξθαι
Plusq.	ἐλελέμην		εἴην			
Paul. p.	λελέξομαι		λελέξοίμην		λελέξεσθαι	λελέξοίς
Aor. α.	ἐλέγην	λέχθηθι	λεχθείην	λεχῶ	λεχῆναι	λεχθείς
Fut. α.	λεχθήσμαι		λεχθήσθαι		λεχῆσθαι	λεχθήσθαι

Indicat.

Institutio Græcæ

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	παιδευμαι	παιδε	παιδισι	παιδισι	παιδισαι	παιδισι
Imperf.	επαιδευομαι	παιδευ	παιδισι	παιδισι	παιδισαι	παιδισι
Aor. C.	επαιδευω	παιδευ	παιδισι	παιδισι	παιδισαι	παιδισαι
Fut. C.	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι
Perf.	επαιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι
Plusq.	επαιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι
Paul. p	επαιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι
Aor. a.	επαιδευω	παιδευ	παιδισι	παιδισι	παιδισαι	παιδισαι
Fut. a.	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι	παιδεσθαι

Indicat.

Particip.

Infinit.

Subjunct.

Optat.

Imperat.

Indicat.

Grammatices.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs. ἀναεργειαι	ἀναεργε	ἀναεργέμεν	ἀναεργόμεναι	ἀναεργεμεν	ἀναεργόμενος
Imperf. ἐκἀναεργέμεν	ἀναεργε	ἀναεργέμεν	ἀναεργόμεναι	ἀναεργεμεν	ἀναεργόμενος
Aor. ε. ἐκἀναεργε	ἀναεργε	ἀναεργέμεν	ἀναεργόμεναι	ἀναεργεμεν	ἀναεργόμενος
Fut. ε. ἀναεργεσμαι	ἀναεργε	ἀναεργέμεν	ἀναεργόμεναι	ἀναεργεμεν	ἀναεργόμενος
Pres. ἐκἀναεργε	ἀναεργε	ἀναεργέμεν	ἀναεργόμεναι	ἀναεργεμεν	ἀναεργόμενος
Plur. q. ἐκἀναεργε	ἀναεργε	ἀναεργέμεν	ἀναεργόμεναι	ἀναεργεμεν	ἀναεργόμενος
Paul. p. ἐκἀναεργε	ἀναεργε	ἀναεργέμεν	ἀναεργόμεναι	ἀναεργεμεν	ἀναεργόμενος
Aor. α. ἐκἀναεργε	ἀναεργε	ἀναεργέμεν	ἀναεργόμεναι	ἀναεργεμεν	ἀναεργόμενος
Fut. α. ἀναεργεσμαι	ἀναεργε	ἀναεργέμεν	ἀναεργόμεναι	ἀναεργεμεν	ἀναεργόμενος
Præs. ἀκχε	ἀκχε	ἀκχοίμεν	ἀκχόμεναι	ἀκχεμεν	ἀκχόμενος
Imperf. ἡκχέμεν	ἀκχε	ἀκχοίμεν	ἀκχόμεναι	ἀκχεμεν	ἀκχόμενος
Aor. ε. ἡκχέμεν	ἀκχε	ἀκχοίμεν	ἀκχόμεναι	ἀκχεμεν	ἀκχόμενος
Fut. ε. ἀκχεσμαι	ἀκχε	ἀκχοίμεν	ἀκχόμεναι	ἀκχεμεν	ἀκχόμενος
Pres. ἡκχέμεν	ἀκχε	ἀκχοίμεν	ἀκχόμεναι	ἀκχεμεν	ἀκχόμενος
Plur. q. ἡκχέμεν	ἀκχε	ἀκχοίμεν	ἀκχόμεναι	ἀκχεμεν	ἀκχόμενος
Paul. p. ἡκχέμεν	ἀκχε	ἀκχοίμεν	ἀκχόμεναι	ἀκχεμεν	ἀκχόμενος
Aor. α. ἡκχέμεν	ἀκχε	ἀκχοίμεν	ἀκχόμεναι	ἀκχεμεν	ἀκχόμενος
Fut. α. ἀκχεσμαι	ἀκχε	ἀκχοίμεν	ἀκχόμεναι	ἀκχεμεν	ἀκχόμενος

Institutio Græca

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa :

Præsens,
Præteritum,
Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsentis activo ; mutando in *ομαι*, ut *τίπῳ*, *τίπῳμαι*.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentis, mutando *μαι* in *μι*, & præponendo augmentum, ut *τίπῳμαι*, *ἐτυπῳμι*.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo *ον* in *ην*, ut *ἐτυπον* *ἐτύπην*.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi *ε*, addendo *σμαι*, & abijciendo augmentum, ut *ἐτύπη*, *τυπήσμαι*.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione.

Primâ	{	<i>σα</i> in <i>μαι</i> , <i>μ</i> geminato, ut <i>τέτυσα</i> , <i>τέτυμμαι</i> .
Secundâ	{	<i>χα</i> in <i>μαι</i> , ut <i>λέλεχα</i> , <i>λέλεγμαι</i> .
Tertiâ	{	<i>κη</i> in <i>μαι</i> , ut <i>πέπεικη</i> , <i>πέπεισμαι</i> .
Quartâ	{	<i>χα</i> in <i>μαι</i> , ut <i>τέταχα</i> , <i>τέταγμαι</i> .
	{	<i>κη</i> in <i>μαι</i> , ut <i>πέφραχα</i> , <i>πέφρασμαι</i> .
Quintâ	{	<i>κη</i> in <i>μαι</i> , ut <i>ἔφαλκη</i> , <i>ἔφαλμαι</i> ; <i>πέφρακη</i> , <i>πέφραμμαι</i> , <i>σμαι</i> .
	{	<i>σμαι</i> , si penultima præteriti sit brevis, ut <i>τέτελεκη</i> , <i>τέτελεσμαι</i> .
Sextâ	{	<i>κη</i> in <i>μαι</i> , cum penultima præteriti activi sit longa, ut <i>πέποιηκη</i> , <i>πέποίημαι</i> .

Excipe

Grammatices.

Excipe ἤκρυσμαι, ὁ αἰκίζω, audio: κέκρυσμαι à κρέω, pulso: ἐπῆαισται à πῆαιω, impingo: κέκλεισται à κέλειω, jubeo: κέκλεισται à κλείω, claudo: σέσταισται à σείω, quatio: ἐγνώσται à γνῶω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σται, ut μιάνω, inquino, μεμίασται: φαίνω, appareo, πεφασται.

Quæ habent pē implicitum cum consonante, mutant ē in α, ut σρέφω ἐσφρα, ἐσφρασται, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatum à perfecto, mutando μαι in μιν & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplice consonante, ut τέτυμμαι, ἐτέτυμμιν.

Perfectum & Plusquam perfectum in secundâ & tertiâ personâ Duali interserunt σ, cum tertia singularis definit in το vel ται purū: cum verò definit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per Participium, & εἶσι, ut τετύπται, τετυμμένοι εἶσι.

Jones formant tertiam pluralem à tertiâ singulari in Perfecto, & Plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἐ-ψαλται, ἐ-ψάλαται. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τετύπται, τετύπθαι: πέπεισται, πεπεῖσθαι: ἐσκαδαται, ἐσκαδάσθαι. Si vocalis longi, vel diphthongus sequitur, plerumque corripitur, ut τέθειται, τέθεισθαι.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatum à tertiâ personâ singulari præteriti, mutando ῖ in θῶ, & tenues in aspiratas, retinendo augmentū imperfecti, ut τέτυπῖ, ἐτύφθῶ.

Exceptio.

Exciuntur	{	ἐμνήθῶ à μέμνηῖ, recordatus sum.	}	quæ ad- ἐρρωθῶ ab ἐρρωται, convulsi.	}	sumūt σ.
		ἐσώθῶ à πέσωται, servatus sum, quod abijcit σ.				
		δῖρῶθῶ ab δῖρῆται, invectus sum.		}		quæ cū pau- cis alijs mu- tant η in ε.
		ἡρέθῶ ab ἡρῆται, sublevisum.				
		τέθειθῶ à τέθειται, positus sum.				

Institutio Græca

Verba quæ in præterito verterantur in α, in Aoristo primo resumuntur, ut ἐστραυμαι, ἐστέφθω : & quæ abiecerunt ν, poeticè hîc illud recipiunt, ut ἐκλήνθω pro ἐκλήθω, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à terciâ personâ singulari Aoristi primi addendo σμαι, & amovendo augmentum, ut ἐτίφθι τυφθήσμαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secundâ personâ præteriti posito ομ ante αι, ut τέτυλαι, τετύλμαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum mediam.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem, & mediam significationem, partim passivam, partim Activam habet.

Activam habet terminationem in Perfecto, & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc Verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos, sed quod saltem nonnulla & in quibusdam temporibus utramque significationem habent, ut ἄρμαι, duco & ducor.

Activæ significationis tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris medijs, & activè sunt interpretanda, nisi figurata loquutio aliud suadeat, aut per se passionem significant, ut τέτηκα, à τήκω, contabui : σέσηπα, à σήπω, corruptui : μέμλωα, à μαίνω, insanivi : ὀλώα, ἀπόλωα, peri, & similia.

Cognata

Cognata tempora in Voce Mediâ

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	πύπτομαι	πύπτο	πύπτοίμην	πύπτοιμαι	πύπτεσθαι	πύπτόμεν
Imperf.	ἐπύπτομαι	πύπτο	πύπτοίμην	πύπτοιμαι	πύπτεσθαι	πύπτόμεν
Aor. C.	ἐπύπτομαι	πύπτο	πύπτοίμην	πύπτοιμαι	πύπτεσθαι	πύπτόμεν
Fut. C.	πύπτοιμαι	πύπτο	πύπτοίμην	πύπτοιμαι	πύπτεσθαι	πύπτόμεν
Pres.	πύπτοιμαι	πύπτο	πύπτοίμην	πύπτοιμαι	πύπτεσθαι	πύπτόμεν
Plusq.	ἐπύπτομαι	πύπτο	πύπτοίμην	πύπτοιμαι	πύπτεσθαι	πύπτόμεν
Fut. a.	πύπτοιμαι	πύπτο	πύπτοίμην	πύπτοιμαι	πύπτεσθαι	πύπτόμεν
Aor. a.	ἐπύπτομαι	πύπτο	πύπτοίμην	πύπτοιμαι	πύπτεσθαι	πύπτόμεν
Præf.	λέγομαι	λέγο	λέγοίμην	λέγομαι	λέγεσθαι	λέγόμεν
Imperf.	ἐλέγομαι	λέγο	λέγοίμην	λέγομαι	λέγεσθαι	λέγόμεν
Aor. C.	ἐλέγομαι	λέγο	λέγοίμην	λέγομαι	λέγεσθαι	λέγόμεν
Fut. C.	λέγομαι	λέγο	λέγοίμην	λέγομαι	λέγεσθαι	λέγόμεν
Pres.	λέγομαι	λέγο	λέγοίμην	λέγομαι	λέγεσθαι	λέγόμεν
Plusq.	ἐλέγομαι	λέγο	λέγοίμην	λέγομαι	λέγεσθαι	λέγόμεν
Fut. a.	λέγομαι	λέγο	λέγοίμην	λέγομαι	λέγεσθαι	λέγόμεν
Aor. a.	ἐλέγομαι	λέγο	λέγοίμην	λέγομαι	λέγεσθαι	λέγόμεν

Institutio Græcæ

	Indicat.	Imperat.	Opat.	Subjunct.	Infinit.	articul.
Præf.	πείδομαι	πείθε	πείδοιμεν	πείδομαι	πείθεσθαι	πείδομαι
Imperf.	ἐπείδομην					
Aor. 6	ἔπείδομην	πείθε	πείδοιμεν	πείδομαι	πείθεσθαι	πείδομαι
Fut. 6	πείδομαι					
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πέποιθιμεν	πέποιθα	πέποιθεναι	πέποιθα
Plusq.	ἔπεποιθα					
Aor. α	πέποιθα		πέποιθιμεν	πέποιθα	πέποιθεναι	πέποιθα
Fut α.	ἐπείσομαι	πείσω	πείσοιμεν	πείσομαι	πείσεσθαι	πείσομαι

	Indicat.	Imperat.	Opat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	φείσομαι	φείσε	φείσοιμεν	φείσομαι	φείσεσθαι	φείσομαι
Imperf.	ἐφείσομην					
Aor. 6	ἔφείσομην	φείδε	φείδοιμεν	φείδομαι	φείδεσθαι	φείδομαι
Fut. 6	φείσομαι					
Perf.	ἔφειδα	ἔφειδε	ἔφειδοιμεν	ἔφειδομαι	ἔφειδεσθαι	ἔφειδα
Plusq.	ἔφειδα					
Aor. α.	ἔφειδα		ἔφειδοιμεν	ἔφειδομαι	ἔφειδεσθαι	ἔφειδα
Fut. α.	ἐφείσομαι	ἔφεισε	ἐφείσοιμεν	ἐφείσομαι	ἐφείσεσθαι	ἐφείσομαι

Indicar.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf. ἀπειργαυ	ἀπείργε	ἀπειργίμην	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπείργον
Imperf. ἐπείργειν	ἀπείργε	ἀπείργειν	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπείργμεν
Aor. G. ἐπείργειν	ἀπείργε	ἀπείργειν	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπείργμεν
Fut. G. ἀπείργειν	ἀπείργε	ἀπείργειν	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπείργμεν
Perf. ἐπείργειν	ἀπείργε	ἀπείργειν	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπείργμεν
Plusq. ἐπείργειν	ἀπείργε	ἀπείργειν	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπείργμεν
Fut. A. ἀπείργειν	ἀπείργε	ἀπείργειν	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπείργμεν
Aor. A. ἐπείργειν	ἀπείργε	ἀπείργειν	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπείργμεν
Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf. ἀκρόμαι	ἀκρόε	ἀκρόίμην	ἀκρόωμαι	ἀκρόεσθαι	ἀκρόον
Imperf. ἠκρόμαι	ἀκρόε	ἀκρόίμην	ἀκρόωμαι	ἀκρόεσθαι	ἀκρόον
Aor. G. ἠκρόμαι	ἀκρόε	ἀκρόίμην	ἀκρόωμαι	ἀκρόεσθαι	ἀκρόον
Fut. G. ἀκρόμαι	ἀκρόε	ἀκρόίμην	ἀκρόωμαι	ἀκρόεσθαι	ἀκρόον
Perf. ἠκρόμαι	ἀκρόε	ἀκρόίμην	ἀκρόωμαι	ἀκρόεσθαι	ἀκρόον
Plusq. ἠκρόμαι	ἀκρόε	ἀκρόίμην	ἀκρόωμαι	ἀκρόεσθαι	ἀκρόον
Fut. A. ἀκρόμαι	ἀκρόε	ἀκρόίμην	ἀκρόωμαι	ἀκρόεσθαι	ἀκρόον
Aor. A. ἠκρόμαι	ἀκρόε	ἀκρόίμην	ἀκρόωμαι	ἀκρόεσθαι	ἀκρόον

Formatio temporum in voce Mediâ.

Præsens est idem cum præsentī passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus.

Formatur ab Aoristo secundo activo, mutando ω in $\omicron\mu\iota\omega$, ut $\epsilon\tau\iota\pi\omicron\nu$, $\epsilon\tau\iota\pi\omicron\mu\iota\omega$.

Aoristus primus.

Formatur ab Aoristo primo activo, addendo $\mu\iota\omega$, ut $\epsilon\tau\iota\psi\alpha$, $\epsilon\tau\iota\psi\alpha\mu\iota\omega$, $\epsilon\tau\iota\psi\alpha\omega$, $\epsilon\tau\iota\psi\alpha\theta\iota$.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in $\omicron\mu\iota$, ut $\tau\iota\psi\omega$, $\tau\iota\psi\omicron\mu\iota$. Sed in quintâ conjugatione in $\epsilon\mu\iota$, ut $\psi\alpha\lambda\omega$, $\psi\alpha\lambda\epsilon\mu\iota$.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in $\epsilon\mu\iota$, ut $\tau\iota\pi\omega$, $\tau\iota\pi\omicron\delta\mu\iota$, $\tau\iota\pi\eta$, $\tau\iota\pi\epsilon\iota\tau\alpha\iota$.

Excipe $\pi\iota\omicron\mu\iota$, bibam, $\epsilon\delta\delta\mu\iota$, edam, $\phi\acute{\alpha}\gamma\omicron\mu\iota$, edam, $\phi\acute{\alpha}\gamma\epsilon\tau\alpha\iota$, $\phi\acute{\alpha}\gamma\epsilon\theta\iota$, & Poetica illa $\beta\epsilon\omicron\mu\iota$, ibo, $\nu\epsilon\omicron\mu\iota$, per Crasim $\nu\epsilon\delta\mu\iota$, ibo.

Præteritum medium

Formatur à præterito activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro suâ, ut $\tau\epsilon\tau\upsilon\phi\alpha$, $\tau\epsilon\tau\upsilon\pi\alpha$.

In sextâ conjugatione tollitur κ , ut $\lambda\epsilon\lambda\upsilon\kappa\alpha$, $\lambda\epsilon\lambda\upsilon\alpha$, à $\lambda\upsilon\omega$.

Iones item tollunt κ ex præterito medio, & penultimam corripiunt, ut $\gamma\acute{\alpha}\omega$, nascor, $\gamma\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\alpha\alpha$, pro $\gamma\acute{\iota}\sigma\eta\kappa\alpha$: $\mu\acute{\epsilon}\alpha\omega$, promptus sum, $\mu\acute{\epsilon}\eta\sigma\omega$, $\mu\acute{\epsilon}\mu\alpha\alpha$, pro $\mu\acute{\epsilon}\mu\eta\kappa\alpha$, unde participia $\gamma\epsilon\gamma\alpha\omega\varsigma$ & $\gamma\epsilon\gamma\omega\varsigma$, $\mu\epsilon\mu\alpha\omega\varsigma$ & $\mu\epsilon\mu\omega\varsigma$.

Regula.

Penultima præteriti medij est eadem cum penultimâ præteriti activi plerumque.

Sed

Grammatices.

Sed in penultimâ $\left\{ \begin{smallmatrix} \epsilon \\ \alpha \end{smallmatrix} \right\}$ mutatur in $\left\{ \begin{smallmatrix} \omicron \\ \eta \end{smallmatrix} \right\}$
 præsentis activi $\left\{ \begin{smallmatrix} \alpha \end{smallmatrix} \right\}$

ut $\pi \epsilon \rho \iota \theta \omega$, $\pi \epsilon \pi \iota \delta \alpha$, persuadeo.

ut $\phi \alpha \iota \nu \omega$, $\pi \epsilon \theta \iota \omega$ appareo.

$\gamma \epsilon \lambda \lambda \omega$, $\tau \epsilon \theta \iota \lambda \alpha$, germino.

Sed α aliquando servatur, ut $\epsilon \iota \sigma \lambda \alpha$.

Dissyllaba quæ habent ϵ in penultimâ futuri, mutant ϵ in \omicron penultimâ præteriti medij, ut $\lambda \epsilon \gamma \omega$, $\lambda \epsilon \xi \omega$, $\lambda \omicron \gamma \omicron \alpha$: & $\alpha \pi \epsilon \iota \rho \omega$, $\alpha \pi \epsilon \rho \omega$, $\epsilon \alpha \pi \omicron \rho \epsilon$, sero.

Cum χ vel ϕ sit characteristica thematis idem est præteritum activum, & præteritum medium, ut $\gamma \epsilon \gamma \alpha \varsigma \alpha$.

Præteritum plusquam perfectum medium

Formatur à præterito mutando α in $\epsilon \iota \nu$, & præponendo ϵ si verbum incipiat à simplici consonante, vel à mutâ cum liquidâ, ut $\tau \epsilon \tau \upsilon \pi \alpha$, $\epsilon \tau \epsilon \tau \upsilon \pi \epsilon \iota \nu$, ut in voce Activâ.

Paradigma primæ conjugationis, per omnes Modos, Tempora, & Participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	$\tau \rho \acute{\epsilon} \pi \omega$	$\tau \rho \acute{\epsilon} \pi \omicron \mu \alpha \iota$	$\tau \rho \acute{\epsilon} \pi \omicron \mu \alpha \iota$
Imperfect.	$\epsilon \rho \epsilon \pi \omicron \nu$	$\epsilon \tau \rho \epsilon \pi \omicron \mu \iota \nu$	$\epsilon \rho \epsilon \pi \omicron \mu \iota \nu$
Perfect.	$\tau \epsilon \tau \rho \epsilon \varsigma \alpha$	$\tau \epsilon \tau \rho \epsilon \alpha \mu \alpha \iota$	$\tau \epsilon \tau \rho \alpha$
Plusquam.	$\epsilon \lambda \epsilon \beta \acute{\epsilon} \omicron \nu$	$\epsilon \tau \epsilon \beta \acute{\alpha} \mu \iota \nu$	$\epsilon \tau \epsilon \beta \acute{\alpha} \pi \epsilon \iota \nu$
Aoristus α .	$\epsilon \beta \epsilon \psi \alpha$	$\epsilon \beta \epsilon \phi \theta \iota \omega$	$\epsilon \beta \epsilon \psi \acute{\alpha} \mu \iota \nu$
Aoristus ϵ .	$\epsilon \beta \alpha \pi \omicron \nu$	$\epsilon \beta \alpha \pi \iota \nu$	$\epsilon \tau \rho \alpha \pi \omicron \mu \iota \nu$
Futur. α .	$\tau \rho \acute{\epsilon} \psi \omega$	$\tau \rho \epsilon \phi \theta \eta \sigma \mu \alpha \iota$	$\tau \rho \acute{\epsilon} \psi \omicron \mu \alpha \iota$
Futur. ϵ .	$\tau \rho \alpha \pi \omega$	$\tau \rho \alpha \pi \iota \sigma \mu \alpha \iota$	$\beta \alpha \pi \epsilon \mu \alpha \iota$
Paulò post.		$\tau \epsilon \beta \acute{\alpha} \psi \omicron \mu \alpha \iota$	

Modus

Institutio Græca
Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπε	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf. & Pluf.	τέτρεφε	τέτρεφθαι	τέτρεφθαι
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τρέπε	τρέψῃ	τρέψῃ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Im.	τρέποιμι	τρέποίμην	τρέποίμην
Per. & pl.	ἤ τρέφοιμι	ἤ τρεφόμενος εἶην	τετρεπόμι
Aorist. α.	τρέψαιμι	τρέφθίμην	τρέψαιμην
Aorist. β.	τρέποιμι	τρέψῃμην	τρέποιμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τρέφῃσθαιμην	τρέψοιμην
Futur. β.	τρέποιμι	τρέψῃσθαιμην	τρέποιμην
Paulò p.		τετρεψοίμην	

Modus Subiunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & plus.	τετρέφω	τέτρεφόμενος, ὦ	τετρεόπω
Aoristus α.	τρέψω	τρέφῃ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τρέπω	τρέψῃ	τρέψωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf. & plus.	τετρεφέναι	τετρεφθαι	τετρεφέναι
Aoristus α.	τρέψαι	τρέφῆναι	τρέψασθαι
Aoristus β.	τρέπειν	τρέψῃν	τρέπεσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τρέφῇσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τρέπειν	τρέψῃσθαι	τρέψεσθαι
Paulò post.		τετρεψέσθαι	

Participi

Grammatices.

Participium.

	Activum. Passivum.		Medium.
Præf. & Imp.	τρέπων	τρεπόμην	τρεπόμην
Perf. & plus.	τεβρωσ τεβρωμεν	τεβρωμεν	τεβρωμεν
Aoristus a.	τρέψας	τρεφθεις	τρεψάμην
Aoristus c.	τρέπων	τρεπεις	τρεπόμην
Futur. a.	τρέψων	τρεφθισόμενος	τρεψόμεν
Futur. c.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμεν
Paulò post.		τεβρωσόμενος	

Verba circumflexa sive contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultimâ syllabâ præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, άω, ωω, unde tres sunt Circumflexorum conjugationes:

{ Prima in έω, } Fut. in { ήσω } Præf. in { ηκα }
 { Secunda in άω, } Fut. in { ήσω } Præf. in { ηκα }
 { Tertia in ωω, } Fut. in { ώσω } Præf. in { ωκα }

Exceptiones in primâ conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum, & in ήσω, & έσω, ηκα, & κα, cum η & ε, ut καλέω voco, αινέω laudo, ερυνέω apio, φορέω gesto, κορέω satio, τελέω perficio, πυνέω aboro, &c.

Dissyllaba formant futurum in δίσω, scilicet, χέω fundo, ρέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent e vel i, & plurima quæ habent a velp consonante non præcedente ante άω, formant futurum in άσω, & præteritum in ακα, ut έάω, άσω, permitto: κοπιάω, κοπιάσω, laboro: δρράω, δρράω, facio: γαλάω, γαλάσω, rideo. Hæc tamen κείω vel κείω,

Institutio Græcæ

χάω, uro, & χλάω, frango, formant futurum χήσω
& χλώσω.

Exceptiones in tertiâ conjugatione.

Verba in $\acute{o}\omega$ quæ à Nomine descendunt, formant futurum in $\acute{\omega}\sigma\tau\omicron$, præteritum in $\acute{\omega}\chi\theta$, per $\acute{\omega}$, ut à $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{o}\varsigma$, $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{\sigma}\acute{\omega}$, $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{\omega}\sigma\tau\omicron$, $\chi\epsilon\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{\omega}\chi\theta$, reliqua per \omicron .

Contrahuntur praesens & imperfectum in indicativo, in reliquis modis solummodo praesens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in primâ & secundâ conjugatione habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum medium, ut δῆπω, δῆπῶ, ἐδῆπον, sono.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut πᾶς, πᾶσι, πᾶσι, non πᾶ, πᾶσι, πᾶσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis, omnes personæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In primâ conjugatione { $\begin{smallmatrix} \text{ee} \\ \text{eo} \end{smallmatrix} \}$ contrahitur in { $\begin{smallmatrix} \text{e} \\ \text{e} \end{smallmatrix} \}$

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur e, fit contractionem tollendo e.

In secundâ conjugatione.

Si ρ vel ω sequitur α , fit contractio in ω .

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur *a*,
fit contractio in *a*.

Dores contrahunt ævis in n̄s, æi in n̄, & æiv in n̄
ut oðæis, oðñs, oðæi, oðñ, oðæiv, oðñv; & Attici in
quatuor, ut ζω, ζñs, ζñ, vivo: πνῶ, νñs, νñ, esurio: δι, δñs,
ñs, ñ, sitio: χῶμαι, χῆ, χῆται, χῆται, utor.

Eoles vertunt in infinitum an̄n aĩs : ut γελαĩs *γελᾱν.*

ω/ες, ἀκαρηκομαω, caput comatum habeo, & α nonnunquam geminant, ut τιμααδς pro τιμαδς.
 In tertiā conjugatione.

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel α sequitur ο, fit contractio in υ.

Si quævis alia sequatur vocalis, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo qui contrahitur in οω, ut
 γλυσσω, γλυσσω.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1 ποιέω, ω	ποιέω, εις	ποιέω, εις	ποιέω, εις	ποιέω, τιν	ποιέω, τιν	ποιέω, οί	ποιέω, οί	ποιέω, οί
2 βιδέω, ω	βιδέω, εις	βιδέω, εις	βιδέω, εις	βιδέω, τιν	βιδέω, τιν	βιδέω, οί	βιδέω, οί	βιδέω, οί
3 γλυσσέω, ω	γλυσσέω, εις	γλυσσέω, εις	γλυσσέω, εις	γλυσσέω, τιν	γλυσσέω, τιν	γλυσσέω, οί	γλυσσέω, οί	γλυσσέω, οί

	Sing.			Dual.		Plural.		
1 ποιεοι, υν	ποιεοι, εις	ποιεοι, εις	ποιεοι, εις	ποιεοι, τιν	ποιεοι, τιν	ποιεοι, οί	ποιεοι, οί	ποιεοι, οί
2 βιδεοι, υν	βιδεοι, εις	βιδεοι, εις	βιδεοι, εις	βιδεοι, τιν	βιδεοι, τιν	βιδεοι, οί	βιδεοι, οί	βιδεοι, οί
3 γλυσσεοι, υν	γλυσσεοι, εις	γλυσσεοι, εις	γλυσσεοι, εις	γλυσσεοι, τιν	γλυσσεοι, τιν	γλυσσεοι, οί	γλυσσεοι, οί	γλυσσεοι, οί

imperativus

Imperativus.

Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποίη, εἰ	εἰ, εἰ	εἰ, εἰ	εἰ, εἰ	εἰ, εἰ	εἰ, εἰ	εἰ, εἰ	ποιέτω.
2	βοάε, α	αέ, α, πω	αέ, α, πω	αέ, α, πω	αέ, α, πω	αέ, α, πω	αέ, α, πω	ποιέτω.
3	χυσάτω, α	αέ, α, πω	αέ, α, πω	αέ, α, πω	αέ, α, πω	αέ, α, πω	αέ, α, πω	ποιέτω.

Optativus.

Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέοιμ, οἱ	εοῖς, οἱς	εοῖς, οἱς	εοῖς, οἱς	εοῖς, οἱς	εοῖς, οἱς	εοῖς, οἱς	ποιέοι.
2	βοάοιμ, ὦ, μι	αοῖς, αῖς	αοῖς, αῖς	αοῖς, αῖς	αοῖς, αῖς	αοῖς, αῖς	αοῖς, αῖς	ποιέοι.
3	χυσάοιμ, οἱ	οῖς, οἱς	οῖς, οἱς	οῖς, οἱς	οῖς, οἱς	οῖς, οἱς	οῖς, οἱς	ποιέοι.

Subjunctivus.

Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέτω, ὦ	έης, ἡς	έης, ἡς	έης, ἡς	έης, ἡς	έης, ἡς	έης, ἡς	ποιέτω.
2	βοάτω, ὦ	αῖς, αῖς	αῖς, αῖς	αῖς, αῖς	αῖς, αῖς	αῖς, αῖς	αῖς, αῖς	ποιέτω.
3	χυσάτω, ὦ	οῖς, οἱς	οῖς, οἱς	οῖς, οἱς	οῖς, οἱς	οῖς, οἱς	οῖς, οἱς	ποιέτω.

Participium

Præsen: primæ conjugationis ποιεῖν, ποιῶν. 2. βοάειν, βοῶν. 3. χυσιέναι, χυσιῶν, Perfect. & pluperfect. 1. ποιηκέναι. 2. βεβηκέναι. 3. χυσιέναι. 2. βεβηκέναι. 3. χυσιέναι.

Participium

Participium.

Masc.

1	ποιέων, ὤν	ἐόντων, ὄντων
2	βιόων, ὤν	ἀόντων, ὄντων
3	ῥυπσών, ὤν	ῥόντων, ὄντων

Fem.

1	ποιέουσα, ὄσα	ἐχούσα, ὄσα
2	βιόουσα, ὄσα	ἀχούσα, ὄσα
3	ῥυπσούσα, ὄσα	ῥέχουσα, ὄσα

Neutr.

1	ποιέον, ποιοῦν
2	βιόων, βιόων
3	ῥυπσόν, ῥυπσῶν

Verbi Passivi Praesens.

Sing.

1	ποιέομαι	ἐγώ, ἡ
2	βιόομαι	σύ, δὲ
3	ῥυπσώμαι	ὁ, αἱ

Dual.

1	ποιέμεθα	ἐγώ, σὺ
2	βιόομεθα	σύ, σὺ
3	ῥυπσώμεθα	ὁ, αἱ

Plural.

1	ποιέμεθα	ἐγώ, αὐτοί
2	βιόομεθα	σύ, αὐτοί
3	ῥυπσώμεθα	ὁ, αὐτοί

Sing.

1	ποιέομαι	ἐγώ, ἡ
2	βιόομαι	σύ, δὲ
3	ῥυπσώμαι	ὁ, αἱ

Imperfectum.

Dual.

1	ποιέομην	ἐγώ, σὺ
2	βιόομην	σύ, σὺ
3	ῥυπσώμην	ὁ, αἱ

Plural.

1	ποιέομην	ἐγώ, αὐτοί
2	βιόομην	σύ, αὐτοί
3	ῥυπσώμην	ὁ, αὐτοί

Perfectum.

Perfect.	Aor. a.	Fut. a.	Paulò post.
1 ποιήσαι.	1 ἐποίησα.	1 ποιήσωμαι.	1 ποιήσεμαι.
2 βεβήκαμαι.	2 ἐβήκα.	2 βεβήσωμαι.	2 βεβήσεμαι.
3 κέχρησμαι.	3 ἐχρησάμην.	3 κήσεται.	3 κήσεται.
			Omnia ut in Barytonis.

Imperativus Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ποίε, σὺ	εἰ	
2 βόηε, σὺ	εἰ, σὺ, σὺ	εἰ
3 κήσεται, σὺ	οἱ	οἱ

Optativus Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ποιεῖ, σὺ	οἶμαι	οἶμαι
2 βοάει, σὺ	οἶμαι	οἶμαι
3 κήσεται, σὺ	οἶμαι	οἶμαι

Perfectum

Sing.

[illegible]

Plural.

οὐκ ἔστι	νῦν	το
οὐκ ἔστι	νῦν	αὖτις
οὐκ ἔστι	νῦν	καὶ

Subinſidiari Praefectus.

Sing.

१	साहस, अ	सह, अ	सह, अ	सह, अ	सह, अ	सह, अ
२	विषय, अ	विष, अ	विष, अ	विष, अ	विष, अ	विष, अ
३	प्रत्यक्ष, अ	प्रत्य, अ	प्रत्य, अ	प्रत्य, अ	प्रत्य, अ	प्रत्य, अ

Plural.

40	40
10	10
10	10

Perfectum.

1. πικρῶμαι
2. βεβῶμαι
3. κεχυσῶμαι

[illegible]

Participium

Præf. { 1 { ಪಾಸಂವನು, ಏವನು.
Perfeti. { I { ಗಣಪತಿವನು.

{ 2 { ಬಂಧನವನು, ಬೆವನು
{ 3 { ಸ್ವರೂಪವನು, ಸಿವನು

{ 2 { ಪ್ರೀತಿಯನು
{ 3 { ಸತ್ಯವನು

Institutio Græca

Participium.]

Præsens	1 ποιέδμῃ Θ ε	μῃ Θ	μῇ η, μῆον.
	2 βοαδμῃ Θ ω	μῃ Θ	
	3 χυσοδμῃ Θ ε	μῃ Θ	

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indicat.	1 ἐποίησάμην	2 ἐβόησάμην	3 ἐχυσωσάμην.
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χύσωσαι.
Optat.	1 ποιησάμην	2 βοησάμην	3 χυσωσάμην.
Subiun.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χυσώσωμαι.
Infinit.	1 ποιήσας	2 βοήσας	3 χυσώσας.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χυσωσάμενος.

Futurum primum.

Indicat.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησώμην	2 βοησώμην	3 χυσωσώμην.
Infinit.	1 ποιήσεως	2 βοήσεως	3 χυσώσεως.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χυσωσόμενος.

Verba in μ.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μ, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in	ἴω	ut à	τίω, τίθημι, pono.
	αῖω		σάω, ἵστημι, statuo.
	όω		δίδω, δίδωμι, do.
	ύω		ζέδυνω, ζέδυνμι, jungo.

murando ω ultimam syllabam in μ.
 Fiunt verba in μ } vertendo penultimam in suam longam,
 si sit mutabilis, ut τίω, τίθημι.
 præponendo reduplicationem.

Reduplicatio

Grammatices.

Reduplicatione est duplex, {

 Propria, cum vel
 Improperia, cum tantū præfigitur, idq; fit vel

 repetitur prima consonans thematis cum *ι*, ut *ἴδωμι*.
 tenuis pro aspiratâ ponitur, ut *ἰδέω, τίθημι*.
 cūm verbum incipiat à *ς*, ut *ῥαίω, ἵστημι*.
 cūm verbum incipiat à vocali, ut *ἔω, ἵημι*.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut τίθεμαι pro τίθημι. Boeoti mutant η in ει, per ε, ut πετίλειμι.

In quartâ conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum *ω* mutatur in *μι*.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut *φημι, βῆμι, γινῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.*

Destituuntur verba in *μι* Futuro secundo, præterito medio, Aoristo secundo passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra imperfectum flexuntur. Carent etiam Modo Optativo & Coniunctivo.

Paradigma Verborum in *μι*.

Indicativi Præsens.

	Sing.	Dual.		Plural.			
1	τίθημι	ἡς	ἡσιν	ἐσθ' ὅν		ἔσθ' ὅν	
2	ἵστημι	ἡς	ἡσιν	ἄσθ' ὅν	τόν	μὲν	τε
3	ἴδωμι	ὤς	ὤσιν	ὄσθ' ὅν		ὄσθ' ὅν	σιν
4	ζέωμι	ῥς	ῥσιν	ῥσθ' ὅν		ῥσθ' ὅν	

E 2

Imperfectum

Institutio Græca

Imperfectum.

Sing.

Dual.

Plural.

1	ἔπειδ' ἔλθω	ἡς	ἡ	ἔ	
2	ἔσθω	ἡς	ἡ	α	τον, τλω
3	ἔδιδων	ως	ω	ο	μν', τε, σαι.
4	ἔζέγγυον	ις	υ	υ	

Perfectum.

- 1 τείδειν pro τείδειν, Boeoticè.
- 2 ἔσθω pro ἔσθω, à futuro εἴσω, ad differentiam ἔσθω præteriti medijs ab ἔσθω.
- 3 ἔδιδω, Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum.

- 1 ἔπειδ' ἔλθον.
- 2 ἔσθον
- 3 ἔδιδόνκην.

Aoristus primus.

- 1 ἔειπεν.
- 2 ἔειπεν.
- 3 ἔειπεν.

Aoristus secundus.

Sing.

Dual.

Plural.

1	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν
2	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν
3	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν	ἔειπεν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quod in plurali æ duali vocalem retinet longam: præter ἔειπεν, ἔειπεν & ἔειπεν à verbo ἔειπεν, naitto.

Imperativum.

Præsens.

1	ἔειπεν	ἔειπεν		
2	ἔειπεν	ἔειπεν	τον, τω	τε, τωσαν.
3	ἔειπεν	ἔειπεν		
4	ἔειπεν	ἔειπεν		

Aoristus C.

- 1 εἰς, εἰς τω.
- 2 εἰς, εἰς τω.
- 3 εἰς, εἰς τω.

Optativum

Grammatices.

Optativus.

Præfens.

1 πδεῖλω	2 ἱσταίλω, ης, η	3 διδοίλω	ητον, ἡτίω, ἡμῶ, ητε, ἡσαν, &c.	εῖ. αῖ, εγ. οῖ.
----------	------------------	-----------	---------------------------------	-----------------------

Aoristus C.

1 δεῖλω	2 σταίλω.	3 δίδλω.
---------	-----------	----------

Subiunctivus.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πδῶ, ἥς, ἥ	2 τον, τον	3 ὦμῶ, ὦτε, ὦσιν
2 ἱσῶ, αῖς, αῖ		
3 διδῶ, ῶς, ῶ		

Aorist. C.

1 δῶ, δῆς, δῆ.	2 σῶ, σῆς, σῆ.	3 δῶ, δῶς, δῶ.
----------------	----------------	----------------

Infinitivus.

Præfens.

1 πδεῖναι.	2 ἱσάιναι.	3 διδόναι	4 ζέειναι.
------------	------------	-----------	------------

Aorist. C.

1 δεῖναι.	2 σταῖναι.	3 δίδναι.
-----------	------------	-----------

Participia.

Præfens.

Præfens.	Aorist. β.
1 πδεις	1 δεις, δεῖσα, δειν.
2 ἱσας	2 σας, σαῖσα, σαν.
3 διδεις	3 δεις, δεισα, δειν.
4 ζέωνς	

Vox Passiva.

Sing.

Dual.

Plural.

1 πδεμαι	2 ἱσταμαι	3 διδομαι, σαι, σθ	4 ζέομαι	μειον, μιν, μιν	μεμα, με, νται.
----------	-----------	--------------------	----------	-----------------	-----------------

Institutio Græcæ

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐπείμην		
2 ἴσμεν	σο, το μένον, νον, νλω	μεντα, νιτο, ντο.
3 εἰδόμεν		
4 ἐζήγνυμεν		

Præteritum.

1 τεδείμα.	2 ἔσταμα.	3 εἰδόμεα.
------------	-----------	------------

Plusquam perf.

1 ἐτεδείμην.	2 ἔσταμην.	3 εἰδόμεν.
--------------	------------	------------

Aoristus α.

1 ἐπέδλω.	2 ἔπαδλω.	3 εἰδόμε.
-----------	-----------	-----------

Futuru α α.

1 πειθήσομαι.	2 σταθήσομαι	3 εἰδόμεσομαι.
---------------	--------------	----------------

Paulò post futurum.

1 τεδείσομαι.	2 ἔστασομαι.	3 εἰδόμεσομαι.
---------------	--------------	----------------

Imperativus

Sing.	Dual.	Plural.
1 πείσο		
2 ἴστα	νιτο, νιτω	νιτε, νιτωται.
3 εἰδο		
4 ἐζήγυστο		

Optativus, Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πειθέμεν		
2 ἴσμεν	ο, το μένον, νον, νλω	μεντα, νιτε, ντο.
3 εἰδόμεν		

Præteritum.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τεδείμεν		
2 ἔσταμεν	αἰ, ο, το μενον, νον, νλω	μεντα, νιτε, ντο.
3 εἰδόμεν	οἱ	

Subjunctivus

Grammaticos.

Subiunctivus.

Præfens.

1	ကသိသ် ၏ ၏	
2	ိၣ်သ် မုၤ ၣ် ၣ် တၢ	ဝံမုၢ်ဝ, မိဝ, မိဝ မုၢ်ဝ, မိဝ, ဟတၢ.
3	ဝါဝသ် ဝံ ဝံ	

Perfectum.

1	ကသိသ် ၏ ၏	၏်မိဝ	၏်မိဝ
2	ိၣ်သ် မုၤ ၣ် ၣ် တၢ	ဝံမုၢ်ဝ, ၣ်မိဝ, မိဝ	ဝံမုၢ်ဝ, ၣ်မိဝ, မိဝ
3	ဝါဝသ် ဝံ ဝံ	ဝံမိဝ	ဝံမိဝ

Infinitivus.

Præfens.

1	ကသိသ် မုၢ်ဝ	
2	ိၣ်သ် မုၢ်ဝ	ၣ်, ၣ်ဝ.
3	ဝါဝသ် မုၢ်ဝ	

Coniugatio Verbi Medij.

In Indicativo

	Aoristus α.		
1	ိၣ်သ်မုၢ်ဝ.	2	ိၣ်သ်မုၢ်ဝ.
		3	ိၣ်သ်မုၢ်ဝ.
	Aoristus β.		
	Sing.	Dual.	Plural.
1	ိၣ်သ်		
2	ိၣ်သ် မုၢ်ဝ, တဝ	မုၢ်ဝ, မိဝ, မိဝ	မုၢ်ဝ, မိဝ, ဟတဝ.
3	ိၣ်ဝ		

In Imperativo.

	Sing.	Aoristus β. Dual.	Plural.
1	ိၣ်		
2	ိၣ်, တဝ, မိဝ	မိဝ, မိဝ	မိဝ, ဟတဝ.
3	ိၣ်		

Institutio Græcæ

In Optativo.

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1 <i>ἴω</i>			
2 <i>ἴωμαι</i> , ο, το	<i>ἴωμαι</i> , ο, το	<i>ἴωμαι</i> , ο, το	<i>ἴωμαι</i> , ο, το.
3 <i>ἴω</i>			

In Subiunctivo.

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1 <i>ἴω</i>	<i>ἴω</i>		
2 <i>ἴωμαι</i> , α, α̃, αι	<i>ἴωμαι</i> , α, α̃, αι	<i>ἴωμαι</i> , α, α̃, αι	<i>ἴωμαι</i> , α, α̃, αι
3 <i>ἴω</i> , ω̃, ω̃	<i>ἴω</i> , ω̃, ω̃		

In Infinitivo.

Aoristus β.

1 <i>ἴω</i>		1 <i>ἴω</i>	
2 <i>ἴωμαι</i>		2 <i>ἴωμαι</i>	<i>ἴωμαι</i> , ο, το.
3 <i>ἴω</i>		3 <i>ἴω</i>	

Participia.

Aoristus β.

Formatio temporum Verborum in μ.

De Præsenti iam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à Præsenti mutando *μ* in *ν*, & præponendo augmentum, nisi Verbum incipiat ab *ι* positione longâ, ut *πίνωμι*, *ἐπίνωμι*, sed *ἔσκημι*, *ἔσλω*.

Observatio.

Numerus singularis, & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto Verborum in *μ*, ut *ἐπίνωμι*, *ἐπίνωμι*; *ἐπίνωμι*, *ἐπίνωμι*; *ἐπίνωμι*, *ἐπίνωμι*. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur, ut *πίνε*, *ἔσσε*, *ἔσσε*, pro *πίνε*, *ἔσσε*, *ἔσσε*.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto, rejiciendo reduplicationem, & præponendo *ε*, ut *ἐπίνωμι*, *ἐπίνωμι*, sed *ἔσσε*, *ἔσσε*.

Grammatices.

ἔστω, Quod ut Præteritum ἔστατο (quod & ἔστα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. secundus, ut ὄσθημι, ἔσθην, extinguo.

Anomala in μι.

Præsens.

Verbum εἰμι, Sum. Indicativus.

Εἰμι εἷς vel εἷ. ὅτι | ἐσόν, ἐσόν. | ἐσμεν, ἐσε, εἰσ.

Εμὺ D. ἐν & εἰ A. ἐν π D. ἦσαν, ἦσαν, P. εἶμεν D. ἐσσι I.

ἦμι Ἄ ἐσσι P.

Imperf.

ἦμι Ἄ ἐσσι P. εἰμὺ, ἐτε, εἶπτε Ἄ ἐν π D.

ἦν, ἦς, ἦ & ἦν. | ἦτον, ἦτων. | ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Εἰ I. ἦδα Ἄ ἐσσε P. ἦσαν, ἐσών Pleon. ἦμεν D. ἐσσαν P

ἦ A. ἦδα P. ἦν P.

ἐσσαν P.

ἦ P. ἐς P. ἦν P.

Εἰ P. ἐσσε P. ἦ P.

Εσσαν P. ἦς D.

Εεν P.

Futurum.

Εσσομαι ἐσθ, ἐσθ. | ἐσσίμην, ἐσσίμην, ἐσσίμην. | ἐσσίμην.

Εσσομαι P. ἐσθ, ἐσθ. P. ἐσθ Sync. ἐσσίμην, ἐσσίμην

Εσσομαι D. ἐσθ D. ἐσσίμην D.

ἐσσίμην P

Εσσομαι D. ἐσσι I.

ἐσσι A.

Imperativus.

Præsens.

Ἴσθι vel ἔσθι, ἔσθι : | ἔσθον, ἔσθον. | ἔσε, ἔστωσαν.

ἔσθω, ἔσθω P. ἦτω D.

ἔσθω A

Optativus.

Præsens.

Εἶην, εἶης, εἶη. | εἶητον, εἶητων. | εἶημι, εἶητε, εἶησαν.

εἶσι P.

εἶμην, εἶτε, εἶεν per Sync.

Futurum.

Εσσίμην, ἐσσοιο, ἐσσοιο, | &c.

Subiunctivus

Subjunctives.

Præsens. Εἶν, ᾶ, ἦς, ἦ. | ἦτον, ἦτον. | ὦμι, ἦτε, ὦσ
 ἔω P. ἔης, ἦσ I. ἔωσ A. & P.
 εἶω P. εἶς, ἦς P. ἔῃσ & ἔῃσ I.
 ἦθα Α.

Infinitivus.

Participium.

Præfens. Εἶναι. Com. Fut. ἔσται. Præf. ὢν, ἔπα, ὄν. F. ἐσόμεν. Θ.
 Εἶμι I. ἔων P. ἔσται, ἔον, ἐσόμεν. Θ. P.
 ἦμεν & ἦμες D. εἰς Ἄετα D.
 ἔμεναι. A.
 ἔμμεναι. Æ.
 ἐμμεναι. P.

Ei²u Eo & Ibo.

Indicativus.

Præfens.	Εἶμι, εἶς vel εἷ, εἶσθ.	ἵτον, ἵτον.	ἵμεν, ἴτε, ἴσθ.
	εἶδα A.		ἵμεν D. ἴασι I.
Imperf.	Εἶν, εἶς, εἷ.	ἵτον, ἵπῳ.	ἵμεν, ἴτε, ἴσαν.
	ἦον, ἦες, ἦε P.		ἵμεν D. ἦσαν P.
Plusq.	Εἶκεν & ἦκεν Att.	Aoristus α.	Εἶσα. inusitatus.
Perf. med.	Εἶα, εἶας, εἶε.	εἶατον, εἶατον.	εἶαμεν, εἶατε, εἶασθ.
	ἦα, ἦας, ἦε & ἦια, ἦιας, ἦε I.		
Plusquam.	ἦεν, ἦεις, ἦει.	ἦειτον, ἦειπῳ.	ἦειμεν, ἦειτε, ἦεισαν.
			ἦειν, ἦειτε, ἦεισαν A.
Aorist. β.	ἶον, ἶες, ἶε.	ἶετον, ἶεπῳ.	ἶεμεν, ἶετε, ἶον.
	ἦιον.		

Imperativus.

Præfens. *Ἰδὲ* vel *εἰ, ἴτω*. | *ἴτον, ἴτων*. | *ἴτε, ἴτωσαν*,
Aorist, ε. *Ἐἴ*, solummodo in compositis, ut *ἐξέει, ἤει*, *ἐξι, ἐξισι*, transi.
Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Grammatices.

Infinitivus.

ἶναι vel εἶναι & ἰέναι in compositis.

Ἰμεν I. Ἰμεναι D.

Ἰεμεν, Ἰεμεναι A. & D.

Ἰημι, vado; Eadem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantum usurpantur ἀπῆλθον in Indicativo, ἀπῆλθον in Subiunct. ἀπέναι in Infinit.

Participium.

ἰὼν, ἰέσθαι, ἰδὼν, ut κινῶν & ἐὼν.

Ἰημι, Mitto.

Indicativus.

Præsens. Ἰημι, ἴης, ἴησι. | ἴετον, ἴετον. | ἴεμεν, ἴετε, ἴεισι.

ἴεσσι I.

ἰάσσι A.

Imperf. Ἰην, ἴης, ἴη. | ἴετον, ἴετῶ. | ἴεμεν, ἴετε, ἴεταν.

ἴεον, ἴεν, ἴης, ἴη, contracta.

ἴεν B.

Perfect. Εἶχε, εἶχες, εἶχε.

Aorist. α. Ηκα, ἦχες, ἦκε. Dicitur etiam ἔκχε.

ἔηκα A.

Aorist. β. Ηκ, ἦς, ἦ. | ἔτον, ἔτῶ. | ἔμεν, ἔτε, ἔταν.

Imperativus.

Præsens. Ἰεθι, ἴετω. Aor. β. ἔς, ἔτω. Perf. εἶχε, εἶκέτω.

Optativus.

Præsens. Ἰείλω, ἰείης, ἰείη.

Aor. β. Εἰλω, εἰής, εἰή.

Subiunctivus.

Præsens. Ἰῶ, ἰῆς, ἰῆ. Perf. Εἰκῶ, εἰκῆς, εἰκῆ. Aor. β. ὦ, ῆς, ῆ. ἔω, ἔης, ἔη P. & εἰη.

Infinitivus.

Institutio Græca

Infinitivus.

Præsens.	<u>ἰέναι.</u>	Perf. <u>εἰχέναι.</u>	Aor. C. <u>εἶναι.</u>
	ἰέμεναι D.		εἶμεναι D.
	ἰέμεν I.		εἶμεν I.

Participium.

Præsens.	<u>ἰείς, ἰέσας, ἰέν.</u>	Perf. <u>εἰκώς, ἤα, ὄς.</u>	Aor. C. <u>εἶς, εἶσας, εἶν.</u>
----------	--------------------------	-----------------------------	---------------------------------

Vox Passiva. Indicativus.

Præsens.	<u>ἰέμαι, ἰέσαι, ἰέται.</u>		
Imperf.	<u>ἰέμην, ἰέσῃ, ἰέτο.</u>	Aor. α. <u>ἔειπν & εἶπν.</u>	
Perfect.	<u>ἔειμαι, εἶσαι, εἶν.</u>	<u>εἰμῖον, εἶσιν, εἶν.</u>	<u>εἶμι, εἶσθι, εἶν.</u>
			ἔων ὧ A.
Plusq.	<u>ἔειμην, εἶστο, εἶτο.</u>	Imperativus.	<u>ἰέσθω, ἰέσθω.</u>

Vox Media.

Aorist. α.	<u>ἤειπν, ἤειπν, ἤειπν.</u>	Aor. C. <u>ἔειπν, ἔειπν, ἔειπν.</u>
	Imperativus.	Optativus.
Præsens.	<u>ἔειπν, ἔειπν, &c.</u>	<u>ἔειπν, εἶπν, εἶπν.</u>
	ἔειπν I.	
	ἔειπν.	

Subiunctivus. Infinitivus. Participium.

Præsens.	<u>ἔειπν, εἶμαι, ἦ, ἦται.</u>	Aor. C. <u>ἔειπν.</u>	Aor. C. <u>ἔειπν.</u>
----------	-------------------------------	-----------------------	-----------------------

Ἰμμι, Concupisco.

Eandem habet inflexionem, præterquam quod format. Aor α. ἔειπν non ἤειπν.

	Ἰμμι. Sedeo.		
Præsens.	<u>Ἰμμι, ἦσαι, ἦται.</u>	<u>ἦμῖον, ἦσιν, ἦν.</u>	<u>ἦμι, ἦσθι, ἦν.</u>
			ἔειπν ὧ I.
			ἦειπν & ἔειπν P.
Imperf.	<u>ἦμι, ἦστο, ἦτο.</u>	<u>ἦμῖον, ἦσιν, ἦν.</u>	<u>ἦμι, ἦσθι, ἦν.</u>
			ἔειπν I.
			ἦειπν & ἔειπν P.
			Imperativus.

Grammatices.

Imperativus.

Præfens. ἦτο, ἦδω. Infinitivus. ἦτω. Participium. ἦμεν Θ.

Κάθημαι, inde Compositum.

Præfens. Κάθημαι, κάθησαι, κάθησθι. Imperf. ἐκάθημην.
ἐκάθηαι I.
ἐκάθη A.

Imperativus.

Præfens. Κάθησο, κάθησθω. Ionicè κάθηο & κάθεο. Att κάθου.

Κεῖμαι, iaceo.

Præfens. Κεῖμαι,σαι,ται. | μέθον,δον,δον. | μέθα,δε,κέινθι.
κέαθι I. κείαθι P.

Præfens. Εκάμην, ἐκεισο, ἐκειτο. Fut. Κείσομαι,σῃ,σεθι.
Κεισέμαι & κεισεύμαι D.

Indicativus.

Ιστημι, Seio.

Præfens. ἵστημι, ἵσθης, ἵσθῃσι. ἵσταλον, ἵσταλον. ἵσταμην, ἵστατε, ἵστασι.

ἵσταμι D. ἵσταπ D. ἵσμεν Sync. ἵδμεν D.

Imperf. ἵσθην, ἵσθης, ἵσθι | ἵστατον, ἵσάτω. ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.
ἵσαν Sync.

Imperativus.

Præfens. ἵσταθι, ἵσάτω. | ἵσταλον, ἵσάτων. | ἵστατε, ἵσάτωσαν.
ἵδι, ἵτω, &c. Sync. ἵτων A.

Infinitivus.

Præfens. ἵσθαι, ἵσάμεναι & ἵδμεν D. ἵσάμεν I. ἵσμεν Sync.
Participium. ἵσας, ἵσασα, ἵσαν.

Verbum Passivum. Indicativus.

Præfens. ἵσταμαι & ἵσταμαι,σαι,θι. Com-ὀπίσθαι, ὀπίσθαι &c.
positum ὀπίσθαι A. ὀπίσθαι I.

Imperf. ἵσάμην, ἵσασθαι, ἵσασθαι. Comp. ὀπίσθαι, ὀπίσθαι, ὀπίσθαι.
ὀπίσθαι A, ὀπίσθαι I. & ὀπίσθαι A.
Imperativus

Institutio Græca

Imperativus.

Ἰσαο. Compositum. Ἐπισαο, ὀπίσαο I. ὀπίσω A.

Infinitivus.

Ἰσαο. Compositum ὀπίσαο. Particip. ὀπίσάμεν Θ.
Εἶμαι, Indutus sum, ab Εω.

Perfect. Εἶμαι, εἴσαι & ἔσαι P. εἴται & εἴσαι. Tertia p. εἴται.
Particip εἶμεν Θ.

Plusquam. Εἶμῳ, εἴσο & ἔσο, εἴτο & εἴσο & ἔσο. Tertia pl. εἴατο.

Aor. a. act. Εἶπα. εἴπας, εἴπε.

ἔπα, ἔπας, ἔπε P.

Infinitivus. Εἶπαι & ἔπαι, quod etiam est collocare.

Aor. a. me. Εἰπέμῳ & ἔσπέμῳ & ἐσπέμῳ. Partic. Εσάμεν Θ.

Φημι Dico. Indicativus.

Præsens. Φημι, φῆς, φησὶ. | φατὸν, φατὸν. | φαμὶ, φατέ, φασι.

Φαμὶ D. φατὶ D.

φανὶ & φατὶ D.

Imperf. Εφῶ, ἐφῆς, ἐφη. ἔφατον, τῶ. ἔφαμεν, ἐφατε, ἐφασαν.

Aorist. C. Εφῶ, ἐφῆς, ἐφη. ἔφητον, ἐφῆτῳ. ἔφημεν, ἔφητε, ἐφησθε.

φηῖδα Æ.

ἐφαν & φαν B.

Φῶ, φῆς, φῆ & ῶ, ῆς, ῆ P.

Futurum. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. a. ἐφησα. Imperat. φάθι.

φάσω, φάσεις, φάσθαι D.

Optativus.

Præsens. Φαίω. Aorist. a. φήσαιμι. Fut a. φησόμεν.

Subiunct. εἰ μὴ φῶ, φῆς, φῆ. Infinit. φάναι, nam φάναι
est apparuisse.

Participium. Φάς, φάσα, φαν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμῳ. Participium. φάμεν Θ.

VERBA

Grammatices.

VERBALIA.

Verbalia omnia fecit deducuntur vel

[A primâ personâ præteriti Passivi in { $\mu\alpha$, ut $\gamma\rho\acute{\alpha}\mu\mu\alpha$, litera.
 $\mu\omicron\varsigma$, ut $\delta\epsilon\sigma\mu\omicron\delta\varsigma$, vinculum.
 $\mu\eta$, ut $\gamma\rho\alpha\mu\mu\eta$, linea.
 $\mu\omega\nu$, ut $\nu\omicron\eta\mu\omega\nu$, intelligens.

A secundâ personâ præteriti Passivi in { $\iota\varsigma$, ut $\pi\omicron\iota\eta\varsigma\iota\varsigma$, poësis.
 $\iota\alpha$, ut $\delta\omicron\kappa\iota\mu\alpha\varsigma\iota\alpha$, probatio.

[Masculina in { $\tau\eta\varsigma$, $\pi\omicron\iota\eta\tau\eta\varsigma$, Poëta.
 $\tau\omicron\varsigma$, $\acute{\alpha}\kappa\upsilon\varsigma\tau\omicron\varsigma$, audibilis.
 $\tau\eta\rho$, $\chi\alpha\rho\alpha\kappa\tau\eta\rho$, character.
 $\tau\omega\rho$, $\kappa\omicron\sigma\mu\eta\tau\omega\rho$, princeps.
 $\kappa\omicron\varsigma$, $\kappa\epsilon\iota\kappa\tau\omicron\varsigma$, judicialis.

A tertiâ personâ præteriti passivi { $\tau\iota\varsigma$, $\pi\iota\varsigma\iota\varsigma$, fides.
 $\tau\iota\varsigma$, $\delta\omicron\rho\chi\eta\varsigma\tau\iota\varsigma$, saltator.
 $\tau\epsilon\iota\alpha$, $\delta\omicron\rho\chi\eta\tau\iota\alpha$, saltatio.
 $\tau\epsilon\alpha$, $\delta\omicron\rho\chi\eta\tau\epsilon\alpha$, saltatrix.

[Neutra in { $\tau\eta\iota\omicron\nu$, $\pi\omicron\tau\eta\iota\omicron\nu$, poculum.
 $\xi\omicron\nu$, $\delta\iota\delta\alpha\kappa\epsilon\iota\nu$, Mineral.
Adverbia positionis in $\acute{\epsilon}\theta$, $\acute{\epsilon}\alpha$,
 $\acute{\epsilon}\omicron\nu$: ut $\gamma\rho\alpha\pi\acute{\eta}\acute{\epsilon}\theta$, $\gamma\rho\alpha\pi\acute{\eta}\acute{\epsilon}\alpha$, $\gamma\rho\alpha\pi\acute{\eta}\acute{\epsilon}\omicron\nu$.

[A præterito medio in { θ , $\lambda\omicron\gamma\theta$, sermo.
 η , $\acute{\epsilon}\pi\iota\sigma\tau\lambda\eta$, epistola.
 $\iota\omicron\nu$, $\lambda\omicron\gamma\iota\omicron\nu$, oraculum.
 $\acute{\omega}\varsigma$, $\tau\omicron\mu\acute{\omega}\varsigma$, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut $\lambda\acute{\alpha}\chi\omicron\delta\varsigma$, candidus, à $\lambda\acute{\alpha}\sigma\omega$, video: & ab Aoristo secundo, $\phi\upsilon\gamma\eta$, fuga, ab $\acute{\epsilon}\phi\upsilon\gamma\omicron\nu$.

Impersonalia.

$\Lambda\eta\eta\kappa\epsilon\iota$ & $\omega\rho\omicron\sigma\eta\kappa\epsilon\iota$, convenit; $\acute{\omega}\nu\eta\kappa\epsilon$ & $\omega\rho\omicron\sigma\eta\kappa\epsilon$, conveniebat.
 $\Lambda\rho\acute{\epsilon}\sigma\kappa\epsilon\iota$, placet; $\eta\rho\epsilon\sigma\kappa\epsilon$, placebat; $\acute{\alpha}\rho\acute{\epsilon}\sigma\epsilon\iota$, placebit; $\eta\rho\epsilon\sigma\epsilon$, placuit.

Institutio Græca

Δεῖν oportet, εἶδει oportebat, δέήσει oportebit, ἐδείησε oportuit. Infinit. Δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἐδοξε visū est.

Μέλει curæ est, ἐμελε curæ erat, μελήσει cuiæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρῆν oportet, ἐχρῆν oportebat, χήσῃ oportebit, χήναι oportere.

Compositum ὑπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat. Futurum ὑποχρήσει sufficiet. Aorist. ἀπέχρησε suffecit. Infinit. ὑποχρῆναι sufficere.

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέποιται in fatis est, ἀπερχέτω defunio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur : & si quæ tempora habent præterea, mutantur illa à verbis alijs, quorum præsens non est in usu.

Illia autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili : ut ῥέμω, φέρω, τέω.

In αῶ gravitona, λαμᾶω.

In σκω, γινώσκω, præter ᾔσκησκω quod facit ᾔσκηξω & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In ᾶω, ut κιάω : ἔω, ut τελέω : ὕω, ut μινύω : ἔω cum implicatione consonantis, ut ἄκω.

Εἶνω hyperdissyllaba, ut φαινω : ὕω hyperdissyllaba, facientia Verba in μι ut κεραινύω, ῥεγνύω, σβεγνύω, σρωννύω, σρεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quaium altera est liquida, ut δακνω.

Quæ in ω purū desinunt precedente y diphthongo, ut ἀγύω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut πένδω, μέλδω.

Item in ειω derivata à præsentī vel futuro : ut à τελέω, τέλειω, ἐτέλειον; γαμέω, γαμήσω, γαμησείω; ἀβρώω, βρώσω, βρωσείω; ὀπῶω, ὀψώω, ὀψείω; πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω, quæ appetentiā actus cōnotāt, edere, cernere, cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, ἀυξέω, ἀυξώω, ἡυξέον; ἀλεξέω, ἀλεξώω, ἀλεξείω; ἐφέω, ἐφώω, ἐφώω : quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuātur, ἀυξήσω, ἀλεξήσω, ἐφήσω.

Sic

Grammatices.

Sic quæ propter consonantem aliquam injeclam e mutârunt in i : ut μένω, μίνω, ἐμινον ; τέκω, τίκω, ἐνέπω, ἐνίσσω ; γίνομαι, γίνομαι ; αἰέπω ἔσσω, ἔπομαι, ἔσπομαι, e non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτη pro ἔσπετι, σπέσαι pro ἔσπευσ, σπόμεν Θ, pro ἔσπόμεν Θ.

Verba Anomala.

A

- Miror.** Ἀγᾶμαι, Futur. ἀγάσομαι ab ἀγάω, Aoristus α. ἤγαδῶ, Aoristus α. med. ἤρασάμην.
- Ago.** Ἀγῶ, Fut. ἄξω, Præter. ἤχα, Atticè ἀγήνοχα, Aor. 2. ἤχον, Atticè ἤχαρον.
- Sicco.** Ἀῶ, Aorist. 1. ἄδῶ & ἀάδῶ.
- Frango.** Ἀγνύμι, Fut. ἄξω, Præter. ἤχα, Atticè ἀγήνοχα, Aorist. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, Præter. med. ἤχα, inusitatum, unde ἔαχα Atticè : & κατέαχα.
- Dico.** Ἀγρεύω, Fut. ἀγρεύσω, Aorist. 1. ἡγρέωσα, Præter. εἶρηκα, ab εἶρω.
- Canō.** Ἀδῶ, Fut. ἤσω, Aorist. 1. ἦσα ; Ἀδῶ, placeo. Præter. med. ἦσα & ἔαδα.
- Capio.** Αἰρῶ, Fut. αἰρήσω, Aor. 2. εἶλον, ab ἔλω inusitato.
- Eligo.** Αἰρέομαι, Fut. αἰρήσομαι, Præter. ἤρημαι, Aor. 1. ἥρέδῶ, Aor. 2. med. εἰλόμην, ab ἔλωμαι, inusitato.
- Sentio.** Αἰσθάνομαι, Fut. αἰσθήσομαι, Præter. ἤσθημαι, Aor. 2. med. ἡσθύνην, ab αἰστέομαι, αἰσθόμαι, inusitato.
- Arceo.** Ἀλέξω, Fut. ἀλῶξήσω ab ἀλῶξέω, ἀλῶξῶ, inusitato.
- Erro.** Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.
- Tollo.** Αἶρω, Fut. ἀρώ, Aorist. 1. ἦρα vel ἦρα, Aorist. 2. ἦρον, Præter. ἦρα.
- Capior.** Ἀλίσκομαι, Fut. ἀλώσομαι, Aorist. 2. ἦλων, ἦλως, ἦλω & ἔάλων, Atticè, ab ἀλόω, ἄλω, ἄλωμι, unde participium, ὁ ἀλὺς, τὸ ἀλόνη Θ.
- Consumo.** Ἀνδρίσκω, Fut. ἀνδρώσω. Præter. ἀνήλωκα & ἀνέλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Institutio Græcæ

- Pecco.** Αἵρωται, Fut. αἵρήσω, Præt. ἡμάρτηκα, Aorist. 2. ἡῤῥστον, ab αἵρτέω, inusitato.
- Induo.** Αμφιέννυμι, Fut. ἀμφίεσω, Præt. ἡμφίεσμαι.
- Renuo.** Αναίνομαι, Præt. ἀνήνημαι, Aorist. 1. ἠνηνάμην.
- Aperio.** Ανοίγω, Fut. ἀνοίξω, Aorist. 1. ἀνέωξα, Præt. med. ἀνέωγα, Pass. ἀνέωσμαι, Aorist. 1. ἀνέωχθην.
- Lego.** Αναγινώσκω, Imperfect. ἀνέγινωσκον, Fut. ἀναγνώσομαι, Præt. ἀνέγνωκα, Aorist. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ᾧ, & ἀνάγνωμι inusitato.
- Odio sum.** Απεχθάνομαι, Fut. ἀπεχθήσομαι, Præt. ἀπέχθημαι. Aorist. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ἔμαι inusitato.
- Admoneo.** Αναμνησέω, Fut. ἀναμνήσω, Aor. 1. ἐμνήθην.
- Renuo.** Απανάτομαι, Aor. 1. ἀπηνάμην.
- Perdo.** Απολέω, λῶ, & ἀπολλύω, & ἀπολλυμι, Fut. ἀπολῶ, ab ἀπόλλω, ἀπολέσω, Præter. ἀπώλεκα, & Atticè. ἀπώλεκα, & Præt. med. Atticè ἀπώλωλα.
- Privo.** Απαυαίω, ᾧ, Aorist. 1. ἀπώδεα.
- Placeo.** Αρέσκομαι, Fut. ἀρέτομαι.
- Inhonor.** Απίζω, Fut. ἀπίξω.
- Ægrè fero.** Αχθομαι, Futurum, ἀχθήτομαι & αχθέομαι, Aor. 1. ηχθέθην.
- Augeo.** Αύξανω & αὔξω, Fut. αὐξήσω, Aor. 1. ἤυξησα.
- Tristor.** Αχω, præt. ἤκαχεν.

B

- Mitto.** Βάλλω, Futur. βαλῶ, præt. βέβληκα, Aorist. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.
- Vado.** Βαίνω, Fut. βήσομαι, Aorist. 2. ἔβην, à βῆμι inasit.
- Germino.** Βλαστάνω, Fut. βλαστήσω, Aorist. 2. ἔβλαστον.
- Vivo.** Βιόω, Futur. βιώσω, Aorist. 2. ἐβίον, ἐβίως, ἐβίω. Particip. ὁ βίως.
- Edo.** Βιβρώσκω, Fut. βρώσω, Aorist. 1. ἔβρωσα.
- Volo,** Βέλομαι, Fut. βελήσομαι, præt. βεβέλημαι, ἐβεβλήμην & ἐβελήθην.
- Comedo.** Βρώσκω, Fut. βρώσω.

Duco.

Grammatices.

(rem.

Γ

Duco uxo. Γαμέω, ω̄, Fut. γαμήσω, Aor. 1. ἔγημα.

Gigno. Γείνομαι, Futur. γήσμαι, Aor. 1. med. ἐγενάμην.

Lator. Γήθω, F. γήσω. Pr. med. γέγηθα & γηθέω, ω̄, γηθήσω.

Senesco. Γηγάσκω, Fut. γηγάσω, à γηγάω. γηγῶ.

Fio sum. Γίνομαι & γίγνομαι, Fut. γήνησμαι, præt. γένημαι, Aor. 1. med. ἐγήνησάμην, Aor. 2. med. ἐγήόμην, à γηάομι inusit. præt. med. γέγονα, à γείνω, γηνῶ.

Cognosco. Γινώσκω, ἐγίνωσκον, Fut. γνώσομαι Aorist. 1. ἐγνώπα, præt. ἐγνώκα, Aor. 2. ἐγνων, à γνώω & γνώμι, unde & Præt. med. γέγονα, exauditus sum, pro γέγνωα, per Metaph. Eustath.

Vigilo. Γρηγορέω, Fut. γρηγορέσω, Præt. med. ἐγρηγόρηκα, plusquam. ἐγρηγόρηκειν.

Δ

Scio. Δαίω, Fut. δαήσω, à δαέω, Præt. med. δέδηκα, Aor. 2. ἐδάην.

Divido. Δαίζω, Fut. δαΐξω, & δαίω, Fut. δαίσω, Pr. δέδαυμαι. & δέδαίημαι, Aor. 2. ἐδάην.

Mordeo. Δάκνω, ἔδακνον, Fut. δήξω, Aor. 2. ἔδακον à δήκω.

Oporter. Δεί, Fut. δέησῃ, Aorist. ἐδέησῃ, Imperfect. ἐδεί, vel εἶδει, δειν.

Timeo. Δείδω, Futur. δείσω, Præter. δέδεικα vel δέδεικα, Ionicè δέδια, εἰ δέδειν, Imperfect. δέδιδι, ab inusit. δέδιμι.

Rogo. Δέομαι, Fut. δέησομαι, Præt. δέδημαι, Aor. 1. ἐδέηδην à δέομαι, δέξμαι.

Suscipio. Δέχομαι, Fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, Aor. 1. med. ἐδέξαμην.

Ligo. Δέω, δήσω, δέδεκα, Aor. 1. ἔδησα, Præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δέσημι.

Docceo. Διδάσκω, ἐδίδασκον, Fut. διδάξω à διδάχω, Aor. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio. Διδρασκω & διὰ διδρασκω, Aor. 1. διέδρα & ἀπέδρα.

Existimo. Δοκέω, ω̄, Fut. δόξω, à δόκω, Aor. 1. ἔδοξα, Præt. δέδεκα, à δοκέω, δοκῶ.

F 2

Facio.

Institutio Græcæ

- Facio.** Δράω, ω̃, Futur. δράσω, Præter. δῆδραχα, Aoristus 1 εἰδρασα.
- Subeo.** Δυνώ, & δύω & δύνμι, Fut. δύσω, Aorist. 2. εἰδω, unde χατέδω & ἀνέδω.
- Possum.** Δυνάμαι, δυνάσμαι, & δυνή, Imperfect. εἰδωάμην, Attic. ἡδυναμην, præteritum passivum δεδυνήμαι, Aorist. 1. εἰδωάδην, seu ἡδυνάδην, potui, valui, ἀδυναζέω, εἰδωήδην, seu ἡδωήδην, ἀδυνάω.
- E**
- Sino.** Εάω, ω̃, Fut. εἰάσω, Aorist. 1. εἰάσα.
- Cucurri.** Εδραμον, ἀπείρω, δραμοῦμαι, Aoristus 2. εἰδραμον, ἀδρέμω.
- Edo.** Εδω vel ἐδίω, Præt. ἐδήδοχα.
- Volo.** Εθέλω, Fut. ἐθελήσω, ab ἐθέλω.
- Solit^o sum** Εδω, præt. med. εἰώδα, pro εἶδα, per pleonasmum, ω.
- Excito.** Εγείρω, Fut. ἐγερῶ, Aorist. 1. ἤγειρα.
- Infundc.** Εἰσρέω, ω̃, Fut. εἰσρέσω ab ἐκχεύω, Aorist. 1. ἐνέχεα & ἐνέχουα, Æolicè.
- Polliceor.** Εγγύαω, ω̃, Fut. ἐγγυήσω, Aorist. 1. ἠγγυήσα. Præt. ἐγγεγυήχα.
- Scio.** Εἶδω, Fut. εἶσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, plusq. ἠδειν, Aor. 2. εἶδον, Poët. ἰδον sine ε. præt. Infinit. εἰδέναι, Particip. εἰδώς pro εἰδεκέναι & εἰδεκώς.
- Dixi.** Εἶπα, Aorist. 1. & εἶπον, Aorist. 2. ab inusitato ἔπω.
- Abigo.** Ελαύνω, Fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt. ἤλαχα, Att. ἐλήλαχα, Aorist. 1. ἤλασα, perf. pass. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι, Aor. 1. ἤλάδην, Particip. ἐλαθεῖς.
- Venio.** Ερχομαι, vel ἐλδίδω inusit. Fut. ἐλδίσομαι, præt. med. ἤλυδα, Att. ἐλήλυδα, Aorist. 2. ἤλυδον, ἤλδον, ἤλδεις, ἤλδε per Syncopen.
- Operor.** Εργάζομαι, perfect. pass. εἰρασμαι, εἰρασθῆναι, Aorist. 1. εἰργάδην, Futur. 1. med. ἐργάσομαι, Aor. 1. εἰργασάμην.
- Facio.** Εργω, præt. med. ἔργα & ἔοργα, plusq. ἐώργειν.
- Facio.** Ερξω, Fut. ἐρξω, vide ῥέξω
- Dico.** Ερέω, absolutum. Futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἰρήκα, pass.

Grammatices.

pass. εἴρημαι, Aor. 1. pass. ἐρρήθην, Particip. ῥηθεῖς, Imperf. act. εἴρων.

Interrogo. Ερωμαι, Fut. ἐρήσομαι, Aor. 2. ἠρώμην.

Soritus. Εμμοσθ, præter. med. ἀ μείρω, μερῶ, μέμοσθ & ἐμ-
sum. μοσθ.

Incendo. Εμπύσσημι, Fut. ἐμπύσσω.

Curo. Εμπάζω, Fut. ἐμπάσω.

Vado. Εἶω & ἐώ, Fut. εἶπω, præter. εἶχα, præter. med. εἶσ, plusq.
ἦεν.

Speravi. Εολπα ab ἐλπω, præter. med. ἦλπα & ἐολπα.

Pereo. Ερρώ, Fut. ἐρρήσω.

Inveni. Ευείσχω, Fut. εὐρήσω, præter. εὐρηκα, Aorist. 2. εὐρον
ab εὐρέω, εὐρῶ.

Habeo. Εχω, Fut. ἔξω & ῥήσω, præter. ἔχνηκα, Aorist. 2. ἔχον ἀ
χέω, ῶ, infinit. Imperf. εἶχον.

Z

Iungo. Ζδύννυμι & ζδυνύω, F. ζδύξω, ἀ ζδύω, perf. ἐζδύχα.

Vivo. Ζάω, ζῶ, Fut. ζήσω, tert. sing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo. Ζωννύω, ζώννυμι, Fut. ζώσω ab antiquo ζώω, perf.
ἐζώκη, perf. pass. ἐζώμαι & ἐζωσμαι.

H

Lætor. Ηδσμαι, Futur. ἥσομαι, perfect. ἥσμαι, Aorist. 1. ἥθην,
med. ἥσάμην.

Iveram. Ηεν, ἦεις, ἦει, præter. plusquam ab εἶω.

Tristavit. Ηκαχεν, ab ἔχω.

Inclino. Ημύω, Fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio. Θάπνω, Futur. θάψω, perfect. τέταφα, Aorist. 1. ἐθαψα
perf. pass. τέθαμμαι, Aorist. 2. ἐτάφην ἀ τάφω,
Fut. . ταφθήσμαι.

Volo. Θέλω, Fut. θελήσω ἀ θελέω, Aorist. 1. ἐθέλησα, Att.
ἠθέλησα.

Morior. Θνήσκω, ἐθνησκον, Fut. θανῆμαι, perfect. τέθνηκα ἀ
θνάω, θνώ, Ionicè, τέθναα, Boeoticè, τέθνηκα &
τέθνηα, ex quo τεθνεώς, τεθνεώς, & τεθνηώς,
poët. pro τεθνηκώς, Infinit. τεθνάναι, Aor. 2. ἐθانون.

F 3

Pervenio.

Institutio Græca

I

Pervenio. ἰκνέομαι, ἔμαι, Fut. ἴξομαι, Aorist. 2. ἰκόμην ab ἴκομαι, perf. ἴγμαι.

Placo. ἱλάσκομαι, Fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo. ἰπᾶμαι, Fut. πῆσομαι, Præter. πέπῆμαι, Aor. 2. ἐπῆλυν ab ἰπῆμι, med. ἐπᾶμην & ἐπόμεν, Infinit. πᾶνθ & πᾶνθ, Particip. πᾶνθ.

Eundum. ἰτέον & Pleonasmō ἰπῆτέον ab εἶμι, vado, Præter. αἶσσετο εἶχα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἶτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo. κατέζω, κατέζομαι, Fut. 2. καθεδῆμαι.

Sedeo. κάθηναι, Fut. καθήσομαι.

Demitto. καθίημι, Aor. 1. καθήηκα.

Purgo. καθαίρω, Aorist. 1. ἐκάθισα.

Voco. καλέω, Fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κενάληκα.

Laboro. κάμνω & κάμω, Fut. καμῶμαι, Aor. 2. ἐκαμουν, perf. κέκμηκα.

Tomdeo. κείρω, Fut. κερῶ, Aorist. 1. ἐκείρεα, perf. κέκαρκα.

Misceo. κερσάννυμι & κεράννυμι, Fut. κερᾶσω, & Syncop. κερῶσω, perf. κέκερακα, Infinit. κερᾶνθαι per Sync.

Clango. κλάζω, Fut. κλαγῶ ἢ κλάγγω, Aorist. 1. ἐκλαγξα, perf. κέκλασχα, Aorist. 2. ἐκλαγον, Præter. med. κέκληγα ἢ κλήγω.

Fleo. κλαίω vel κλάω, Futur. κλαύσω, ἢ κλαύω, & κλαιήσω ἢ κλαιέω in usitato, Aorist. 1. ἐκλαυσα, perfect. κέκλαυμαι.

Audio. κλύμι ἢ κλύω, Futur. κλύσω, perfect. κέκλυκα, Imperfect. & Aoristus 2. ἐκλυν, Imperf. κλύει, Particip. κλύς, κλύντ.

Saturo. κορεννύω & κορέννυμι, Fut. κορέσω & κορήσω, Aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κέωρηκα ἢ κορέω, perf. med. κέκορα.

Clamo. κρόζω, Fut. κροῖω, perf. κέκροχα, Aorist. 1. ἐκροξα, Attic. ἐκέκροξα, Futur. 2. κροῖω, Aor. 2. ἐκρογον, perf. med. κέκροχα.

Suspendo.

Grammatices.

Suspendo. Κρεμάζω, Fut. κρεμάσω à κρεμάω, perf. κερρέμακα, pass. κερρέμασμαι.

Pendo. Κρέμαμαι, Fut. κρεμάσομαι.

Dormio. Καταδαρδάνω, Fut. καταδαρδήσομαι, Aor. 2. κατέδαρδον à καταδάρω.

Abcondo. Κρύπτω, Fut. κρύψω, perfect. κέκρυφα, Aorist. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum. Κύρω, Futur. κύρω, Aorist. 1. ἔκυρσα, Particip. κύρως, Æolica sunt, est quoque κυρέω, Fut. κυρήσω, Aor. 1. ἐκύρησα, Infinit. κυρῆσαι.

Λ

Sortior. Λαγχάνω, Fut. κληρώσθαι à κληρώ, ᾧ, perf. med. λέλοσχα, præter. ἀλέλακα, Attic. εἴληχα, Aor. 2. ἔλαχον à λήχω, Fut. λήξω.

Cæpio. Λαμβάνω, Fut. λήψομαι à λήβω, unde Aorist. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo. Λανθάνω, Futur. λήσομαι à λήθω, perfect. med. λέληθα, Aor. 1. ἔλαθον, perfect. λέλησμαι, Aor. 2. med. ἐλαδόμην.

Linquo. Λείπω, Fut. λείψω, Aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio. Μαίνομαι, Fut. μαῖνῶμαι, Præter. med. μέμνηνα, Aor. 2. ἐμάνην.

Disco. Μανθάνω, Fut. μαθήσομαι à μαθεῖω, perf. μεμαθήκα, Aor. 2. ἔμαθον à μύθω.

Pugno. Μάχομαι, F. μαχῶμαι & μαχέσομαι & μαχήτομαι, à μαχέομαι inusitato, Aor. 1. med. ἐμαχασάμην.

Curo. Μέλω, Fut. μελέσω à μέλῃ, Aorist. 2. ἔμελον, perf. med. μέμηλα, proëticum.

Recordor. Μιμνήσκω, Fut. μνήσῃσαι, præter. μέμνημαι à μνάω, plusquam. ἐμεμήμην, Aor. 1. ἐμνήθην.

Maneo. Μένω, Fut. μενῶ, Aoristus 1. ἔμεινα, perf. μεμένηκα à μενέω, inusitato.

Misceo. Μιγνύω & μίγνυμι, Futur. μίξω, Aoristus 2. ἐμίγην à μίγῃ, inusitato.

Abstergo. Μοργνύω, Fut. μόρξω.

Institutio Græca

N

Nuo. Νέω, Fut. νεύσω.

Palco. Νέμω, Fut. νεμῶ, perf. νενέμηναι, Aorist. 1. ἐνείμα.

Ξ

Intelligo. Ξυνίημι, Futur. Ξυνήσω, Aorist. 1. Ξυνήναι & Ξυνήναι, Atticè.

Lacero. Ξαίνω, Fut. Ξανῶ.

Ο

Oleo. Οἶζω, Fut. ὀσω, præter. med. ὤδαι, & Att. ὀδῶδαι.

En. Οἶχμαι, Fut. οἰχήσμαι, Aorist. 2. med. ὠχέμεναι.

Puto. Οἶομαι & οἶμαι, οἶσι, οἶσται, Fut. οἰήσμαι, Aorist. 1. ὤδημι, Imperf. ὀμέμεναι, Sync. ὤμεναι.

Iuro. Ομνύνω & ὀμνυμι, & ὀμώω, Futur. ὀμώσω & ὀμῶμαι, perf. ὤμωκα, Att. ὀμώμωκα.

Uolo. Ολοοῦναι, Fut. ὀλοοῦναι.

Abstergo. Ομώργνυμι, Fut. ὀμώρξω.

Debeo. Οφείλω, F. ὀφειλήσω & ὀφλω, ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, Aorist. 1. ὤφελον, Sync. ὤφλον.

Inquino. Ονόω, Fut. ὀνόσω.

Perdo vel Oλλίω sive ὀλλυμι, perf. med. ὤλα, Att. ὀλωλα, Aor. 2.

Perco. ὤλον, med. ὤλόμην.

Video. Οράω, Fut. ὀράομαι, præter. ὤρακα.

Moueo. Ορω, Futur. ὀρώ, Æolic ὀρσω, præter. med. ὤρα, Att. ὀρωρα.

Π

Patior. Πάσχω, Fut. πείσομαι à πείδω, perf. med. πέπονθα, Aor. 2. ἐπαθον à πείδω.

Acquiro. Πάσμαι, ὀμαι, Fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

Populo. Πέρδω, Aor. 2. ἐπαρδον & ἐπαρδαρον.

Sum vel Pέλω, Verbum poeticon, Imperf. ct. ἐπέλον & ἐπέλε, augmento remoto πέλεν, Ionicè πέλεσθον, Imperf. pass. ἐπελόμην, ἐπέλες, & Ion. ἐπελέω, Syncop. ἐπέλες & ἐπέλεο, Dor. ἐπέλευ, eras, tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἐπέλετο, & detracto aug. πέλετο, erat à πέλομαι, πέλη, πέλεται.

Extendo. Πεταρνύω, Futur. πετήσω, Præter. πεπέτακα, & per Sync.

Grammatices.

Sync. πέντακα, unde pass. præt. πένταμαι, à πένταω, inusitato.

Coquo. Πέντω, Fut. πένω, à verbo poetico πέντω.

Figo. Πήγνυμι & πηγύνω, Fut. πήξω. Aor. pass. ἐπήγην à πήγω.

Bibo. Πίνω, ἔπον, Fut. πώσω, Præter. πίνωκα, passivum πεινωμαι à πίνω, πίνω inusitato, Aor. 2. ἔπον.

Incendo. Πύρηνμι, Fut. πυρήσω.

Cado. Πίπτω, Futur. πέσσω, Præt. πέντωκα ab antiquo πένω. Aor. 2. ἔπεσον.

Fingo. Πλάττω, Fut. πλασσω, Præt. τέπλακα.

Percutio. Πλήττω, Aor. 2. ἐπληθον, cum ad corpus; ἐπλαθον, cum ad animum refertur.

Vendo. Πράττω, Fut. πρᾶσω, Præt. πένπρακα. nam πρᾶττω, ἔω, facio.

Proijcio. Προίεμαι, Aor. 1. med. προήκημι.

Volo. Πτάω, Aor 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo. Πυνθάνομαι, Fut. πυνθίσμαι à πυνθόμαι, præt. πένπυνθίμαι, Aor. 2. med. ἐπυνθόμην.

P

Iacio. Ρέζω vel ἔρδω, Fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω, Aor. 1. ἔρξα.

Fluo. Ρέω, Futur. ῥύσω & ῥύησω, præt. ἔρρύηκα, Aorist. 2. ἐρρύην à ῥύέω.

Rumpo. Ρήγνυω & ρήγνυμι, Fut. ῥέξω, præt. med. ἔρρώγα, Aor. 1. ἔρρώγην.

Roboro. Ρώννυμι, Fut. ῥώσω.

Valeo. Ρωννύομαι, Futurum ῥώσομαι, præt. ἔρρώμην, Imperat. ἔρρώσο.

Σ

Extinguo. Σβέννω & σβέννυμι, Fut. 2. σβέσω & σβέσομαι, Aor. 2. ἐσβίην à σβήνμι inusitato.

Concitor. Σδύομαι, Aorist. 1. ἐσυνα, præt. ἐσυναι, Aor. 1. pass. ἐσύνδην.

Putresco Σήπομαι, Fut. σήψομαι, Aor. 2. ἐσάπην.

Vello. Σπένω, Fut. σπάσω, præt. ἐσπανά.

Libo.

Institutio Græca

Libo.	Σπένδω, Fut. σπείσω à σπεύδω inusitato, Aorist. 1. σπεισα.
Stillo.	Στάζω & σαλαίζω, Fut. στάξω & σαλαίξω.
Gemo.	Στένω & σενάζω, Fut. σενάξω.
Pungo.	Σπίζω, Fut. σίξω.
Privo.	Στερίσκω, Fut. σερήσω, Præter. έσέρηκα.
Sterno.	Στορεννύω & σορέννυμι, Fut. σορέσω, Aor. 1. έσόρεσα à σορέω.
Sterno.	Σέδοννύω & σρόννυμι, Fut. σρώσω, Aoristus 1. έσρωσα.
Cohibeo.	Σχέω, Fut. χήσω, Aorist 2. έχον, unde Imper. χές, χέτω à χήμι.

T

Extendo.	Τανύω, Fut. τάσω, præter. τέταχα.
Seco.	Τέμνω, Fut. τεμῶ & τμήξω, Aorist. 2. έταμοι.
Fabrico.	Τέλλω, Aor. 2. έτυχον.
Liquefacio.	Τήκω, Fut. πήξω, præter. τέπηχα.
Pario.	Τίκτω, Fut. τέξω, Aor. 2. έτεκον, præter. med. τέτοχα.
Solve.	Τίνω vel πίω, Fut. πίσω.
Vulnero.	Τιτρώσκω, έπίτρωσκον, Fut. τρώσω, Aor. 1. έβωσα, præter. τέβωχα à τρώω, ω.
Perforo.	Τιτρώω, Fut. τρήσω à τρώω.
Tolero.	Τλάω, Fut. τλήσω, Aor. 2. έτλην à τλήμι.
Nutrio.	Τρέφω, Fut. θρέψω, Aorist. 1. έθρεψα, præter. med. τέτρεφα, pass. τέτρεμμαι, Aor. 2. έτρεφίην.
Cutro.	Τρέχω, Fut. θρέξω, Præter διδραμίμην à δρεμείω, Aor. 1. 2. έδραμον ab antiquo δρέμω,
Timeo.	Τρέω, Fut. τρέσω.
Comedo.	Τρώω, Fut. φάγῃμαι, Aorist. 2. έφαγον à φήω.
Sum, Sor-	Τυλχάνω, έπίλχανον, Futur. τείξομαι à τέλω, præter.
tior, Nan-	τεπύχηα à πυχέω, Aorist. 2. έτυχον.
ciscor.	Υ
Pluit.	Υει, Fut. υῖσει, Aorist. 1. υῖσεν.
Sustineo.	Υπέρω, Futur. υφείξω, præter. ύπέχηα, Aor. 2. ύπεχον.
Promitto.	Υποχρῃμαι, Fut. υποχρήσομαι, præter. ύπέχημαι, Aor. 2. ύπεχόμην.
Dormito,	Υπνώπω, Futur. ύπνώσω.

Dico.

Grammatices.

Φ

- Dico. Φάσκω, Imperf. ἐφάσκον, cæteris caret.
 Fero. Φέρω, Futur. ὄισω ab ὄιω, Præt. ἐνήνοχα, Aorist. ἤνεσχα, Aoristus 2. ἤνεσκον ab ἐνέσχω.
 Fugio. Φάγω, Fut. φάξομαι & ἔμαι, præt. med. πέφυγα, Aor. 2. ἐφυγον.
 Aio. Φημί, Futur. φήσω, Aorist. 1. ἔφητα, Aorist. 2. ἐφίω, Infinit. φάμαι.
 Prævenio. Φθάνω, ἐφθάνον, Futur. φθάσω à φθάω, præt. ἐφθαχα, Aorist. 1. ἐφθατα, & Aorist. 2. ἐφθίω à φθῆμι, particip. φθὰς.
 Tabesco. Φθίνω, Fut. φθίσω, à φθίω.
 Corrupto. Φθείρω, Fut. φθερῶ, præt. med. ἐφθορεα.
 Cruento. Φοινίκω & φοινίζω, Futur. φοινίξω.
 Horreo. Φείλω, Fut. φείξω, præt. πέφεικα.
 Produco. Φύω, Fut. φύσω, præt. πέφυκα, Aorist. 2. ἐφω à φύμι.

X

- Gaudeo. Χαίρω, Fut. χαρήσομαι, Aor. 2. ἐχάρην.
 Sævio. Χαλεπαινῶ, Fut. χαλεπανῶ, Aorist. 1. ἐχαλέπηνα.
 Dehisco. Χάσκω, Fut. χανέμαι, præt. med. κέχλωα, Aor. 2. ἐχλον à χάινω.
 Fundo. Χέω, Fut. χύσω à χέω, Aor. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι.
 Coloro. Χρωννύω & χρώννυμι, Futur. χρώσω, præt. pass. κέχρωμαι.
 Fundo. Χύω & χύω, Fut. χύσω.
 Obruo ag- Χωννύω & χώννυμι, Fut. χώσω à χύω inusitato.
 gere.

Ω

- Pello. Ωῖω & ὠθέω, Fut. ὠσω & ὠθήσω, Aor. 1. ἔωπα, præt. ἔωσμαι.
 Emo. Ωνέομαι, Futur. ὠνήσομαι, præt. ὠνημαι & ἐώνημαι, Atticè, unde ἐωνηιδύς.
 Concitavi. Ωρσα ab ὀρέω, Fut. ὀρέσω, Aoristus 1. ὠρεσα, & per Sync. ὠρσα vel ὀρω, ὠρσω, ὠρσα, Æolicè.

ADVER.

ADVERBIVM.

Adverbium est aut primum, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in σι, ut ἡλλενισι Græcè, ῥωμαῖσι Latinè: item in δον, ut κύνηδον caninè: in λω, ut χρύσεω secretò: in ει, ut πανσθενὶ omnino, profus.

A Genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως acutè.

Porro. δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locum;θεν, θε, de loco; δι, σα, χῆ, χῆ, in loco: ut ἐρανόδε, ad cælum; ἐρανόθε, de cælo; παν το δι, παν τα χῆ, παν τα χῆ, ubique, ubivis; αει, εει, αρα, βει, δα, ζα, βα, λα, λι, alijs præfixæ dictionibus, earum adaugent significata, ut δῆλος, manifestus, αει δῆλος vel εει δῆλος, valdè manifestus: νη & νε in compositione privant, & facilitatem, δυσ difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget, ut χάεις gratus, ἀχάεις ingratus; πάντες omnes, ἀπαντες omnes simul; & ξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbialiscunt.

CONIUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ: καί, & τε, que; ἢ δὴ, poëticè atque; καὶ μὲν τοι, atque; καὶ μὲν καί, quinetiam; καὶ τοι καί, atque adeo; καὶ γὰρ, iustus etiam; ἢ μὲν ἢ δὲ, poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales: εἰ cum composit. εἰ ἀν, αὖ, ἢν, καί, si; ὅτε, εἰ δὴ, εἰ δὴ ὅτε, siquidem; εἰ περ, εἰ περ δὴ, εἰ περ δὴ ὅτε, εἰ περ ὅν, εἰ περ, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γάρ, si saltem; εἰ δ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ: μὲν, quidem; δὲ, verò; γὰρ, ἀταρ, ἀλλα, sed, verùm, μὲν τοι, sanè, sed; μὲν τοίγε, μὲν τοίγε, nimirum, tamen; δὲ γὰρ, δὲ περ, δὲ τοι, autem; δὲ, δὴ, porro, autem.

Adversativæ: καὶ ὅτε, εἰ καὶ, καὶ ἂν, καὶ εἰ, etsi.

Redditivæ: ὁμῶς, δὴ περ; γὰρ δὴ περ, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ ὅν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καὶ τοι, καὶ τόγε, atque, sed, quanquam.

Disjunctivæ:

Grammatices.

Disjunctivæ : ἢ, ἢτοι, ἢπε, vel, aut, five.

Causales : ὅ cum præpositione, καὶ ὅ, ἢ ὅ, ὅτοι, καὶ αὖ, ὅποῦ, ὅ δὴ πε, nam, enim, etenim ; ἔ ὅ ἀλλὰ, enim vero ; ὅτε, διό, διότι, καθότι, ἕνεκα, poëticè, quid, quod ; ἐπει, postquam ; ἵνα, ὥς, ὅπως, ὁρῶ, poëticè, ὥς, ut.

Rationales seu collectivæ : ἐν, ἀπὸ, τοῖ, δὴ, τοιαῦτοι, τοιαῦται, ἐκ, ἐν, τοίνυν, καὶ, δὴ, τένεκα, poëticè ; quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativa : ut ἀπὸ, num ? ὡς, nunquid ?

Potentialis : ut αὖ, κα, vel ; καὶ, utique.

Expletivæ ; quæ nihil significant, sed carmen ex-
plent, ῥα, δὲν, νῦν, πῦ, τοῖ, αὖ, πέρ, μὲ, δὴτα, γὰρ, δὴ,
πῶ, ἀρ, καὶ, &c.

P R Æ P O S I T I O .

Præpositiones sunt octodecim:

Monosyl-
labæ sex:

ἐν, ἐν, Poëticè ἐνὶ, in.
εἰς, & Atticè εἰς, ad, in.
ἐκ, } ex { ante consonantem.
ἐξ, } { ante vocalem.
Cum, cum.
ἔν, ante.
ἔν, ad, à, coram.

Disyllabæ
duodecim:

ὑπὸ, per.
κατὰ, secundum, contra.
διὰ, propter, per.
μετὰ, cum, post.
ἑνὶ, à, apud, contra.
ὑπὲρ, pro.
ὑπὲρ, in, super, propter, ad.
περὶ, de, circa.
ἀμφὶ, de, circum.
ἐν, à vel ab.
ὑπο, sub.
ὑπὲρ, super, pro, supra.

SYN.

SYNTAXIS.

Convenientia Nominis & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo, numero & personâ: ut Πολλάκι τοὶ καὶ μερὸς ἀνὴρ κατὰ χεῖρα εἶπε, Sæpè etiam stultus opportuna loquitur.

Exceptio.

Neutra plurali gaudent Verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: τὰ ἀργυρεῖα ὑποτάσσεται πάντα, Pecunie obediunt omnia.

Ἀμφω & δύο quamvis dualia, sæpe junguntur plurali. Aristoph. ἐξ ἀμφοῖν ψάδων, ex utrisq; falsis. Isoc. δύο ποίε κατὰ τὸ λένειν, duo loquendi tempora constituit.

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἶδε μοι τέτε γυίοιο, pro τὸτο, utinam illud fiat.

Convenientia Substantivi & Adiectivi.

Adiectivum cum Substantivo, casu, genere & numero consentit: ut Χρησὸς ἀνὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθόν. Vir bonus est communis bonum.

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut κόρη γυνή, ornata mulier. Ἰππῶτα Νέστωρ, eques Nestor.

Observatio.

Adiectiva composita & derivata in & definentia, ferè communiter accipiuntur: ut πτωχία ἀδίκας ἀκόλα &. Pœnia iniustitiæ comes est.

Adiectiva sæpè permutant suum Substantivum in genitivum: ut προβαῖλοι ἀνδρωποὶ, βαῖλοι τῶν ἀνδρωπῶν. impii homines.

Sæpe

Grammatices.

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adjectivis : ut
μαγικὴ τέχνη, *ars magica*. τὴν ἑλλάδα φωνῶν ἐξέμα-
νον, *Græcam linguam didici*.

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere,
numero & persona: ut χάριν διδοῦν τῇ μητρὶ, ἣν με τιμᾶ-
τε, *gratias ago pro honore, quo me honoratis*. Halicar.

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu po-
nuntur : ut χροῖμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω, *utor libris quos*
habeo.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpè per Eclipsin in nominibus
proprijs: Νηλεὺς ὁ Κόδρῳ, subaudi ἡδὲ, εἰς ἄδῃ, *ad in-*
feros, subaudi δίκῳ, & per defectum vocis ἐνεχθῆ, ut
μακάριε τῇ πίστεως, *beatus propter fidem*.

Genitivus per se positus est abominantis : ut τῇ
ἀναιδείᾳ, *O impudentiam!*

Adiectiva.

Adiectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia : ut
ὀξὺς, *celeriter*; χαλὰ, *pulchrè*; τὰ πρῶτα, *primum*; τὰ ἄρ-
χαια, *olim*; μέτρια, *mediocriter*; ἀλυπῶτα, *latissimè*.

Genitivus post Adiectiva.

Adiectiva quæ desideriam, noticiam, ignorantiam,
copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damna-
tionem, &c. denotant, Genitivum adiscunt : ut δυ-
σέρως τῇ δόξης, *Glorie perditè cupidus*. ἀπὸ πᾶν πᾶσι
ἔξω, *rerum imperitus*.

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & nume-
ralia, item comparativa & superlativa genitivo gau-
dent : ut ἕκαστον τῶν ζώων, *Unumquodque animalium*.

Comparativa cum exponuntur per quàm, geniti-

vum

Institutio Græcæ

vum addiscunt : ut τ πολυπραγμοσύνης ἐδὲν κενε-
ώτερον ἄλλο : Nihil vanius curiositate.

Nomina etiam quæ superlativorum naturam in-
duunt, gaudent genitivo : ut ἑξοχῇ πάντων, præci-
pius omnium : δῖα θεῶν, Diva dearum.

Adiectiva.

Adiectiva quibus commodum, incommodum, si-
militudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significatur,
in dativum transeunt : ut φίλῳ σοι, amicus tibi : ἐν-
αντιῳ νόμῳ, adversus legem.

Huc referuntur adiectiva ex ὧν & ὁμοῦ composi-
ta : ut ὧν ἑσθλῶν, ὁμοῖσιν ἁγίων.

Quædam quæ similitudinem significant, etiam
genitivo gaudent : ut ὁμοίως ἀνθρώπων.

Accusativus post Adiectiva.

Adiectiva si subintelligatur ἡ, accusativum re-
pungunt : ut πατεῖδα Ῥωμαῖον, Romanus patriâ. Theog.
καὶ εἰς ἀνθρώπων ὡς τὸς ἅπαντα σοφός, Nemo hominum
in omnibus sapiens est.

Constructio Pronominis.

Genitivus pronomini primitivi loco possessivi po-
nitur : ut πατὴρ μου pro πατὴρ ἐμὸς.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur loco adver-
biorum : ut ταῦτά τοι, ταῦτ' ἀεὶ, proinde : ταῦτη, hoc
παῖς, ταῦτη τοι, itaque.

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva τοῖς χαίω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa Poëtica πύλω, πέλομαι, τελέω, κύω, Sum.
Item verba vocandi passiva, & verba gestus, utriusque
nominativum expectant ut Κακῶν ἐπιχειρήματα ὅσιν ὁ
πᾶς ἔσθ' : multorum malorum operculum sunt divinie.

Observatio.

Grammatices.

Observatio.

Verbo *τυγχάνω* eleganter postponitur participium *ὢν*, cum alio nominativo ut *Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφός*. *Socrates est sapiens*. Sin Participium sequatur, omittitur *ὢν*: ut *Σωκράτης τυγχάνει ἀειπαῖς*. *Socrates ambulat*.

Observatio.

Mutatur nominativus aliquando in genit. ut *Κεῖςος ἔστι τῶν πλούσιων*, i. *πλούσιος*, *Cræsus est Dives*.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent, ut *τὸ ζῶν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα*, *A dolore vitam aspicimur*.

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolute sumptus, ut *ἐμὲ διδάσκοντι*, & Atticè accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, iuvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut *ἐπομαι τοῖς παλαιοῖς*, *veiores sequor*.

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut *Ἀργυρέας λόβησι μάχεσθαι πάντα κερήσεις*. *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces*.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significationem habentia: ut *νεκρὸν ἰατρῶν*, & *γέροντα νεότερον*,
G νεότερον,

Institutio Græcæ

νεδετεῖν, τὸ ἐστὶ Mortuum curare, & senem erudire, idem est.

Hæc variam habent constructionem, ut ὀπλείπει μοι καὶ με τόδε, Hoc mihi deest. ἄρχει τε τῇ πόλει, καὶ τῇ πόλει, præst civitati. λοιδορῶ σοι, καὶ σε, convicior tibi. προσκυνῶ τὸ Θεῷ, καὶ τὸν Θεόν, adoro Deum. cum multis alijs hujusmodi.

Verborum Passivorum constructio.

Passiva exigunt genitivum cum Præpositione, ὑπὸ, ὑπο, & πρὸς: ut ὁ νῆς ὑπὸ οἴνῳ διαφθείρεται: mens à vino corrumpitur. Genitivus verò iste nonnunquam in dativum vertitur: ut πεποίηται μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo iunguntur: ut πληίπομαι τὴν κεφαλάν.

Passiva regunt accusativum Activorum suorum: ut Μωρὼν ἐπεδίδεται τὴν ἀρχήν, quia dicimus, Μωρὼν ἐπεδίδου τὴν ἀρχήν; Stulto imperium non committimus.

Regula.

Plurima Activa passivè sæpe significant, & passivam habent constructionem: ut ἀπαλλάττω ὑπὸ σε liberor à te. sic τελεῶ, censeor, ἀναλαμβάνω, recreor, ἀναγνάνημι, refectior, βίβημι, iactior, βυβάλλω, convingor, ἀσκήσω, exerceor, κρύβημι, occentior.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt	{	Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσέδει, opus est.
		Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, ὀφείλει, διαφέρει, μέτεσι, ἐνδέχεται, fieri potest.
		Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεσι, ὀρέεσι, γίγνεται, ὀρέπεται.
		Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, ὀρέπεται, δεῖ, oportet.

Gerundia

Grammatices.

Gerundia & Supina.

Pro Gerundijs & Supinais usurpant Græci infinitivum cum articulo, vel sine articulo: ut λέγειν ἀγαθός, *dicendi peritus*: καὶ εὐδαιμονία, *opportunitas auxiliandi*: ἐν τῷ ἀσχετῶν, *in studendo*: πρὸς τὸ ἡμετέριον, *adorandum, vel oratu*: ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cum significatur necessitas, utuntur Græci Adverbij positionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accusativum: ut ἐμὸν μοι, *eundem est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum: ut μνημονεύειν, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum verborum: ut ὁ ἀπορῶν τῇ παιδείᾳ, *contemnens disciplinam*.

Particia ponuntur loco Nominum: ut τὸ ξανθὸν ἰδὼς, *pro εἰδησὶς, arcum peritus*.

Nonnunquam Participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi & assistendi: ut ἀγαπῶν με διατέλει, *persevera me amare*: παύσασμαι γράφων, *non cessabo scribere*: μέμνημαι ἰδῶν, *memini vidiſſe*.

De articulo præpositivo

Articulo præpositivo utimur in Exponendo: ut ὁ κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Iesus*.

Demonstrando: ut ὁ ποιητής, *id est, summus Poëta, pro Homero*.

Distinguendo: ut κύων ὁ ἐργασίας, ἢ ὁ γῆς, *canis ille celestis, non terrestris Diogenes*.

Articulus si præponitur infinitivo, pro Nomine sumitur in omni casu: ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*, τὰ φρονεῖν, *sapientiæ*, τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item adverbium cum articulo fit Adjectivum: ut τὸ ἔξω, *externa*, οἱ πάλαι, *vicini*, τὰ πλησίον, *vicina*.

Institutio Græcæ

Articulus cum *μετ*, *ἀμφὶ*, *κατὰ*, *παρὰ*, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod Nomen ipsum, vel comitatum: ut οἱ *μετ* *ἱερεῶν*, *sacerdotes*; ἀμφὶ *Πλάτωνος*, *Plato vel Platonici*; οἱ *μετ* *Ἀχιλλέως*, *socij Achillis*: οἱ *κατὰ* *ἀνθρώπων*, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ *ῥᾶσον* *ἀπαιτῶν*, pro ὃ *ῥᾶσον*, *quod factu facillimum*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem, ut τὰ *μηδὲς*, *facultates matris*; τὰ *Πλάτωνος*, *opera Platonis*.

Articulus cum Conjunctionibus *καὶ* & *ἔτι* habet locum in divisionibus, ut οἱ *καὶ* *καλοὶ*, οἱ *ἔτι* *κακοὶ*; *boni, illi mali*.

Item adverbialiter, ut τῇ *καὶ*, τῇ *ἔτι*, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus *τεχνικῶς*, id est, pro seipsis acceptis, ut τὸ *ἀνθρώπου*, id est, *hæc dicitio, ἀνθρώπου*; τὸ *ζωῆς*, *hæc vox ζωῆς*.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut *νυκτὸς καὶ ἡμέρας*, *nocte dieque*. *εἰκοσιν ὅλοις ἔτεσιν*; *ὅλῳ ἡμέραν*.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione, ut ἐξ *Ἀθηνῶν*, *ex Athenis*; εἰς *Βρεταννίαν*.

Aliquando usurpant	{	in <i>ἐν</i> & <i>σιν</i> pro in loco, ut ἐρανό <i>ἐν</i> , in caelo; Ἀθῶ <i>ν</i> σιν, <i>Athenis</i> .
		in <i>καὶ</i> & <i>κατὰ</i> , ut παντα <i>καὶ</i> , ubiq; ; παντα <i>κατὰ</i> , <i>ubiq;</i> .
Adverbia	{	in <i>δε</i> , <i>σε</i> , & <i>ζε</i> , pro ad locum: ut οἶκος <i>δε</i> , <i>domum</i> ; ἐρανό <i>σε</i> , in <i>caelum</i> ; Ἀθῶ <i>α</i> ζε, <i>Athenas</i> .
		in <i>θεν</i> pro de loco, ut οἶκος <i>θεν</i> , <i>domo</i> .

AD.

Grammatices.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numeri, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Αμα & ὅμως gaudent dativo.

Μὰ & ὅτῃ jurandi accusativo gâudent : ut *μὰ δ' Ἰά,* non per Jovem ; *ὅτῃ δ' Ἰά,* ita est per Iovem.

Ω gaudet nominativo, genitivo, accusativo, & vocativo ; & est admirantis vel dolentis.

Ω circumflexum cum vocativo constituitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, τῆς τύχης, pro ὧ τῆς τύχης, *O fortunam.*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Οὐτω ante consonantes, ἕτως & ἕτωσι ante vocales locum habet.

Optandi particula, αἶδε, εἶδε & ὥς præponuntur præter. Imperfecti ὥφελον seu ὅφελον, & Aoristi. 1. ὥφθον sive ὄφθον sequente infinitivo, ut ἦλυθες ἐκ πτόλεμου, ὥς ὥφθες αὐτότ' ὀλέσθαι. *Venisti ex pugna, utinam ibi perisset.*

Εως pro quamdiu gaudet omnibus modis præterquam imperativo.

Οταν subjunctivo, ὅπόταν optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina, adverbiorum naturam induunt, ut ἰδέα, privatè ; δημοσία, publicè, sic & ἀρχὴ & πλὴ ἀρχὴ, in principio, vel profusus.

CONIUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπεὶ δὲ, ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ὅταν, ὅπόταν, καὶ ἂν & ἂν pro licet, ὅπως pro πῶς indicativo.

Institutio Græcæ

Οπ quod gaudet indicativo, & aliquando optativo & subjunctivo, sic δύν, καὶ δύν

Επεί & ἐπειδὴ gaudent indicativo & infinitivo.

Εξ ὧ ob quod, propter quod, indicativo & infinitivo.

Ὡς & ὥς subjunctivis & infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè indicativi præteritis, aliquando subjunctivo annectitur.

Αν potest præ-	}	δυνατικῶς, omnibus modis inservit
poni & post-		nisi imperativo.
poni, cum		Indefinitè, subjunctivo construitur,
accipitur		aliquando optativo.
		Σαφιστῶς redundat, aliquando
		deest.

Αν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositi- ones sunt	}	Sex monosyl-	}	quæ serviunt Geniti- vo, vel Dativo, vel Accusativo.
		labæ,		
		Doodecimdis- syllabæ,		

Εν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, in domo. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν αἰθρῇ, subaudi οἴκῳ, in domo Plu-
tonis.

Composita in significat, ut ἐμβάλλω, inijcio.

Εἰς & εἰς Atticè Accusativo in, ut εἰς ὕδωρ γράφω,
in aquam scribo.

Composita in cum accusativi significationem habet,
ut εἰσαίνομαι, insilio.

Εξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante
genitivo gaudet, ἐξ ἀπογραφῆς ἀρχαῖα, ex otio
negotium.

Composita auget, ἐκπίνω, cibo, & idem significat
quod ἔξω extra, ut ἐκβάλλω, eijcio.

Συν & ξυν Atticè semper cum dativo, Συν Θεῷ,
cum Deo.

Composita coniungit, ut συμβάλλω, coniicio.

Grammatices.

Περός cum genitivo à, ut *πρός Θεῶν*, officium; *πρός φιλοσόφου*, non est Philosophi, coram, *πρός ἐπισκόπου*: iurandi quoque est nota, ut *πρός χάριτων*, per gratias.

Cum accusativo ad, ut *πρός γυμνάσιον*, ad scholam; & adversum, ut *πρός Ρωμαίους*, contra Romanos.

Composita significat ad, *πρόσκαλῶ*, advoco.

Πρό ante, soli genitivo, ut *πρό θυρῶν*, præ foribus.

Composita præ significat, *πρόσβαλλω*, præpono.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρά cum genitivo à, ut *παρά κυρίου*, à domino: Excellentiam, *παρά πάντων τυγχάνει*, omnes excellit. Contrarium, *παρά λόγου*, contra rationem.

Dativo iuncta prope vel iuxta, *παρά τῶν κυρίων ἑλεος*.

Cum accusativo motum ad rem, ut *παρά σε*; immorationē in aliquā re, *παρά τὰ μαθηματικά*, in studijs mathematicis. Item præter, *παρά τὸν ὀρθόν*, præter decorum.

Composita minuit, *παράσημος ῥήτωρ*, male monete, id est, adulterinus orator. Significat & comparationem *παράβῃλω*, confervo. Contrarium quoq; *παράνομος*, iniquus. Et propè, *παράχολος*, proximè sequor.

Ἀνά per, cum solo accusativo, ut *ἀνά στρατὸν*, per exercitum. sed poëticè cum dativo.

Composita re significat, ut *ἀναβέβω*, recurro.

Διὰ cum genitivo per, ut *διὰ βίης*, per vitam. cum, ut *διὰ μαχαίρων*, cum gladijs. Potentiam, ut *δι' ἐαυτοῦ*, suis viribus.

Accusativo iuncta, propter, ut *διὰ φόβου*, propter timorem.

Composita dis significat, ut *διατρίβω*, dividere.

Κατὰ cum genitivo, contra, ut *κατὰ χριστιανῶν*, contra Christianos. de, ut *κατὰ σπουδαίων*, de studiosis. per, in iurando, ut *κατὰ Θεῶν*, per Deos. præ, ut *κατὰ χειρὸς*, præ manibus. supra, ut *κατὰ πέτρων*, supra petras.

Accusativo secundum, ut *κατὰ τῶν*, ad exemplar. pro, ut *κατὰ δυνάμεν*, pro viribus.

Institutio Græcæ

Composita deorsum significat, ut καταβαίνω, descendendo.

Metὰ cum genitivo, cum, ut μετὰ φίλων, cum amicis: cum dativo poetice inter μετὰ τοῖσι, inter primos.

Accusativo post, ut μετὰ πόλεμον συμμαχία, post bellum auxilium.

Composita mutationem significat, ut μεταφέρω, transfero.

Ἀντὶ cum genitivo, pro, ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακῶν, mala pro bonis reddere.

Composita contra significat, ut ἀντιτρέφω, converto.

Περί cum genitivo de, ut περί ψυχῆς, de anima: πᾶσι, περὶ πάντων, pro omnibus.

Accusativo circa, περὶ τὰ φοβερά ἢ ἀνδρεία, Fortitudo est circa terribilia.

Dativo ex, ὅν περὶ καὶ φίλῳ, quem ex animo amo, Homer.

Composita circum significat ut περιπατέω, obambulo. Item excellentiam, ut περιπαλῆς, admodum venustus: περινοῦμαι presto.

Εἰς cum genitivo in vel circa, ut βᾶς ἐπὶ γλώτῃς, bos in lingua: super, ut ἐφ' ἵππου, super equo.

Cum dativo propter, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum: in, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in regis potestate: super, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum: post, ut ἐπὶ τῶ τοις, posthæc.

Accusativo ad, ut ἐπὶ τῷ διδασκάλῳ, ad præceptoris: propterea, ἐπὶ τῷ τοι: contra, ἐπ' ἐμὲ, adversus me.

Composita in seu super significat, ut ἐπιγράφω, inscribo: item serò, ut ἐπιμυθεύομαι, post factum consulo.

Ἀμφὶ cum genitivo de, ut ἀμφὶ ἀστέρων, de astris.

Cum dativo pro, poetice significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆϊ, pro Ulyssæ.

Cum accusativo circa, ἀμφὶ τὸ λαοκωγές, circa duculum.

Composita circum significat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

Grammatices.

Ἀπό cum genitivo à, ut Ἀπό τῆ κεφαλῆς, à capite; ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita auget, ut Ἀποτέλλω, extendo: Contrarium significat, ut Ἀΐχομαι, precor, ἀπ' ἀΐχομαι imprecor: Exemplum etiam significat Ἀπό, ut γράφω, describo.

Ἰπὸ cum genitivo sub, ut Ἰπὸ κόλπῃ, sub sinu: propter, Ἰπὸ αἰδέσεως, propter pudorem.

Dativo sub, Ἰπὸ τῇ λεοντῇ πίπῃ, sub pelle leonina simia.

Accusativo subter, ut Ἰπὸ γῆν, subter terram.

Composita diminutionem notat, ut Ἰποδείδω, subverecor: Improbilitatem materiae, ut Ἰπόχρυσος, aurum nequam.

Ἰπὸ cum genitivo pro, ut Ἰπὸ ἡμῶν, pro nobis: de, ut Ἰπὸ ὄνυξ οἰκίας, de umbra asini: supra, Ἰπὸ κήπων ὄρεος, supra hortos mons est.

Accusativo supra, ut Ἰπὸ ἀνδρῶν φρονεῖ, supra hominem sapit: praeter, ut Ἰπὸ μοῖραν, praeter fatum.

Composita significat defensionem, ut Ἰπὸ ασπίδος, defendo: Augmentum, ut Ἰπὸ μάλ' ἄνωγοι, nimis insano.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι,onusque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἐν pro ἐνεστί, licet; ἐν pro ἐνεστί, inest, adest; πέρι pro πέριεστί, supra modum, superest; sic ἀνά, surge, pro ἀνάσσει.

Poëtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut καὶ γὰρ ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata constructio.

Figurae constructionis communes sunt Graecis cum Latinis, sed usitatissima est in Graecâ lingua Enallage, quâ una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemque genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus

Institutio Græca

Infinitivus sæpissimè loco imperativi usurpatur per Enallagen modi, ut

Αἰὲν ἀεὶς δεινὴ καὶ ποιεῖσθον ἑμμεναι ἄλλων.

Semper optimè te gere in bello, & esto alijs præstantior.

De accentibus Regula quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultimâ, ut *εἰλαδῶρωπ* &.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultimâ, ut *μικανδρῶπε*,

Excipiuntur Attica, Participia præteriti passivi, verbalia in εὖος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κλένω & τρέφω si activè capiuntur, acunt penultimam, ut *μνησκπέν* & *ματρικίδα*: passivè antepenultimam, *μνησκτον* & à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut *σῶμα*.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut *ποιέεις*, *ποιεῖς*.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut *ποιέέτω*, *ποιείτω*.

Αἰ & οἱ diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium *οἶκος*, domi, excipitur, nam *οἶκοι*, sunt ædes, ab *οἶκ* &.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

Si acutus sit in ultimâ syllabâ Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut <i>λόγ</i> & <i>λόγε</i>, <i>λόγω</i>. Si circumflexus fuerit in penultimâ, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut <i>οἶκ</i> & <i>οἶκε</i>, <i>οἶκω</i>. Acutus in antepenultimâ, transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut <i>ἀνδρωπεῖ</i>, <i>ἀνδρωπε</i>.	}	Genitivus & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut <i>δεός</i> , <i>δεῖς</i> , <i>δεῶν</i>
		Acutus in reliquis casibus manet, ut <i>δεόν</i> , <i>δεοί</i> , <i>δεῖς</i> .

Genitivus

Grammatices.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ulimâ circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjetivorum, quæ descendunt à masculinis tertriæ declinationis, ut *марси* & *марсѣвъ*.

Acutus in ultimâ recti, erit in penultimâ obliquorum, ut $\tau\epsilon\iota\acute{\alpha}\varsigma, \tau\epsilon\iota\acute{\alpha}\delta\varsigma, \tau\epsilon\iota\acute{\alpha}\delta\eta$, sin penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut $\sigma\omega\tau\eta\rho, \sigma\omega\tau\eta\rho\theta$.

In quintâ
declina-
tione

Acutus vel circumflexus in penultimâ
recti, transfertur in antepenultimam
obliquorum. cum ultima sit brevis, ut
ἐνία, ἐνία|θ, μάρτυρ, μάρτυρθ.

Acutus in antepenultimâ ictû, permanet quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut ἐπιγραμματα, ἐπιγραμματα θ, sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acciuntur, in genitivo, dativo singulari, & dativo plurali in ultimâ, ut τὸ χροῖς, τῇ χροί, τῷ χροσι.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali, in ultimâ circumflectuntur, ut *χαρῶν, χαρῶν.*

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumfle-
ctitur, si sit natura longa, *ἄλλος, ἄλλοι, ἄλλοις, ἄλλοις.*

Excipit participia $\delta\epsilon\iota\varsigma, \delta\epsilon\iota\gamma\omicron, \delta\epsilon\upsilon\pi\iota, \delta\epsilon\upsilon\gamma\omicron, \delta\epsilon\upsilon\pi\iota$,
item genitivos $\pi\alpha\tau\epsilon\omega\nu, \tau\pi\alpha\tau\epsilon\omega\nu, \pi\alpha\upsilon\tau\omega\nu, \delta\alpha\delta\omega\nu, \delta\mu\omega\nu,$
 $\phi\omega\tau\omega\nu$, luminũ. Nā monosyllaba circūflexa retinent tonũ
in priore Sic $\pi\alpha\sigma\iota$ à $\pi\alpha\upsilon$, item $\tau\iota\varsigma$ interrogativum, tonum
habet in priore per orones casus ; sed $\tau\iota\varsigma$ indefinitum &
encliticum, tonum habet semper in posteriori syllabā, præ-
terquam ubi amittit cum ratione inclinationis.

Nullo accentu notantur, ὁ, η, θι, ι, κ, εις, ες, εν, ἐν,
ἐξ, ἔκ, ἐκ, ἐκ, ἐκ.

Encliticæ

Institutio Græca

Enclitica dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabā, eam acuens, ut ἤκιστα πνϑ.

Nomine πς quidam, indefinitum, sed πς interrogativum accuitur in primā.

Pronomine encliticæ sunt *μυ, μοι, με; συ, σι, σε; ε, οι, ε.*
Post præpositiones autem *ἐννεκα* vel *εινεκα* & disjunctivam *ἢ* non inclinant.

Verbis *εἰμι, ἐνιμι* in omnibus personis indicativi præsentis; exceptā secundā singulari.

Adverbijs *πότε, πόδε, πῶ, πῶς, πῇ* indefinita habentia accentum in ultimā. Hæc interrogativa in penultimā habent accentum, & non inclinant.

Conjunctione duæ copulativæ, *κα, τε*, expletivæ innumera, *εα, γε, ου, ὅρ, τοι, &c.*

Inclinant, id est, transferunt Acutam in antepenultimā, ut *αἶψα* *πρὸς πς.*

nem præcedentem, quando Circumflexum in penultimā, ultimā præcedens dictio habet vel *ἡ* existente brevi, ut *σῶμα π.*

Amittunt verò accentum Acutum in penultimā, ut *λόγος* *σ.*

encliticæ dictiones, cum Circumflexum in ultimā, ut *ὄρω σε.*

præcedens habeat vel Acutum in ultimā, ut *ἀγαθόν π.*

Habet acutum in primā, quando est initium orationis, vel postponitur immediate Adverbijs, *ἐκ, ὧς, κ, εἰ, ἀλλὰ, ὅτε.*

Amittit accentum post dictionem, quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultimā, ut *ἐρμῆς ἐστ.*

Retinet tonum in ultimā, quando dictio præcedens habet acutum in penultimā, vel circumflectitur in penultimā, cujus ultima positione longa, ut *λόγος ἐστ, φοῖνιξ ἐστ.*

Inclinat accentum si præcedens dictio sit circumflexa in penultimā, ultimā existente brevi, ut *φαιδός ἐστ, vel acuta in antepenultimā, ut αἶψα πρὸς ἐστ.*

Grammatices.

Figura dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τετάγων, pro τάγων, à τάω, apprehendo, μικρός, parvus, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur ὀρθή pro ἑορθή, festum; ἰεός, pro ἰεός, sanctus.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut διεξιμῶ, pro διρησιμῶ, inveni; ἐγένετο, pro ἐγενήσατο, natus est.

Epenthesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ἔλλαβε, pro ἔλαβε; ὑπόπερθε, pro ὑπόπερθε, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, domus; ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα, Neptunum; βεῖ, pro βείαρι.

Paragoge.

Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦθα pro ἦς, eras; τύπησκε pro ἐτυπῆ, verberabat.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδῳ pro κλάδω, ramus. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πρόσω pro πόρρω, procul; θάλασσα pro πέλασσα, mare.

Metathesis

Institutio Græcæ

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω; ἑώραδον pro ἑπαρδον, à πέρδω, *casto*; ἑδραχον, à δέριω, *video*; καρτερεῖς, pro κρατερεῖς, *fortis*; κάρϑ pro κράτϑ, *robur*.

Synalæpha.

Synalæpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τάρμα pro τὰ ἐμα, *mea*; τζνομα pro τὸ ὄνομα; τοιμάιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*; ὦ ται pro ὦ ἐταί, ab ἐτι, ὁ *amice*, vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεχέμωσι pro χέμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἐτυμον.

Profodia, sive de carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Profodiâ Latinâ. Hic tantum meminerint pueri, ε, ι, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos, Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omitunt Græci, ut Homerus:

Ὡ γυνῆ ἢ μάλα τὸτο ἔπϑ νηικρτὲς ἔσπες.

O mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpè etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut

παρ μὲ οἱ ὤεια καὶ ται ὅσα δρυὸς ἀκρὰ φέρουτο.

Adiunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt aybores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis, ὦ γαθε, ὁ bone, ὦ ναξ, ὁ rex, ὦ νδρώπϑ, ὁ homo, pro ὦ ἀνδρώπϑ.

Συμίζησις

Grammatices.

Συνίησις & Synecphonesis est duarum syllabarum
 Συζυξις & in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλὶ κέλεο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro, supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est, ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt duæ,
 ut πᾶς pro παῖς, εἰς ῥεγν pro εὐρεγν.

Cæsuræ est, cum post pedem absolutum, syllaba
 brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud
 Græcos post primum, secundum, tertium quartum,
 & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem
 modis cognoscitur.

Positione. Vocali ante vocalem. Accentu. Contractione. Dialecto.		Derivatione. Compositione. Incremento. Regulâ. Exemplo seu authoritate. Positio.
--	--	---

Vocalis brevis antè duas consonantes, aut dupli-
 cem in eadem dictione, aut in diversis positione lon-
 ga est.

σ tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Aratus.

Ὡρὴ ἐπείρῃ κρῶζει πολύφωνος κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamorosa cornix. Et non-
 nunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus iacet band nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ com-
 munis redditur, ut ante π, κ, μ, & nonnunquam
 ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὸς δ' ἐλώεια τέχε κύνεσσιν.

Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi, breves esse possint
 pro arbitrio, si modo subsequens dictio a vocali aut
 diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum
 corripitur

Institutio Græcæ

corripitur, nisi producaturlīcentiā Poeticā. Licentiā enim cū ante, tū post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut *μῆσα*; cū penultima naturā longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultimā, produci-
tur, ut ἡ *ῶρα*, hora; quando masculinum habet ac-
centum in antepenultimā in pos vel os putum, fœmi-
ninum ejus longum est in ultimā, ut *ἀγία*.

Si anceps habet acutum in penultimā, ultima bre-
vis erit, ut ἡ *οὔρα*, natura.

Omnis syllaba circumflexa, longa est naturā, ut *πῦρ*, ignis.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractionē facta, longa est, ut *ἑβόρε*, *ἑβόρα*.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η, longum est.
Æolicum breve est, ut *νύμφα* pro *νύμφη*.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum,
& in tertijs personis pluralibus passivis, *τέτρεται*,
& in penultimā Ionicorum præteritorum, ut *ἔλα*.

Verū & Ionicè interpositum verbis in αω longā
syllabā antecedente produci-
tur, uti etiam in tertijs
personis Ionicis verborum in μ, ut *πείσας*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem
plerunque sortiuntur, ut *νικάω*, vinco, *νίκη*, victoria, ὁ
νικητής, victor. Sed producuntur ὁ *καὶ ἡ αἰδώς*, æternus,
& ὁ *καὶ ἡ αἰέναιος*, perennis, ab αἰς, semper, primā brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequun-
tur, ut ἡ *τιμή*, honor, ὁ *καὶ ἡ ἀτιμία*, inhonorus.

A privativa particula in compositione corripitur,
ut *ἀτιμος*, inhonorus; *ἀκλής*, inglorius. Particulæ etiam

Grammatices.

am, za, æi, iei, bei, ðe, in compositione reperiuntur.

Incrementum nominum.

A incrementum *Echicum* genitivorum longum
est, ut *Ανεχου Μουσαν*.

Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, corpus,
 χρέας, caru, vix, αρ, νῆστας. Excipe λῆρ,
 λαγός, furrus.

mentum
quintæ de-
clinationis.
breve est in

Fœmininis, & masculinis in ας, ut ἡ
Παλλας, Pallatō; μέλας, niger; in no-
minibus in ι, ut ἀδελφός, & pluri-
mis in ξ, κόλξ, κόξ, adulator.

Masculinis & femininis in $\alpha\phi$ & $\lambda\epsilon$,
μα' $\alpha\phi$, beatus; η $\lambda\epsilon$, mare.

Genitivus in $\alpha\upsilon$ & longus est, quod patet, ex ac-
centu; ut $\tau\iota\tau\alpha\upsilon$, $\tau\iota\tau\alpha\upsilon\theta$, $\rho\alpha\iota\epsilon$, $\tau\alpha\lambda\alpha\upsilon\theta$, $\mu\epsilon\lambda\alpha\upsilon\theta$.

Genitivus in $\alpha\sigma$, à nominibus in $\alpha\upsilon\varsigma$, brevis est, ut
 $\rho\alpha\upsilon\varsigma$, $\mu\alpha\upsilon\varsigma$, $\eta\alpha\delta\varsigma$, & nominibus quæ Syncopen pati-
 untur, $\mu\alpha\tau\epsilon\alpha\sigma$, $\alpha\iota\delta\epsilon\alpha\sigma$, $\mu\epsilon\tau\epsilon\alpha\sigma$, brevissima sunt.

Incrementum.

Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι,
μέλι.

Breve) Femininis & masculinis Barytonis, in
est in) 1^a, 2^a, & 3^a mensuris, rebus.

Formeris acutioribus utitur in pater
pater d.

¶ For ninnis & masculinis, quæ duas ha-
bent terminationes in geſto, ut ſil-

Μονή Συλλογῆς, μετὰ τῆς ἐκείνου διανοῆς, ἡμεῖς

Est in
λεν. Σεμινε, λίστ, λευ; λίς, λιτός,
παλαιά. [α]λός, λίγος, λιμνών, σούρι-

p-tur. Item opus, opus d-^e, aus, pe-
culum longi & diuini des passim

apud Home.um. H incre

H

I incre-

Institutio Græca

I incrementum nominum in ϵ & ι , in quamplurimis breve est, ut ἡ $\sigma\pi\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\epsilon\iota\chi\omicron\varsigma$, *capillus*; ὁ $\chi\epsilon\rho\nu\iota\varsigma$, $\chi\epsilon\rho\nu\iota\varsigma$, *pollutrum*.

Incrementum.

Nominibus monosyllabis in $\iota\varsigma$, $\mu\omicron\varsigma$, $\mu\upsilon\varsigma$, $\mu\upsilon\delta\varsigma$.
 T incrementum Neutris in υ , τὸ $\gamma\omicron\nu$, $\gamma\omicron\nu\varsigma$, *genu*
 breve est à Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in $\iota\varsigma$ & $\upsilon\rho$, ὁ $\nu\epsilon\kappa\upsilon\varsigma$, $\nu\epsilon\kappa\upsilon\varsigma$, *mortuus*; ὁ $\mu\acute{\alpha}\rho\tau\omicron\rho$, $\mu\acute{\alpha}\rho\tau\omicron\rho\varsigma$, *testis*.

Nomina in ω , quæ etiam in $\iota\varsigma$ desinunt, producuntur, ut $\phi\omicron\rho\kappa\upsilon\varsigma$, & $\phi\omicron\rho\kappa\upsilon\nu$, $\phi\omicron\rho\kappa\upsilon\nu\varsigma$, *Phoreis*.

Nomina in ξ , ψ , ferè habent breve incrementum, ut ὁ $\delta\omicron\nu\xi$, $\delta\omicron\nu\xi\varsigma$, *arguis*; ὁ $\chi\epsilon\lambda\upsilon\psi$, $\chi\epsilon\lambda\upsilon\psi\varsigma$, *Chalyb*.

Excipiuntur $\chi\epsilon\upsilon\psi$, $\chi\epsilon\upsilon\psi\varsigma$, *gryps*, $\gamma\upsilon\psi$, $\gamma\upsilon\psi\varsigma$, *vultus*.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in presenti, ut $\pi\acute{\rho}\iota\nu\omega$, *iudico*, $\epsilon\kappa\epsilon\iota\nu\omicron\nu$; $\pi\acute{\rho}\iota\nu\omicron\mu\alpha\iota$, $\epsilon\kappa\epsilon\iota\nu\omicron\mu\iota\upsilon$, $\kappa\alpha\iota\nu\omicron\mu\iota\upsilon$, $\nu\varsigma$, *primâ ubique longâ*.

Verba in $\omega\omega$, producant penultimam in presenti & imperfecto, ut $\mu\omicron\lambda\omega\omega$, *contamino*.

Verba in $\alpha\omega$ penultimam corripunt nisi formantur à futuro, ut $\alpha\omega\xi\alpha\omega$; ab $\alpha\omega\xi\eta\omega$.

Verba in $\upsilon\omega$ & $\iota\omega$ quodammodo in penultimâ sunt communia.

Quantitas in futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant aoristi primi in quartâ conjugatione penultimam, α , υ , vel υ habere breves, cum sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in $\alpha\omega$, nisi ρ vel vocalis præcedat α , tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

Grammatices.

mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut *ἡλδα, ἡλδου, ἡλδαγε, ριδο*.

Tertia persona pluralis præteriti in *ασι* semper longa est, ut *Μιννερμυς*.

Οὐκ ἀγαθόν: κῆρες ὅ παρῆλθας μελαιναι.

Non bonum: Paræ autem nigre nobis astant.

Participiū fœmininum Aor. primi in *ασα* longum est.

Quantitas Verborum in *μι*.

Propria reduplicatio Verborum in *μι*, nisi obstat positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut *ἴσατον, ἴσαιτω, ἴσαζ, ἴσαζ, ἴσαιμαι, ἴσασθω, σαδεῖς*.

T quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producit in duali & plurali; & in toto passivo & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur v in polysyllabis, in dissyllabis producit, ut *καλῶσί μεν ἀργυροτοξαι, Audi me Apollo*.

Regulæ de primis & medijs syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut *σοφώτατος*.

Nomina in *ια* acutitona quæ habent ultimam longam, penultimam corripunt, ut *σοφία, Μαρία*.

Excipe *αἰα, tristitia; κορία, ruboris; κηρία, nidus; ὀμια, linea piscatoria*.

Diminutivis in *ιον*, ut *κόρηιον, puellulus*.

Comparativis neutris, ut *ἡδον, suavius*.

Multis Adiectivis in *ιος*, ut *ἀξιος, dignus*.

Multis Substantivis, ut *βίος, βίοτος, vita*.

Nominibus possessivis & materialibus in *ιος*, ut *ανθρώπων, humanus; λίθινος, lapideus*.

Illis item quæ tempus significant, ut *οἰαενός, vernus; δεινός, æstivus*.

Institutio Græca

T in pronomini-
bus produci-
tur, ὑμεῖς, ὑμεῖς, ὑμῖν,
ὑμεῖς.

In nominibus poly-
syllabis in ωη & υης, u corri-
pitur, ut γηδοσωή, gaudium; βεγάδης, tarditas; γλυ-
κῆς, dulcedo.

Exemplum seu auctoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitat-
is syllabæ est
exemplum seu auctoritas, eademq; optima, certissi-
ma, & facillima, quam Poëtarum lectio multò facili-
us, quàm regularum multitudinis suppediat.

De ultimis syllabis.

A finita corripuntur, ut ἡ τεράπεζα, mensa, item
μαῖα, μοῖρα, τίλαα, τίτυρα, ἰνα.

Nomina in εα, ut δία, spectaculum, in εα & εα,
in εα, à verbis in αω, ut θεωρηεα, & in εα
præter δία, μία, πότνια.

Poly-syllaba in αα, ut στελεαα, cum adjectivis
in εα.

Nomina in εα non precedente diphthongo, ut
χαρά, gaudium.

Articuli fœminini numeri dualis, ut τῶ.

Vocativus nominum in ας primæ declinationis,
ut ὦ ἱνεία.

Dualis primæ & secundæ declinationis.

Vocativi Poëtici, ut ὦ πολύδαμα.

A Doricum in genitivo, ut τῷ Αἰνεία pro
Αἰνεία.

A finita corripuntur, ut τεράπεζαν, ἐπύσαν, μέλαν.

Πᾶν, nisi in compositis, nomina masculina in αν,
ut Τίταν, & adverbia, ut πρᾶν, ultra, λίαν,
valde.

Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declina-
tionis, si habet accentum in penultimâ, ut φι-
λίαν.

Αφίητα corripuntur, ut γέληα, ὄναρ, αὐτάρ, κα-
ταρῆα, ἀφω.

Monosyllaba

Grammatices.

Monosyllaba χαρ, ψαρ, producuntur.

As finita producuntur, ut Αἰνείας, τας' μέσας, ὁ Αἴας, πύφας.

Fœminina in as, ut λαμπάς; masculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, lumen.

Corripiuntur Item ad verbia, ut ἐνάς, ἀΐέμας.

Item acensativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, στέας.

I finita brevi sunt, ut μέλι, ὄπ, βίηφι.

Adverbia & pronômina aucta per paragonem, ut νωλ, ἐπὶ.

Producuntur Item ab Atticis ex e factum, ut ὁδὶ pro ὁδε, παυπὶ pro παῦτα.

Item χρί, & nomina literarum, ut ξί, π.

Iv finita corripiuntur, ut πείν, πάλιν, εἶν μιν, νιν, πιν, τεῖν, & syllabæ quibus v additur, ut πύπασιν, ἔσιν.

Nomina duarum terminationum, ut ρίν, λίν, δελφίν, ἀκλίν, producuntur.

Iz finita corripiuntur, ut πόλις, εἰς, εἰς δ; τυραννὶς, τυραννίδ, δς, τεις, cum ejusmodi adverbis.

Quorum augmentum est longum, qualia sunt ρίς, δελφίς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγίς, & κληίς.

Item monosyllaba præter n̄s infinitum.

I finita corripiuntur, ut σὺ, δακρυ, γλυκὺ.

Τὺ & adverbia h̄c̄it̄a, ὅ, ὅ, & χρὺ.

Nomina literarum, ut μδ, νδ.

Producuntur Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto & aoristo secundo, ut ἐλν, ἐρου.

Iv finita corripiuntur, ut πολὺ, βεβδω, νω, πόνω, conjunctiones.

Institutio Græca

Circumflexa; γυνή, νύξ, μῦθος, &c.
Dicatalecta, quæ duas habent termina-
tiones in recto.

Producuntur { Item quæ ι in nominativo habent
longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*.
Primæ personæ verborum in μι, ut ἐ-
ζέδηναι.

Τρῖς finita longa sunt, ut ὁ ψῖδον, *fuscus*; τὸ πῦρ,
ignis, quod tamen in obliquis breve.

Ἰν ι desinentia corripuntur, ut βαδὺς, *profundus*,
βαρὺς, *gravis*, χορὺς, *galea*.

Κώμυς, κώμυδος, *fasciculus*, ἄρκυς, ἄ-
ρκίς, & monosyllaba, ut μέδς.
Producuntur { Participia in ις, ut ἐζέδηνς.
Quæ declinantur per Θ purum, ut
ἰλὺς, sed in ἰχθὺς, ὗ est anceps.

Poëtica licentia,

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de sylla-
barum quantitate, sed quodammodo infinita est Poë-
tarum licentia, qui interdum longas corripunt, aut
breves producunt, metri necessitate coacti, ut cūm
tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabu-
lo, ut in his ἀδελφῶν, *κραιμίδης*, primam syllabam,
quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, Ancipitem
in eadem dictione, in eodem versu & producunt &
corripunt : ut

Ἀρεὺς ἀρεὺς βροτολοιγὲ, μαιφόνε, τὴ χροτάλητα.
Mars Mars homicida, sanguinarie, pugnator subversor.

Figura Poëtica.

Synale (id est contractio vel correptio) cum syllaba
longa corripitur : ut

φαιήκων μὴδ' ἔτω φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
Ectasis

Ætasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὲς μὴ ὀδυνηὰ πηλοῖ πορδὸν οἶκαδ' ἔχευε. Syncephonefis, de qua supra in Scansione.

Caralexis (id est terminatio) quæ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur, hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σφώτατοι, Pindar.

Brachycaralexis, quæ syllabæ finales duæ, hoc est ineger pes, desiderantur, ut Ζεὺς, τεαὶ ἰδῶραι. Pindar.

Hypercaralexis (id est superabundans Terminatio) quæ syllaba præter justam dispositionem superabundat, ut Ἐν ἀμυρᾷ φαιδὸν ἄστρον.

Enallage, quæ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondeus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερ' ἔν τ' ἀγαθὸς βασιλὲς κεαίερος τ' αἰχμητής.

Dialysis (id est dissolutio) quæ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut

ἔδ' ἀπὸ θεοῦ γιν' ἀλ-
λ' ἦρως ἐπ' ἀκταῖσι δορῶν.

FINIS.

Tabella Dialectorum.

Quatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græcæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subiiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendere vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Institutio Græca

Attici } σ in ξ , ut $\xi\omega$ pro $\xi\omega$; ω in η , ut $\eta\alpha\lambda\alpha\eta\alpha$
 mutant } pro $\eta\alpha\lambda\alpha\sigma\alpha$; σ in ρ , ut $\alpha\rho\rho\eta\mu\alpha$ pro $\alpha\rho\sigma\eta\mu\alpha$,
 ut : & contractionibus in primis gau-
 dente.

Iones } η pro α , $\epsilon\iota\lambda\eta$ pro $\epsilon\iota\lambda\alpha$, *amicitia*.
 ponunt } ϵ pro α , $\chi\lambda\epsilon\omega$ pro $\chi\lambda\alpha\omega$, *rideo*.
 & contra α pro ϵ , $\tau\acute{\alpha}\mu\eta\omega$ pro $\tau\acute{\epsilon}\mu\eta\omega$, *seco*.

Ex consonantibus χ pro π , ut $\kappa\omega\varsigma$ pro $\pi\omega\varsigma$; π pro ϕ ,
 ut $\alpha\pi\alpha\rho\epsilon\upsilon\alpha\iota$ pro $\alpha\phi\alpha\rho\epsilon\upsilon\alpha\iota$; contractionibus pror-
 sus abstinent, & diphthongos resolvunt.

} pro η , ut $\phi\acute{\alpha}\mu\alpha$ pro $\phi\acute{\eta}\mu\alpha$, *fama*.
 } pro ϵ , ut $\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$ pro $\pi\epsilon\zeta\omega$, *premo*; $\gamma\alpha$ pro $\gamma\epsilon$,
 ut $\epsilon\gamma\omega\gamma\alpha$ pro $\epsilon\gamma\omega\gamma\epsilon$.

} pro ω , ut $\mu\epsilon\sigma\acute{\alpha}\nu$ pro $\mu\epsilon\sigma\acute{\omega}\nu$, *musatum*.
 } $\phi\epsilon\tau\theta$ pro $\phi\epsilon\tau\theta$, *primus*.

} pro $\epsilon\iota$, ut $\chi\lambda\epsilon\iota\delta\epsilon\varsigma$ pro $\chi\lambda\epsilon\iota\delta\alpha\varsigma$, *claves*.

} η pro α , ut $\zeta\eta\upsilon$ pro $\zeta\epsilon\upsilon$; & pro $\epsilon\iota$, ut $\kappa\omicron\tau\mu\eta\upsilon$ pro
 $\kappa\omicron\tau\mu\epsilon\iota\upsilon$.

} ω pro ϵ , ut $\mu\omega\pi\alpha$ pro $\mu\epsilon\pi\alpha$, *musca*; & pro $\epsilon\iota$, ut
 $\omega\pi\epsilon\alpha$ pro $\epsilon\pi\epsilon\alpha$, *proprie ea*.

} $\alpha\iota$ pro $\epsilon\iota$, ut $\alpha\iota\delta\epsilon$ pro $\epsilon\iota\delta\epsilon$, *utinam*.

} α pro ϵ , ut $\alpha\lambda\epsilon\delta\omega\alpha\iota$ pro $\alpha\lambda\epsilon\upsilon\omega\alpha\iota$, *saliam*.

} $\omega\iota$ pro ϵ , ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omicron\iota\tau\alpha$ pro $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\epsilon\tau\alpha$.

Ex consonantibus $\alpha\delta$ pro ζ , ut $\sigma\upsilon\epsilon\iota\sigma\acute{\alpha}\omega$ pro $\sigma\upsilon\epsilon\iota\zeta\omega$:

} ϕ pro θ , $\sigma\iota\delta\epsilon\varsigma$ pro $\theta\iota\delta\epsilon\varsigma$; κ pro τ ut $\pi\acute{\omicron}\chi\alpha$, $\theta\chi\alpha$, pro
 $\pi\acute{\omicron}\tau\epsilon$ & $\theta\tau\epsilon$, *aliquando*; & contra τ pro κ , ut $\tau\eta\upsilon\theta$
 pro $\kappa\epsilon\iota\upsilon\theta$, *ipse*.

} ω pro υ , ut $\kappa\omicron\rho\theta$ pro $\kappa\omicron\rho\upsilon$, *puella*.

} & contra \omicron pro ω , ut $\epsilon\rho\theta$ pro $\epsilon\rho\omega\varsigma$, *amor*.

} α pro α , ut $\delta\epsilon\rho\sigma\theta$ pro $\delta\epsilon\rho\sigma\theta$, *audacia*.

} $\alpha\iota\varsigma$ pro $\alpha\varsigma$, ut $\chi\alpha\lambda\alpha\iota\varsigma$ pro $\chi\alpha\lambda\alpha\varsigma$, *bonas*.

Ex consonantibus $\pi\tau$ pro $\mu\epsilon$, ut $\delta\pi\omega\tau\alpha$ pro $\delta\mu\mu\alpha$ -
 $\tau\alpha$, *oculi*; & β ante ρ , ut $\beta\epsilon\alpha\kappa\eta$ pro $\beta\alpha\kappa\eta$, *centa*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut $\chi\alpha\lambda\theta$
 pro $\chi\alpha\lambda\delta\varsigma$, & aspirationem rejiciunt, ut $\eta\lambda\iota\theta$ pro
 $\eta\lambda\iota\theta$

Grammatices.

ἥλιος ; atque pro: consonantem sequentem geminant, ut
 πωρρῶ pro πωρῶ ; χεῖρες pro χείρες.

Poëta non solum peculiarem in quibuidam habent dialectum,
 sed etiam Dialectos commiscet, Homerus Ionica, quâ
 maximè utitur, reliquas admiscet ; Pindarus Doricus, alias
 etiam Diakctos adjungit ; Aristophanes Atticus, ut etiam
 Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris & cantilenis
 subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus

Nom. Gen. Dat. Ac. Com. ὁ, τῷ, τῷ, τῷ.	Nom. Gen. Voc. τῷ, τοῖν, τῷ.	Nom. Gen. Dat. Ac. ὁι, τοῖς, τοῖς, τῷ.
---	---------------------------------	---

τῷ Ion. & Att.	τοῖν Ion.	τῷ Dor.
τῷ & τεῷ Dor.		τῷ Dor.
τέο Poët.		

Com. ἡ, τῇ, τῇ, τῇ.	τῇ, ταῖν, τῇ.	αἱ, τοῖς, ταῖς, ταῖς.
---------------------	---------------	-----------------------

αἱ, τῇς, τῇς, τῇς, Dor.	ταῖ, ταῖν, Dor.	τῇς & τῇσι, Io.
		ταῖσι, A.I.Æ.

Com. τὸ, τῷ, τῷ, τῷ.	τῷ, τοῖν, τῷ.	τῷ, τοῖς, τῷ.
----------------------	---------------	---------------

τῷ Ion & Att.	τοῖν Ion.	τῷ Æ. τοῖσι Io.
τῷ & τεῷ Dor.		
τέο Poët.		

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A. Com. ὅς, ὅς, ὅς, ὅς.	N. G. ὅς, ὅς,	N. G. D. A. ὅς, ὅς, ὅς, ὅς.
-------------------------------------	--------------------	--------------------------------

ὅτε, ὅτε, Att.	ὅτεων, ὅτεοισι, Io.
ὅτε, Dor.	
ὅτεω, Ion.	
ὅτεο, Æol.	

Institutio Græcæ

Prima Declinatio.

Sing.					Dual.		Plural.				
N. G. D. A. V.					N. G.		N. G. D. A. V.				
Com. ας, ες, α, αῦ, α.					α, αῦ.		αι, ᾠν, αῖς, ας, αι.				
ης, ες, η, ην, η.											
ης, εῶν, η, ην & εἰ.							εῶν ης & ησι, εἰς. I.				
ας, ας, α, αῦ.							ᾠν, αῖσι. Dor.				
αο. Æ.							αῶν. Æ.				

ω, per Crasfin ex εῶ Poët.

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V.					N. G.		N. G. D. A. V.				
Com. α, ης, ης, αῦ, α.					α, αῦ.		αι, ᾠν, αῖς, ας, αι.				
η, ης, ης, ην, η.											
η, ης, ης, ην.							εῶν, ης, & ησι. Ion.				
α, ας, ας, αῦ.							ᾠν, αῖσι. Dor.				
							αῶν. Æ.				

Tertia Declinatio.

N G D A V					N G		N G D A V				
Com. ος, ες, ω, ον, ε.					ω, οῖν.		οι, ᾠν, οῖς, ες, οι.				
ον, ες, ω, ον, ον.							α, αῖ, ας, ας, α.				
οῖο, Ion.					οῖν Poët.		οῖσι, Ion.				

ω, Dor.

Quarta Declinatio.

ως & ος Dor.

N G D A V					N G		N G D A V				
Com. ως, ως, ω, ων, ως.					ω, ων.		ως, ων, ως, ως, ω.				
ων, ως, ω, ων, ων.							ω.				

ωο & ωο, Poët.

Quinta Declinatio simplicium.

N G D A					N G		N G D A V				
Com. ας, ις, υς.											
ως, ρς, ος, ις, ας.					ε. οῖν.		ες, ων, ος, ας, ες.				
ς, ξς, υς, υς.							α, ξς, ας, ας.				
							ψ.				

εῶν & εῶν, Poët.

εῖς, Æolicè.

Prima

Grammatices.

Prima Contritorum.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
PM.	ns, eos, ef, ea, es.	ee, eiv, ee.	ees, eov, eot, ead, ees.
	es, us, ei, es, es.	n, oiv, n.	eis, ov, eis, eis.
	os, os, os.		ea, ea, ea.
			n, n, n.

As E. in Att. in Att.

East P.

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
om. 15, 105, 11, 17, 16.	11, 1017, 11.	115, 102, 105.
Neu. 1, 1, 1.		102, 1017, 101, 102, 102.

εος, нос Поэт.	εε, η,	εοιγ, η,	εε, η.	εεε, εις,	εωγ, εωγ,	εα,εεε, I. εις,εις, I.
ι, Alt. εως, ει,	ιε, η,	εωγ, η,	ιε. η,	ια, ι,	ια, εα, η,	ια, ια. εα,εα, A. η, η, A.

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. $\delta\varsigma, \epsilon\omicron\omicron\varsigma, \epsilon\tilde{\iota}, \epsilon\alpha, \epsilon\tilde{\iota}\rho.$	$\epsilon\epsilon, \epsilon\omicron\iota\iota\upsilon, \epsilon\epsilon.$	$\epsilon\epsilon\varsigma, \epsilon\omicron\iota\upsilon, \delta\iota\sigma, \epsilon\alpha\varsigma, \epsilon\epsilon\varsigma.$
$\epsilon\tilde{\iota},$		$\epsilon\tilde{\iota}\varsigma, \epsilon\tilde{\iota}\varsigma.$

ew5, Att. d's, Att.

$\tilde{\eta}\sigma$, $\tilde{\eta}^{\iota}$, $\tilde{\eta}^{\alpha}$. $\acute{\eta}\epsilon$, $\acute{\eta}\sigma\gamma$, $\tilde{\eta}\epsilon$. $\tilde{\eta}\epsilon\varsigma$, $\acute{\epsilon}\omega\nu$, $\acute{\eta}\epsilon\alpha\tau$, $\acute{\epsilon}\alpha\varsigma$, $\tilde{\eta}\epsilon\varsigma$, I.

ϵ_{HOS} , Ion. หัส.

едс, Dor.ñ, Poët. em. Poët.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ω, 60s, 61, 62, 63.	ω, 61v, ω.	61, 62v, 63s, 64.
	65, 66, 67, 68.		

$\tilde{\omega}\varsigma$, Æol. $\tilde{\omega}\nu$, Æol.
 $\tilde{\upsilon}\nu$, Ion.

85, Metaplasmo apud
(Poetas,
Quinta

Institutio Græcæ

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V. | N. A. G. D. V. | N. G. D. A.

Com. ας, ατος, ατη, ας, ας, | ατε, ατοις, α/ε, | ατα, ατων, ας, α/α, α/α

αος, αϊ,

αε, αοιν, αε, αα, αων,

αα, α

ως, α,

α, φν, α, α, ων,

α, α

Dialecti Pronominum.

		Sing.		Dual.		Plural.	
Com.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A. G. D.	Nom.	Gen.
Att.	ἐγώ	ἐγώ	ἐμοί	ἐμέ	ἐγὼ	ἐμὲς	ἐμῶν
Dor.	ἐγών	ἐγών	ἐμὸν	ἐμὸν	ἐγὼ	ἐμῶν	ἐμῶν
Eol.	ἐγών	ἐμὸν	ἐμὸν	ἐμὸν	ἐγὼ	ἐμῶν	ἐμῶν
Ion.	ἐγών	ἐμὸν	ἐμὸν	ἐμὸν	ἐγὼ	ἐμῶν	ἐμῶν
Poët.	ἐγών	ἐμὸν	ἐμὸν	ἐμὸν	ἐγὼ	ἐμῶν	ἐμῶν

Grammatices.

Sing.					Dual.		Plural.			Com.
Com.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N.A.	D.D.	Nom.	Gen.	Dat.	
	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τοῦ	τοῦ	μεῖς	ὑμῶν	ὑμῶν	ὑμᾶς
Doi.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τοῦ	τοῦ	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῶν	ὑμᾶς
Æcl.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τοῦ	τοῦ	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῶν	ὑμᾶς
Ion.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τοῦ	τοῦ	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῶν	ὑμᾶς
Pœt.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τοῦ	τοῦ	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῶν	ὑμᾶς

Institutio Graeca

	Sing.			Dual.			Plural.		
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N.A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.
Com.		ου	οι	ει	σφωε	σφωιν	σφεις	σφων	σφισι
Dor.		ευ		μιν	σφε	σφιν	σφες		σφε
Aeol.		ευ							
Ion.		εο					σφες	σφων	σφιν
Poet.		εο ειο ειδεν		σφε	σφε			σφιν	σφι
		ειδεν						σφιν	σφι

* μιν pro eius, ipsius, vel illius indeclinabile,

Or significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.

Grammatices.

Co.n.	Masc.	Form.	Neut.
	Σός,	ση,	σόν.
Dor.	τεός,	τεα,	τεόν.
Com.	ός,	ή,	όν.
Poet.	έός,	έή,	έόν.
τῆνος pro κείνος Dor.			

A plurali, ἡμέτερο, ἡμέτερα, ἡμέτερον. Dor. αἰμός, αἰμά, Poet. αἰμή, αἰμόν; ὑμός, ὑμή seu ὑμά, ὑμόν, pro ὑμέτερο, ὑμέτερα, ὑμέτερον; σφός, σφή, seu σφα, σφόν, pro σφέτερο, σφέτερα, σφέτερον, & ἐκείνο.

Attici, cum rem presentem, quasi digito indicant, addunt i in fine, ut ἄποσι, τελοῖσι, τελεῖσι, in neutro vero τεποῖ, & sæpius τελλῖ, in plurali pro πάντα, παῖσι, sic ἐκείνοσι, ἐκείνοι, &c. Iones, ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut εἰς, τετέε, τετέω, Duali τετέω, τετέοιν, Genitivo plurali τετέων, τετέοισι, τετέε, sic αὐτέη, παῖτέη, sic αὐτός, αὐτέ, αὐτέω. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμὰν ἐμὰν τέω, & ἐμὰν τέε, ἐμὰν τέω; σεαυτέε, σεαυτέε, ἐαυτέε.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομῶ, εἴε, εσ.
	ης, η Æol.		
	εε, ε.		ομεε, οντι Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. & Aorist.	ον, εε, ει.	ετον, ἐπλω.	ομῶ, εἴε, ον.
	β. σκον, σκας, σκα.		σκον Ion. & P. εσαν Boeot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομῶ, εἴε, εσ.
	ῶ, εἴς, εἴ.	εἴτον, εἴτον.	εἴμῶ, εἴτε, εἴσ.
	ω, εἴς, εἴ, εἴτον, εἴτον.	{ υμεε } { ομμεε }	{ εἴτε } { εἴοντι }
	ῶ, εἴς, εἴ.	Ion. & Poet. in verbis quintæ Conjugat. Aorist	

Institutio Græcæ

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist. α.	α, ας, ε	ατον, ατῶ.	α. αἱ, ατε, αἱ
	αακον, αακας, αακε, Ion.	αακς, Dor. αακον, Ion.	αακς, Bæot.
Præter.	Sing. α, ας, ε.	Dual. ατον, ατον,	Plural. αμῶ, ατε, αα.
			αακς, ααπ, Dor.
	αα, αας, αε. αατον, αατον.	ααμῶ, αατε, αασι, Ion.	(quibuldam)

	Sing.	Dual.	Plural.
Plusq.	ω, εις, ει.	ειτον, ειτῶ.	ειμῶ, ειτε, εισιν.
	η, η, Att. & Dor.	ειμες, Dor.	εισιν, A. & I.
	εα, εε, Ion.		
Futur C.	Sing. ὦ, εις, ει.	Dual. ειτον, ειτον.	Plural. ειμῶ, ειτε, εισιν.
	ειω, εις, εις.	εισιν, εισιν.	εισιν, εισιν, Dor.
	ειω, εις, εις.	εισιν, εισιν.	εισιν, εισιν, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præf. & Præter.	ε, ετῶ.	ετον, ετῶ.	ετε, ετῶν.
Aorist. α.	ον, ετῶ.	ατον, ατῶ.	ατε, ατῶν.
Aorist. C.	ε, ετῶ.	ετον.	ατῶ, Att.
	ον, Ion.		

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præf. præter.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οιτῶ.	οιμῶ, οιτε, οιεν.
Aor. C. fut.			οιμες, Dor.
α. & C.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αιτῶ.	αιμῶ, αιτε, αιεν.
Aorist. α.	εα, εας, εε.	εατον, εατῶ.	εαμῶ, εατε, εαν. A.
			αιμες, Dor.

Modus

Grammatices.

Modus Subiunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ης η.	ητον, ητον.	ωμεν, ητε, ωσ.
ησι, Ion.		ωμες, ωντι, Dor.

Modus Infinitivus.

Inf. Aor.	Perf. εἶναι.	Aor. α. αι.	Fut. εἶν.
εἶν, Ion.	εἶν, Ion.	εἶν, Ion.	εἶν, εἶν, Ion.
εἶναι, Att.	εἶναι, Dor. & Att.	εἶναι, Att.	εἶναι, Att.
εἶν, Dor.			εἶν, Dor.
εἶν, Æol.			

Participia.

Presens.	Perf. ὢν, ὢσα, ὢν.	Perf. ὢν, ὢσα, ὢν.
οἶσα, Dor.	ὢν, Æol. ut εἰρήκων pro εἰρηκῶς.	
	ὢν, ὢσα, ὢν, Att.	
Aorist. α.	Fut. εἶν, εἶσα, εἶν.	Fut. εἶν, εἶσα, εἶν.
αἶν, αἶσα, αἶν. Æol.	εἶν, εἶσα, εἶν, Ion.	

Dialecti in voce Passivâ.

Presens.	ομαι, η, εται ὀμενον, εἶνον εἶνον.	ὀμῖα, εἶτε, ὄν.
	εἶ & εἶ, Att.	ὀμεῖα, Dor.
	Ion.	ὀμεῖν, Æol.
Imperf.	ὀμῶ, ε, ετο. ὀμενον, εἶνον, εἶν.	ὀμῖα, εἶτε, ὄντο.
	εο, Ion.	ὀμεῖα, D. σκοντο, P.
	ε, Dor.	
	σκεο, σκετο, Poët.	
Aorist. ε.	ω, ης, η. ητον, ἦτλ.	ἦμῃ, ητε, ἦσαν.
		ε, Bæot.
Fut. ε. & pau. p. Fut.	ομαι, η, εται. ὀμενον, εἶνον, εἶνον.	ὀμῖα, εἶτε, ὄν.
	εαι, Ion.	ὀμεῖα, Dor.

Institutio Græca

Præter. perf. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. vel ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.

Plusq. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. vel ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.

Aorist. α. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.

Futur. α. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.

ἔμελλον, Ion.

ἔμελλον, Dor.

Imperativus.

Præfens. α, ἔμελλον. | ἔμελλον, ἔμελλον. | ἔμελλον, ἔμελλον.
 εο, Ion. ἔμελλον, Att.
 ε, Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Optativus.

Præf. Fut. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.
 α. Fut. C. & ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.
 pau. p. Fut. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.
 Aorist. α. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.

Subiunctivus.

Præfens. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.
 Aor. α. & C. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.
ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.

Infinitivus.

Aor. α. & C. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.

Dialecti in Voce Mediâ.

Aorist. α. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον. ἔμελλον, ἔμελλον, ἔμελλον.
 αο, Ion. ἔμελλον, Dor.
 α, Dor.

Aorist

Grammatices.

Aorist. C.	όμω, υ, ετο.	όμενον, εμενον, εμεν.	όμενα, εμε, οντο.
	εο, Ion.		μενα, I. OG.
Futur. α.	ομαι, η, εται.	όμενον, εμενον, εμενον.	όμενα, εμε, ονται.
	όμε & εαι, Ion		
Futur. C.	εύμαι, Dor. α, Attr.		
	όμενα, η, εται.	όμενον, εμενον, εμενον.	όμενα, εμε, ονται.
	ηαι, Ion.		

Imperativus.

Aorist. α.	αι, αμε.	αμενον, αμενον.	αμε, αμενται.
			αμενον, Att.

In ceteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præf. 1. conjug.	έω, ω, ές, ές.	έτον, έτον.	έμεν, έτε, ές.
			εύμαι, Dor. εύναι, Dor. εύναι A. O. & εύναι.
Præf. 2.	άω, άς, ά.	άτον, άτον.	άμεν, άτε, άς.
	ω, ής, ή.	ήτον, ήτον.	ώμαι, ήτε, εύναι, Dor.
	όω, άας, άα.		όμεν, άατε, όωται, Poët.
	έω, έας, έαι, &c. Ion.		
Præf. 3.	όω, ώ, οίς, οί.	έτον, έτον.	έμεν, έτε, ές.
			εύμαι, εύναι, Dor.
Imperf. 1.	ες, εις, ει.	ετον, ετίν.	εμεν, έτε, ούμαι.
	εσχε, Poët.		εμεν, έτε, ούμαι.
Imperf. 2.	ων, υς, α.	άτον, άτίν.	άμεν, άτε, άν.
	ης, η.	ητον, ητίν, Dor.	
	ασε, Ion.		
Imperf. 3.	ας, υς, υ.	έτον, έτίν.	έμεν, έτε, ές.
	εσχε, Poët.		

Institutio Græca *Imperativum.*

Præf.1.	ει, εἶπω.	εἶπον, εἶπων.	εἴτε, εἴπωσαν.
Præf.2.	α, ἀπώ.	ἄτον, ἀπών.	ἄτε, ἀπώτων. ἐντων. Att.
Præf.3.	αα, Ποῖτ.	ε, ἔτω.	ἔτον, ἔτων, ἔτε, ἔτωσαν. ἐντων, Att.

Optativum

Præf.1.	οἶμ, οἶς, οἶ.	οἶτον, οἶτῶ.	οἶμεν, οἶτε, οἶεν. οἶλῶ, οἶης, οἶη. οἶητον, οἶητῶ. οἶημεν, οἶητε, οἶηεν. Att.
Præf.2.	ὦμ, ὦς, ὦ.	ὦτον, ὦτῶ.	ὦμεν, ὦτε, ὦεν. ὦλῶ, ὦης, ὦη. ὦητον, ὦητῶ. ὦημεν, ὦητε, ὦηεν. Dor.
Præf.3.	οἶμ, οἶς, οἶ.	οἶτον, οἶτῶ.	οἶμεν, οἶτε, οἶεν. οἶλῶ, οἶης, οἶη. οἶητον, οἶητῶ. οἶημεν, οἶητε, οἶηεν. Dor.

Subiunctivum.

Præf.1.	ῶ, ῥς, ῥ.	ῥτον, ῥτον.	ῶμεν, ῥτε, ῶσι. ῥσι, Ion.
Præf.2.	ᾶ, ᾶς, ᾶ.	ᾶτον, ᾶτον.	ᾶμεν, ᾶτε, ᾶσι. ᾶσι, Dor.
Præf.3.	ῶ, οἶς, οἶ.	οἶτον, οἶτον.	ῶμεν, ῶτε, ῶσι. ῥς, ῥ. ῥτον, ῥτον. ῥτε, Dor.

Infinitivum.

Præf.1.	εἶν, εἶμεναι, Att. εἶν, Dor. εἶν & εἶς, Æol. ἥμεναι, Poët.
Præf.2.	ᾶν, ᾶμεναι, Att. ᾶν, Dor. αἶς, Æol. αἶν, Po. ἥμεναι, Po.
Præf.3.	εἶν, ἥμεναι, Att. οἶς & οἶ, Æol. εἶν, Dor.

Dialecti verborum in μι.

Præf.1. coniug.	ἡμ, ἡς, ἡσι.	ἔτον, ἔτον.	ἔμεν, ἔτε, εἴσι.
	ἡπ, Dor.		ἔμεν, Ion. ἐνπ, Dor.
			ἔασι, Ion.
			Præf.

Grammatices.

Præf. 2. ημι, ης, ησ. | ατον, ατον. | αμεν, ατε, απ.
απ, Dor. αππ, Dor.

Præf. 3. ωμ, ακ, ωπ. | οτον, οτον. | ομεν, οτε, ὅπ.
ωπ, Dor. | ὅαμεν, lon. οστ. Dor. | ὅασι, lon.

Præf. 4. υμι, υς, υσ. | υτον, υτον. | υμεν, υτε, υσ.
υαμεν, Ion. ωπη. Dor.
υασ, Ion.

Imperf. & ἔω, ἤσ, ἦ. | εἶτον, ἔπλω. | εἰμεν, ἐτε, ἐπην.
Aorist. ἔ. 1. ἔα, ἰον. 43, Βαοτ.

Imperf. & Aorist. 6.2. ^{ον, ης, η.} σκον, σκες, σκε, Poët.& Ion. | ατον, α'ττω. | αμεν, ατε, απαν.
^{ων, υς, α.}

Imperf. & ὦν, ὡς, ὠ. | ὅπῃ, ὅτι. | ὁμῶς, ὅτε, ὅταν.
Aorist. 6.3. σκεῖν, σκεῖς, σκεῖ. Poet. & Ion. οἷον. Βασιλ.

Imperf. & υν, υς, υ. | υπον, ὑπλω. | υμεν, υψε, υπαγ.
Aorist. 6. 4.

Imperativus.

Præf. i. ἐπὶ νελεθι, νελες, ἔτω. | ἐτον, ἔτων. | ἐτε, ἔπωσαν.
α. Dor.
η. Att.

Præf. 2. αθι, δ' τω. | ατον, δ' των. | ατε, δ' τωντων. 7
η. Att.

Præf. 3. οσι vel ος, ὅτων. | οτων, ὅτων. | οτε, ὅτωνται.
 x. Ion.
 oi. Dor.

Prax. 4. ὑθι, ὑπω. | ὑπον, ὑπων. | ὑψε, ὑψωται.

Institutio Græcæ

Optativus.

In 2.	αἶλω, αἶνς, αἶν. αἶντον, αἶντῶν. αἶνμεν, αἶντε, αἶντο
	ἦλυ, ἦης, ἦη. Poët. αἶμεν, αἶτε, αἶεν, per Syncope
In 3.	οἶλυ, οἶνς, οἶν. οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Syncope
	ωην, ωης, ωη. Att.

Subiunctivus.

Præf. 1.	ῶ, ῆς, ῆ. ῆτον, ῆτον. ῶμεν, ῆτε, ῶσι
	εω, εης, εη, &c. Ion.
Præf. 2.	ῶ, ᾶς, ᾶ. ᾶτον, ᾶτον. ῶμεν, ᾶτε, ῶσι
	έω, έης, &c. Ion.
Præf. 3.	ῶ, ὠς, ὠ. ὠτον, ὠτον. ὠμεν, ὠτε, ὠσι
	ῶσι. Ion.
	ῶω, ὠης, ὠη, Poët.

Infinitivus.

	έναι. Aorist. 2. 1. εἶναι. perf. ἐσθῆναι pro ἐσταλέναι.
Præf. 1.	έναι, Att. έμναι. Att. (per Syncope), έναι, Ion, έμεν, Ion.
	έναι. Aorist. 2. 2. ήναι, άμεναι & ήμεν.
Præf. 2.	άμεν & άμναι, Ion. όναι. Aorist. 2. 3. έναι.
Præf. 3.	όμεναι, Att. όμεναι, Att. όμεν, Ion. όμεν, Ion. όναι.
	ύμεναι, Att.
Præf. 4.	ύμεν, Ion.

Dialecti vocis Passive Verborum in μι.

Præf. 1.	ομαι, εσσι, ετα.
conjug.	η, Att. εαι, Ion.

Præf.

Grammatices.

Præf. in 2. αμα, αμα, αμα. | αμιν, αμιν, αμιν. | αμιν, αμιν, αμιν.

coniug. η, Att. εα, Ion. εα, Ion.

Imperf. 1. εμω, εσ, ετο.

εο, Ion.

δ, Dor.

ε, Att.

Imperf. 2. εμω, εσ, ετο.

εο, Ion.

ω, Att.

Imperf. 3. εμω, εσ, ετο.

ε, Att.

Imperativus.

Præf. in 1. εσ, ε'στω.

ε, Att.

εο, Ion.

δ, Dor.

Præf. in 3. οσ, ε'στω.

οι, Dor.

Præf. in 2. ασ, α'στω.

ω, Att.

αο, Ion.

Dialecti vocis Media.

Aorist. C. 1. εμω, εσ, ετο.

εο, Ion.

ε, Att.

δ, Dor.

Aorist. C. 3. εμω, εσ, ετο.

ε, Att.

Imperativus.

Aorist. C. 1. εσ, ε'στω.

εο, Ion.

ε, Att.

δ, Dor.

Aorist. C. 3. οσ, ε'στω.

ε, Att.

Dialecti Anomalorum in *μ* supra suo loco adnotantur.

Institutio Græca

In Adverbij & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet *δεν* & *δε* pro *δεν* & *δε* in adverbij localibus, ut *ἐργαζόμενον* de *καταβάσει*, *παρὰ* pro *βασιμῶς*, *ὅτε* pro *μόλις*; & *δε* Atticè; ἐν ταῦτα pro ἐν ταῦτα, *ἵνα* pro *ἀλλήθεν* pro *ἀλλήθεν*, &c. Ionicè; *πότε* pro *πότε*, quando; *ὅτε* & *ὅτε* pro *ὅτε*, aliquando; *μὲν* pro *μὲν*, quidem; *αἰεὶ* pro *αἰεὶ*, semper; ἐν δὲ pro ἐνδον, intus; *καλῶς* pro *καλῶς*; *εἴχεν* pro *εἴχεν*, si; *ὅππῃ* pro *ὅππῃ*; *ἐμπερὶ* pro *ἐμπερὶ*; *ἄλλοτε* pro *ἄλλοτε*, Doricè.

In Prepositione, inveniuntur *ἐν*, *ἐν*, *εἰν* pro *ἐν*; *ἀπὸ* pro *ἀπὸ*, *παρὰ* pro *παρὰ*, *κατὰ* pro *κατὰ*, *ὑπὲρ* pro *ὑπὲρ* Poëticè; *ποτὶ* pro *ποτὶ*, *παρὰ* pro *παρὰ* Doricè; *ἀμπερὶ* pro *ἀμπερὶ*, *ζα* pro *διὰ* in compositione, ut *ζαβαλλειν* pro *διαβαλλειν*, calumniari, Acolicè.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, *πῶς* pro *πῶς*, nequaquam, *ἀμάρτυς*, quodammodo, quæ sunt proprie voces Atticorum, ut *χαρτα*, admodum, *ἀναγῶς*, sedulo, *ὀπισθερέως*, dolosè, *ἐκτοπείως*, absurdè, sunt Ionum; *ἤμῃ* & *τῇ* *ἡμῶς*, cum & tum Doricorum; *τότε*, *ὅτε*, tamdiu, quamdiu, *ἄλλῃ*, alibi, pro *ἀλλὰ* *ἄλλοτε*, *ἀντα*, contra, pro *ἐναντίον*; *ἀντὶ*, coram, pro *ἐνώπιον*; *παρὰ*, ante, pro *ἐμπροσθεν*; *ἀντικρὺ*, è regione, pro *ἀπαντικρὺ* & *καταπικρὺ*, atque eiusmodi alia, quæ sunt Poëtica.

DAMOCHARIS.

Μὴ νευέ' σα βαροῖσι, χείεις βαροῖσιν ὀππδεῖ.
Ne parva averferis, incst sua gratia parvis.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

PRIMITIVA, SI NON
omnia, saltem præcipua, Græcæ
linguæ vocabula, ad quæ reliqua
reduci possint.

Per I. SVRSINVM collecta.

Adiectis ex optimis Authoribus, Etymologijs
quàm plurimis, quæ Asteriscis
notantur.

A

* *Ἀγαθός*, bonus, quasi *ἀγατὴς*,
admirandus.

A *ἄζω*, exhalo, à sono quem
inter exhalandum edi-
mus.

ἄγαν, nimis, immodicè.
ἀγανακτέω, doleo, affligor.

ἀΐσκω, noceo, lædo.

ἀγαπάω, diligo, amo.

Ἀβιάσκων, non invidus, be-
nevolus.

ἀζάω, demirror, invideo.

Ἀβολέω, ὦ, i. *Ἀντβολέω*, oc-
curro, obvius fio.

ἀγάλλω, orno, insignio.

Ἀβρα, sive *Ἀβρα*, ἡ, ancilla,
famula.

Ἀγγραγι, Regum nuncij.

Ἀγγέλλω, nuncio.

Ἀβύρβηλ, vanus, insanus.

Ἀγγ, τὸ, nomen generale,
vas.

Ἀβεδς, mollis, delicatus.

Ἀγείρω, ago, congrego.

Ἀβιδίς, ἰδ

ἀγορά, ἡ, forum.

ἀγρεῖς, εως, ἡ, idem.

Ἀγέλη, ἡ armentum, g. ex, proprie boum.

Ἀγκίστρον, τὸ, hamus.

Ἀγκος, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, ἡ, iaculi genus:

ἀγκυλομήτης, ὁ obliqua consilia animo agitans.

Ἀγκύρα, ἡ, anchora.

Ἀγκών, ὁ, cubitus, sive cubitum, locus curvaturæ.

Ἀγκυαί, ὑλαῖ, plural. num.

Ἀγκύλη, ἡ, ulna.

Ἀγκοίνη, idem.

Ἀγρώς, immundus, & sordidus sum.

Ἀγρὸς, ὁ, palma, vel cubitus, vena.

* Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀγῶ, aro.

ἀγριζομαι, irritor.

ἀγρεῖ, ἡ, captura, venatio.

ἀγρίων, τὸ, rete, scutericulum.

Ἀγρὸς, sive ἀγρὸς, prope, iuxta.

Ἀγρῶ, strangulo, suffoco.

Ἀγῶ, duco, afferro, veho.

Ἀγυαί, αἶς, ἡ, vicus, via.

Ἀγῶ pro ἀγνυμι, ab ἀγνώ in- uisit. frango, rumpo.

ἀκτὴ, ἡ, littus.

ἀκτὴν, ἡ, radius solis.

ἄξων, ὁ, axis rotæ.

ἀγῶν, ὁ, certamen, solennes ludi.

ἀγωνία, ἡ, certamen, angor,

fractio.

Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.

Ἀθλῶ, ὁ, certamen, labor.

* Ἀθλῶν, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo : vel ex τλῶ, tolero.

* Αἰεὶ, αἰεὶ, & αἰέν, semper quasi αἰεὶ ὄν.

Αἰ, i. ζῆται, quære, in imperat.

Αἰδῶ, cano, carmine celebroy.

Αἰδῶ, canto.

Ἀζα, ἡ, fuligo, cinis; & pulvis.

* Ἀζήδης, & αἰζήδης, iuuenis, quasi αἰεὶ ζῶν, semper fervens.

Ἀγῶ, τὸ, res veneratorem habens, & scelus, piaculum.

ἄγιος, sanctus.

* Ἀήρ, ἄερ, aer, ab Αἰ, spirare.

* Ἀθήνη & Ἀθῶνα, & Ἀθῶναια, Minerva, quasi ἄθῆλα, lacte non nutrita.

Ἀδρέω, video, cerno, considero.

Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.

Αἰ pro εἰ, si.

Αἰ vel αἰ, hei, heu, cheu.

αἰάζω, lugeo.

Ἀἴλη,

A

Αἴσαν, fulgor, splendor, nitor.

Αἰδώς, ὁ Θ, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἶδω, quia pudor oculos dejecit.

Αἶθω, uro, incendo, accendo: interdum ardeo, fulgeo, unde αἰθήρ, æther.

Αἶλαρ Θ, catus, felis.

* Αἶμα, αἶ Θ, languis, cruor, ab αἶδω.

Αἶμ Θ, dumus.

Αἰμύλ Θ, blandus, festivus, circumspectus.

Αἰνός, gravis, horrendus.

Αἶν Θ, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.

Αἶξ, ἡ, capra, & ὁ Αἶξ, caper. Item signum cœleste, avis.

Αἰόλ Θ, varius, variegatus.

Αἰονάω, aspergo, perfundo.

Αἶπύς, altus, excelsus.

Αἶρω, apto.

Αἶρέω, capio, invado, eligo, antepono.

Αἶρω, tollo, elevo, offero. αἶρω, i. εἰς αἶρα αἶρω, erigo, attollo: item affero, præbeo: etiam necto, compulo.

ἄρσις, elevatio, sublatio, erectio.

ἄραικ Θ, locus, arcula, crumena.

A

ἄρτ Θ, panis, ex αἶρω, offero.

Αἶπα, parca, fatum, quasi αἶπα.

Αἰσιμός, infumo, impendo.

Αἰδάνομαι, sentio, de sensu corporis.

Αἶσσω, ruo, irruo. proflilio, Αἶσω, proflilio, subsulto

Αἶσυλ Θ, iniquus, nefarius.

Αἶσος, ἑός, τὸ, turpitudine, sceditas.

Αἶτις, mendicus.

Αἶτεω, peto, posulo.

Αἶπ Θ, αἶπα, αἶπον, autor alicujus rei: qui vel quæ, vel quod in causa est.

Αἶχμή, ἡ, cuspis, mucro.

Αἶψα, statim, celeriter.

Αἶω, Poët. audio.

Αἶψ Θ, ἡ, genus navigij actuarij.

Αἰέομαι, sano, medeor,

Αἶ Θ, medicina.

Αἶ, cuspis, acies:

Αἶμη, cuspis, acies: summum incrementum.

Αἶψα, spina.

Αἶψος & Αἶψος, idem.

Αἶψος, ἡ, herba spinosa.

Αἶψ, ἡ, ἡ, Acco, mulier quæ ad speculum cum imagine sua solebat confabulari, i. cujus nomine verbum αἶψομαι, fingo, simulo nolle, simulatē

simulatè, recusò.

Ακολυθῶ, pedissequus, comes.

Ακούω, audio, auribus percipio.

Ακροάομαι, audio, intelligo.

Ακρῶ, summus, extremus.

Αλαίομαι, vagor, jerror.

Αλάζων, ονῶ, jactator, gloriosus.

Αλδέω, augeo, augmentum do.

Αλέα, locus apricus & sole calens, calor, tepor.

Αλέγω, curo, rationem habeo alicujus.

Αλγῶ, εἶῶ, πῶ, dolor.

Αλείφω, ungo, lino.

Αλέω, έσῶ, molo.

Αλέω, vel αλέομαι, vito, caveo.

Αληθής, verus.

Αλης, sive Αλῆς, condensus, confertus.

Αλεις, satis, abundè.

Αλίσκω, capio.

Αλκή, robur, vires.

Αλλά, sed.

Αλλῶ, alius.

Αλλὰς, αὐτῶ, (ex ἀλλὰς) farciminis genus.

Αλάομαι, salio, salto.

Αλς, αἶλός, ἡ, Mare : ὁ Αλς, sal.

Αλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.

Αλσῶ, εἶῶ, πῶ, lucus.

Αλυται, listores.

Αλφω, vel Αλφάνω, invenio.

Αλφῶ, albus.

Αλώπηξ, ἡ, vulpes.

Αμα, simul, unà, cum.

Αμαξια, Currus, plaustrum.

Αμάω, meto, ex quo infinit. voc pass. αμαῖσθαι.

Αμη, falx messoria, etiam ligo.

* Αμάρα & Αμάρη. aquæ ductus, sulcus, ὅρα, πῶ, ἄμη αἶρεσθαι, quod ligo ne fiant.

Αμαρτάνω, abetio, pecco, ex Αμαρτέω.

Αμαυρός, obscurus, etiam inanis, ignobilis.

Αμείβω, muto, permuto, alterno, & transco.

Αμέρῳ, exugo, ex quo Μόρ-γνυμι, & Ομόργνυμι, abstergo, exprimo.

Αμέλῳ, mulgeo.

Αμύλλα, certamen, contentio.

Αμμή, ἡ, arena, Ψάμμη, idem.

Αμνός, agnus.

Αμόργη, herba quædam purpurea.

Αμός, Doricè, unus, unus alius.

Αμπελος,

Ἀμπελῶ, ἡ, vitis, vinea.

Ἀμπυξ, catena, seu funiculus
auratus, quo sparsæ in equo
rum frontibus comæ colli-
guntur: etiam rota.

Ἀμυδρὸς, obscurus.

* Ἀμύμων, inculpatus, quasi
ἀμωμῶ, sine reprehensio-
ne.

Ἀμύων, auxiliior, defendo.

Ἀμφί, circa.

Ἀν, si.

Ἀνά, per, cum.

* Ἀνάγκη, necessitas ab ἀ-
νάσσω, quia imperat.

Ἀναλίσκω, absumo.

* Ἀναξ, Rex, ab ἄνω, quia
Rex supra alios.

* Ἀνεμῶ, ventus, ex ἄνω, spi-
ro.

Ἀνθροον, summitas, seu cacu-
men, & fluviorum labra, seu
aggeres.

Ἀνέδω, effuse, promiscuè,
largiter.

Ἀνδ, sine, absque.

Ἀνεψιδς, consobrinus, pa-
truelis, fratris vel sororis
filius.

Ἀνέω, perpurgo.

Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, re-
mitto, etiam reveho.

* Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω,
perficio.

Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.

* Ἀνδρς, fides, ab ἀνδρς, quod

citò crescat.

Ἀνθραξ, carbo, hulus.

Ἀνθρήνη, crabro, vespa.

* Ἀνθρωπῶ, homo, ab ἄνω
ἀδρεῖν, quia sursum vultum
tollit.

Ἀνία, mœror, ex ἰῶ, sono.

Ἀντα, Poët. coram, palam.

Ἀντίῶ, obvius fio, occur-
ro.

Ἀντὶ pro.

Ἀντίῶ, adversus, ex adver-
so.

Ἀντλῶ vel ἄντλον & ἀντλία,
sentina.

Ἀντρων, antrum.

Ἀντυξ, ὅς, ἡ, Poët. ambitus,
circumferentia.

Ἀνύω, Poët. Ἀνυτω & Ἀνύτω,
Orator. perficio, pera-
go.

Ἀνω, supra, sursum,

Ἀνάγω, jubeo, suadeo, insti-
go.

Ἀξίνη, ascia, securis.

Ἀξιῶ, dignus.

Ἀσρ vel ἄσρ, εἶς, τὸ, ensis.

Ἀπαξ, semel.

Ἀπατάω, decipio, seduco.

Ἀπαυράω, eripio, aufero.

Ἀπειλή, comminatio, minæ.

Ἀπλόῶ, ἀπλῶς, simplex.

Ἀπὸ, ab vel abs.

* Ἀπόλλων, quasi ἀπολύω, quia
malis liberat.

Ἀπῶ, necio, alligo.

Ἀπαλδς,

simulatè, recusò.
 Ακολούθῳ, pedissequus, comes.
 Ακούω, audio, auribus percipio.
 Ακροάομαι, audio, intelligo.
 Ακρῳ, summus, extremus.
 Αλαίομαι, vagor, jerror.
 Αλάζων, οὐκ, jaciator, gloriosus.
 Αλδέω, augeo, augmentum do.
 Αλέα, locus apricus & sole calens, calor, tepor.
 Αλέζω, curo, rationem habeo alicujus.
 Αλγῳ, εἶ, πόνος, dolor.
 Αλείφω, ungo, lino.
 Αλέω, έσσω, molio.
 Αλέω, vel αλέομαι, vito, caveo.
 Αληθής, verus.
 Αλης, sive Αλῆς, condensus, confertus.
 Αλις, satis, abundè.
 Αλίσκω, capio.
 Αλλη, robur, vires.
 Αλλα, sed.
 Αλλῳ, alius.
 Αλλας, αὐτῳ, (ex ἀλλαις) farciminis genus.
 Αλάομαι, salio, salto.
 Αλς, αἰλός, ἡ, Mare : ὁ Αλς, sal.
 Αλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.

Αλς, εἶ, πόνος, lucus.
 Αλυται, listores.
 Αλφω, vel Αλφάνω, invenio.
 Αλφῳ, albus.
 Αλώπιξ, ἡ, vulpes.
 Αμα, simul, unà, cum.
 Αμαξα, Currus, plaustrum.
 Αμάω, meto, ex quo infinit. voc. παλ. ἀμαῶται.
 Αμη, falx messoria, etiam ligo.
 * Αμάρεθ & Αμάρη, aquæ ductus, sulcus, ὡς, πόνος, ἀμη αἰρεῖται, quod ligo ne fiant.
 Αμαρτένω, ab εἶ, pecco, ex Αμαρτέω.
 Αμαυρός, obscurus, etiam inanis, ignobilis.
 Αμείβω, muto, permuto, alterno, & transeo.
 Αμέρζω, exugo, ex quo Μόρζνυμι, & Ομόρζνυμι, abstergo, exprimo.
 Αμέλζω, mulgeo.
 Αμιλλα, certamen, contentio.
 Αμμη, ἡ, arena, Ψάμμη, idem.
 Αμνός, agnus.
 Αμόργη, herba quædam purpurea.
 Αμός, Doricè, unus, unus alius.

Αμπελος,

Αμπελ^Θ, ἡ, vitis, vinea.

Αμπυξ, catena, seu funiculus
auratus, quo sparsæ in equo-
rum frontibus comæ colli-
guntur: etiam rota.

Αμυδρ^ς, obscurus.

* Αμύμων, inculpatus, quasi
ἀμωμ^Θ, sine reprehensio-
ne.

Αμύνω, auxiliior, defendo.

Αμφί, circa.

Αν, si.

Ανὰ, per, cum.

* Αναγκή, necessitas ab ἀ-
νάσσω, quia imperat.

Αναλίσκω, absumo.

* Αναξ, Rex, ab ἀν^ω, quia
Rex supra alios.

* Ανεμ^Θ, ventus, ex ἀ^ω, spi-
ro.

Ανδρεον, summitas, seu cacu-
men, & fluviorum labra, seu
aggeres.

Ανέδω, effusè, promiscuè,
largiter.

Ανδ^ς, sine, absque.

Ανεψιδ^ς, consobrinus, pa-
truelis, fratris vel sororis
filius.

Ανέω, perpurgo.

Ανέω, ex quo ἀνίημι, laxo, re-
mitto, etiam reveho.

* Ανήρ, vir, homo, ab ἀνύω,
perficio.

Ανήνωρ, Poët. non virilis.

* Ανδρ^ς, filius, ab ἀν^ω δειν^ς, quod

citò crescat.

Ανθεαξ, carbo, hulus.

Ανθρήνη, crabro, vespa.

* Ανθρωπ^Θ, homo, ab ἀν^ω
ἀρπείν^ς, quia sursum vultum
tollit.

Ανία, mœror, ex ἰῶ, sono.

Αντα, Poët. coram, palam.

Αντίω, obvius fio, occur-
ro.

Αντὶ pro.

Αντί^Θ, adversus, ex adver-
so.

Αντλ^Θ vel ἀντλον & ἀντλία,
sentina.

Αντρ^{ον}, antrum.

Ανυξ, υ^ς^Θ, ἡ, Poët. ambitus,
circumferentia.

Ανύω, Poët. Ανυτω & Ανύηω,
Orator. perficio, pera-
go.

Ανω, supra, sursum,

Ανάγω, jubeo, suadeo, insti-
go.

Αξίνη, ascia, securis.

Αξι^Θ, dignus.

Ασπ^ς vel ἄσπ^ς, ερ^ς, τὸ, ensis.

Απαξ, semel.

Απατάω, decipio, seduco.

Απαυράω, eripio, aufero.

Απειλή, comminatio, minæ.

Απλό^Θ, ἀπλῆς, simplex.

Απὸ, ab vel abs.

* Απόλλων, quasi ἀπολύω, quia
malis liberat.

Απῶ, necio, alligo.

Απκλδς,

Απαλός, Tener, Delicatus.

Απαλός, mollis, dulcis.

Απῶ, accendo.

* Απειξ, firmiter, à πείω.

Αεφ, utique, profecto, itaque.

Αεφ, precatio, preces : etiam noxa, damnum.

* Αεισον, prandium, quod non nisi Deo precati veteres ad prandium accederent.

Αρης, Mars.

Αρετή, virtus, quasi ἐρετή, amabilis.

ΑεφΘ, strepitus.

Αεφωω, amputo, abscindo, etiam mulgeo, ut Αιέλω, βιάω, idem, & βέω, frango, rumpo.

βαικΘ, εΘ, τῷ, laceraveris.

Αεαίς, rarus, tenuis, unde αεαίνης, araneus.

Αρρός, ὤ, albus, candidus.

Αργύς, idem.

* ΑργυρΘ, argentum, ab ἀργός quod candidum.

Αρδω, irrigo, potum praebeo.

Αρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.

ΑρκΘ, sufficiens.

ΑρκΘ vel ἀρκΘ, ursus vel uisa, ab ἀρκῶ.

Αρκος, rete.

Αρρέμαι, recuso, nego.

Αερώ, ὥσω, aro.

Αρτη, falx.

Αρπῶ ἀρῶ, mas.

Αρνυμαι, capio, recipio.

Αρθηεία, spiritus lenitas, artéria.

Αρπ, modò, paulò antè,

Αρχή, principium, exordium.

Ἰπείρχω, initium do, sum.

Αρω, apto, congruo.

Αρθρον, artus, articulus.

Αρπκίω, appendo, suspendo.

ΑρπΘ, integer, incolumis.

Αρτύνω & Αρτύω, apparo, adorno.

Αρέσκω, placo, amicum redde, etiam placeo.

Αρκός, apta commissura, compages, coagmentatio.

Αρωμα, odoramentum, aroma.

Ασέλγης, εΘ, petulans, improbus.

Απς, ἡ, limus.

ΑσβολΘ & ἀσβόλη, fuligo.

Ασκέω, exerceo.

Ασπός, utris, faccus.

Ασπίζομαι, amplector, amplexor.

* Ασπίς, ἡ, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.

Ασπίζω,

A

Ἀπείζω, extendo.

Ἀστὴρ, stella, quasi ἄστυρ, semper in motu.

Ἀστὺ, τὸ, urbs, altu.

Ἀσπίς, qui servari nequit.

Ἀταλ, tener, de ætate.

Ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀτάδαλ, improbus.

Ἀπή, noxa, damnum, clades.

Ἀπρεκῆς, verus, certus.

Ἀπὸς pro ἀάτος, insatiabilis.

Ἀτύξω, Terreo, & perturbabo.

Ἀὐ, rursus, retro.

Ἀύγη, splendor, lux.

* Ἀρτεμις, Diana, quasi ἄτερ πέμυσσας, æëra scindit.

Ἀύχων, εν, cervix.

Αύω, sicco, accendo.

Αύω & αὐώ, clamo.

Ἀφελῆς, ε, simplex, integer.

Ἀφύω, haurio.

Ἀφρός, spuma.

Ἀφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.

Ἀχλὺς, caligo.

Ἀχ, τὸ, dolor, mæror.

Ἀω, flo, spiro.

Ἀυλῆς, tibia.

Ἀυλή, area, locus apertus.

* Ἀω, flo, splendo, fulgeo: unde ἠώς, aurora.

B

ΒΑΐζω, Poët, loquor.

Βάκχος, furore percitus.

Βαβάζω, inarticulatè loquor.

Βάδῶς, τὸ, profunditas.

Βαίνω ex Βαίω, eo, gradior.

Πεζαπὸν, pecus.

Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.

Βάλαν, glans.

Βάλλω, jacio, jaculor.

Βέλ, τὸ, Telum, jaculum.

Ἀμβλὺς, obtusus.

Βημίζω, tripudio.

Βάπῳ, mergo, immergo.

Βάρβαρ, barbarus, inusitata pronuntiatione utens.

Βάρες, τὸ, pondus, onus.

Βάσαν, ἡ, lapis index.

* Βασίλας, Rex, quasi Βάσις λαῶν, quod in Rege salus populi fundata est.

Βασπαίνω, fascino, quasi φάσος χρίνω, oculis occido.

Βασάζω, porto.

Βάτ, ἡ, rubus, sentis.

Βαύν, fornax, caminus.

Βδέλλω, mulgeo, sugo.

Βδέω, flutim ventris emitto.

Βδέλλ, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.

Βέβαι, stabilis, firmus.

Βελῆς, limen domus.

Βεμίζω,

Βεμλέω, ω, circumago, in gy-
rum ago.

Βηξ, η, tussis.

Βία, virtus, robur.

Βίκη, urna.

Βίη, vita.

* Βιδς, arcus, ex Βία.

Βλαξ, ο, abiectus præ luxu, vel
fatuitate.

Βλάπω, lædo, ex Βάλω.

Βλαστάνω ex Βλαστέω, germi-
no.

Βλέπω, aspicio, intueor.

Βλοσυρός, terribilis aspe-
ctu.

Βλέσθ, cui membra sunt re-
soluta, propriè τραυλός,
balbus, cui lingua est impe-
dita.

Βληχθ, balatus ovium.

Βληχέομαι, balo.

Βλύζω & Βλύω, scaturio, ma-
no.

Βοάω, clamo, vocifero.

Βοηδέω, ad clamorem ac-
curro, auxiliior, suppeti-
as do.

Βάτραχθ, rana.

Βορρά, Pabulum, propriè bru-
torum.

Βότρυς, botrus, uva.

Βέλομαι, volo, malo.

Βενός, ο, collis, tumulus.

Βῆς, Doricè, βῶς, bos, vacca.

Βόω, pro quo Βόσκω, pascō.

Βερεός, iudex certaminis.

Βερεός, tardus.

Βερίζω & Βερίσσω, ferveo.

Βεραχός, brevis.

Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέκω, mædefacio, macero, ir-
rigo.

Βερίχθθ, guttur.

Βρηΐσμα, id quod tussiendo
expuitur.

Βείθω, ingravesco, sum gra-
vis.

* Βερεός, ο, mortalis, quasi βό-
τος, à βόη, fluxus, quod nihil
sit magis fluxum.

Βρύχω, frendo, strideo denti-
bus.

Βρύω, scateo, abundo.

Βύβλθ, η, papyrus.

Βύθθ, fundum, profundum.

Βύρσα, corium, pellis, bursa.

Βύω, obturo, obstruo.

Βύζω, idem.

Βῶλθ, Gleba.

* Βωμὸς, basis, ara, [ex Βαίνω,

Γαῖα, & αἶα, Poët. tellus
γῆ in prosa.

Γαίω, glorior, efferror.

Γάλα, κίθ, τὸ, ut ἀγάλαξ,
lac.

Γαλήη & Γαλή, felis, catus.

Γαμέω, uxorem ducō.

Γαίθ, εθ, τὸ, lætitia, item
splendor.

Γαργαρεών,

Γαργαρεῶν, ὠνϑ, gurgulio.

Γαστήρ, ἡ, venter, ventriculus.

Γέ quidem, certè, utique.

Γείνω, gigno, pario.

Γελαῶ, rideo.

Γέλη, idem quod ῥῶπϑ, merces, sarcina variarum mercium.

Γέμω, plenus sum.

Γένυς, mentum.

Γέρας, τὸ, præmium, honor. γερῶν, quasi γλῶ ὁρῶν quia terram spectat.

Γερεῖς, senex, senilis.

Γέρανϑ, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.

Γούμαι, gusto, degusto.

Γέρυς, pons, γῆ ἐφ' ὕδατος, terra super aquam.

Γεδέω, gaudeo, lætor.

Γῆρυς, εϑ, vox.

Γηρύω, sono.

Γινώσκω, cognosco.

Γλάσσω, cavo, fodio, serpo.

Γλαυεὺς, canus, elegans.

Γλεῦκος, εϑ, mustum.

Γλυκὺς, eos, dulcis.

Γλάμα seu Γλήμη, idem quod Δίχημη, unde Γλαμάω, oculorum pircutâ l. boie.

Γλέγρϑ, lenius, tenax, lubricus.

Γλίχομαι, appeto, cupio.

Γλωττα, lingua.

Γλαύωω, cerno, intueor.

Γόδω & Γοάομαι, gemo, deploro.

Γόνυ, uos, & Γανός, τὸ, genu.

Γόμυϑ, cuneus, clavus.

Γοργῶς, v. lox, terribilis.

Γράφω, scribo, insculpo.

Γελπος & Γείφος, rete: etiam convivalis questio ænigmatica, ab ἀγρῶω vel Αγρῶς, piscator.

Γεῶω, ἐδῶω, comedo.

Γρυ vel Γρῦ, sordes, quæ sunt sub ungue.

Γρυπὸς, qui naso, vel rostro est adunco.

Γράνη, taberna, ex Γράω.

Γύα & γύα, arvum, via, fossa.

Γύον, membrum.

Γύβω, membra frango.

Γύος, claudus, mutilus.

Γυαλον, cavitas.

Εγγύη, sponsio, expromissio.

Εγγυος, p æs.

Γυμνός, nudus.

* Γυνη, αικός, mulier: quasi γονῆ, quia parit.

Γυρὸς, curvus, rotundus.

Γωνία, angulus.

Δ

Δέω & δέλω, disco; doceor, intelligo.

Δαίω & δαίομαι, divido.

K

Δ

δαῖς, τὸς, ἡ, epulum.

δαῖς, ἰδὸς, ἡ, fax.

Δαίω, comburo, incendo.

Δάκνω ἀ δήκω, mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω,
ex quo δάμνημι, etiam in-
usitat. δέω, unde ἐδάμην,
domo, affligo, conficio, oc-
cīdo.

Δάνος, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, so-
lum.

Δάπνω, voro, dilanio.

Δαρδάνω, dormio, ἀ Δαρδῶ.

Δαούς, densus, confusus.

Δάφνη, laurus.

Δέ, autem, verò.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι & δέομαι, egeo,
indigen.

Δείδω, timeo. metuo.

Δείελθ, ὁ χὲ ἡ, pomeridianus.
vespertinus.

Δείκνυμι ἀ δέκω, ostendo.

Δεῖνα, vocabulum quo urun-
tur præfixo articulo, loco
nominis, de quo fit sermo,
ut ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vor-
tices.

* Δεινὸς, terribilis, ἀ δέθ,
terror, item peritus, potens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δ

Δελφύς, υἱός, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρον, arbor.

Δέννθ, probrum, contume-
lia.

Δέρκω, video, aspicio.

Δέρμας, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.

Δεῦτε, huc agite.

Δεύτερο, secundus.

Δάω, rigo, 'malesfacio, tingo.

Δέξω, excorio, pelle nudo.

Δέχμαι, capio, suscipio.

δεξιά, dextera manus.

δεχρς, ὁ χὲ ἡ, capax, δοχρς,
convivium.

Δέω, ligo, alligo, vincio.

Δῆ, sane : δῆθεν, videlicet.

Δηλέω, lædo, decipio.

Δῆλθ, manifestus, perspicu-
us.

* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μή-
τηρ, terra mater.

* Δῆμος, populus, quasi δῆ-
μος, ἀ δέω.

Δῆν, διηνερόν & διηδα, diu.

Διά, per.

Δίαιτα, vitæ institutum, victus.

Διδάσκω, doceo.

Δίδωμι, ex δέω, do, dono.

* Διλωκεῖς, ἐθ, continuus,
perpetuus : fortè ex δια, α-
νά, & έχω.

Δίκη,

Δ

Δίκη, jus, justitia, fas.
 Δίω, iacio, deijcio.
 Δίνη, vortex, gurgis.
 Δίς, bis.
 δίδυμ, geminus, duplex.
 δῆκος, δῆκος, biceps, bifidus.
 Δίς, δῖος, Iupiter, aër.
 Δίψα, sitis.
 Δίω, δῖομαι, expello, abigo.
 Δοίδυζ, ὅ, pistillum.
 Δοκέω, videor, ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
 Δόκη, ὅ, opinio: δοκός, ἡ, trabs, tignum.
 Δολιχός, longus, prolixus.
 Δονέω, agito.
 Δορός, faccus, culeus.
 Δόρεπον, cœna, ut δειπνον.
 Δούλος, servus, ἀδούλ, quia servi astuti.
 Δούπ, sonitus.
 Δοχμός, obliquus.
 Δραπῶ & δραστῶ, prehendo.
 Δράω, facio, ago.
 Δρέμω, curro.
 Δρέπω, decerpo, colligo.
 Δρήμι, fugio.
 Δράω, inusit. idem.
 Δειμύς, acris, acutus in sapore.
 Δεξ, κός, capra sylvestris, dama.
 Δέσ, ἡ, ros.
 Δρυς, ἡ, quercus.
 Δύναμαι, possum.

Ε

Εύνω, & δύω, & δύνομαι, & δύμ, subeo.
 Δύο, & Poët. δύω, duo.
 Δοιή, ἡς, dubium, dubitatio: cum duabus menti propositis vijs, nescit utram sequi debeat.

Ε

Ε, He, dolentis Adverbium.

Ελεγ, lamentatio, Elegiacum carmen.

Ελελεῦ, exclamatio bellica.

Ε, se, pronomen.

* Εαρ, Ver: ab ἔω, Mitto, quod tunc terra emittit omnia.

Εάω, sino, permitto.

Εγείρω, expergefacio, excito.

Εδω, edo.

Εδω & ἐδίω, idem.

Ενώδων, εντ, mureo, cuspis.

Εζομαι, sedeo.

ἔζω, sedere facio.

ἔδρῳ & ἔδρυμ, idem.

Εθέλω, volo.

* Εθλός, quia omnes bonum volunt.

ἐθελόκακ, sponse malus.

Εθός, εός, τός, mos, consuetudo.

Εἶ, si, εἰ, idem.
 Εἶδω, video.
 εἶδος, facies.
 αἶδης, & αἴδης, orcus, tar-
 tarus.
 αἶς, αἴδης, idem.
 Εἶδέω, ὦ, & aliquando εἶδω,
 scio.
 Εἶκω, similis sum.
 εἰκὼν, ἡ, imago.
 ἔκμηλος, quietus.
 ἐκὼν, volens.
 Εἶκω, cedo, non repugno.
 Εἰλέω, ἥσω & ἔλω, coarcto,
 concludo.
 εἰλύω, verso, volvo.
 εἰλαρ, ρος, τὸ, propugnaculum.
 Εἶμι, sum, Εἶμι, eo, & ibo.
 ἵπυς, υῖ, circumfrentia,
 & unibo.
 Εἶρω, nectō.
 Εἶρω, dico, interrogo, nun-
 cio.
 εἶρων, dissimulator.
 ἐρωτάω, interrogo.
 Εἰς vel ες, ad.
 Εἷς, unus; μία, una; ἓν, unum.
 * ἄφεν, ὅ, divitiæ, reditus
 propriè unius anni.
 Εἶτα, postea, deinde, tum.
 ἐκπῆς, extis, exteriùs, ex-
 trinsecus.
 ἔξω, extra, foras.
 Εἷας, ὅ, quisque.
 Εκατερ, ὅ, alteruter.
 Εκατον, centum.

Εκείν, ὅ, ille.
 Ελαία, Olea, Oliva.
 Ελαύνω, ab ἐλαύνω, agito, in-
 cito, abigo, duco, progre-
 dior, evado.
 Ελαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cer-
 va.
 Ελαχὺς & ἐλαχῆς, parvus.
 Ελδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
 Ελέγγω, arguo.
 Ελεῖ, ὁ καὶ τὸ, misericordia.
 Ελεδς, ὁ, mensa, coquinaria,
 Ελδ'τερ, ὅ, liber.
 Ελεύθω, venio.
 Ελέφας, Elephas, ebur.
 Ελη, calor solaris.
 ἐλάνη, fax.
 Δείλη, pomeridianum temp-
 pus.
 Σέλας, fulgor, lumen.
 Ελίω vel ἐλίπω, volvo, ver-
 so.
 Ελω traho.
 Ελλω, Hellen, à quo Gra-
 cus.
 * Ελπῆς, ἰδός, spes, quia ἔλκε
 ἡμᾶς, nos trahit.
 Εμέω, vomo.
 Εν, ἐν, & εἰν, Poët. in.
 ἐνθα, hic.
 ἐνδον, intus.
 ἐντὸς, intus, intra.
 Εἰρλήν, παχ, quod εἶπαι εἰς ἓν,
 in unum connectit.
 Εἶρος, lana, quod connecti-
 tur.

Ενεχα, propter, causâ.
 Ενη, trigesima dies mensis.
 Εννέα, noveni.
 Ενόθω, concutio, agito.
 Εξής, deinceps.
 Εορτή, ης, festum, festus dies.
 Επει, postquam.
 Επείγω, urgeo, impello.
 Επὶ, supra, ultra, &c.
 Επίκερος, auxiliator.
 Επιπολής, in superficie, in sum-
 mitate.
 Επιτηδής, idoneus.
 Επω, operor, tracto, se-
 quor.
 Επω, dico.
 * Εράω, amo, ab ὀρέω, vi-
 deo, ab aspectu nascitur a-
 mor.
 Ερανος, collatitia cœna.
 Εργον, opus, factum, res.
 εργαίω, operor.
 Εργω, unde ἐέργω, εἶργω, in-
 cludo, figo, contineo.
 Ερείδω, firmo, fulcio.
 Ερείκω, frango, contundo.
 Εείκω, idem.
 Ερέπῃω, edo, vescor, de bru-
 tis.
 Ερεύγω, ructo, eructo.
 Ερέωω vel ἐρέπῃω, remigo.
 Ερευδος, rubor.
 Ερευνάω, indago, inquirō.
 Ερέζω, tego, tectum impono.
 Ερημῶ, ἡ, & ἐρήμη, desertus,
 solus.

Eeis, contentio, concerta-
 tio.
 * Ερμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ
 vel εἶρω, dico.
 Ερπω, serpo, r. πο, repto.
 Ερση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσι,
 rigo.
 Ερύω, trahō.
 εἶρυω, id. m.
 ἄρύω, haurio.
 ῥύω, idem quod ἐρύω.
 Ερύω, custodio, tueor.
 Ερχομαι, venio, eo.
 Εσπερῶ, vesper, hesperus.
 Εστια, focus, lar.
 Εταῖρῶ, sodalis.
 * Ετεδς, verus, ex εἶμι, sum.
 Ετερος, alter.
 Επ, adhuc, etiam.
 Ετοιμος & ἐπιμιος, promptus,
 paratus.
 Ετῶ, ἶος, τὸ, annus.
 Εὖ, bene, recte.
 * Εὐδύς, rectus, ab εὖ & πᾶσι-
 μι, bene pono.
 Εὐδυνέω, prosperā fortunā
 uitor.
 Εὐμαρής, εἶ, facilis, prom-
 ptus, expeditus, ut εὐχα-
 ρύς, ῥάδιος, ευκολος.
 Εὐνή, cubile.
 Εὐείσκω, invenio.
 Εὐρύς, latus, amplus.
 Εὐχομαι, precor.
 Εχθος, τὸ, odium.
 Εχω, habeo, possideo.

Ἰσθ & ῥέθω, habeo.

Ὀχέως, εως, retinaculum.

Ὀχί, cibus, συωχία, convivium.

Ὀχῆν, ripa.

Ἐξῶς, ultimus, postremus.

Ἐχέως, munius, firmus, tutus.

Ἐμέω, focus.

Ἐγχεσ, εος, τδ, hasta.

Ἀέζω, augeo, accumulo.

Ἐψω, coquo, elixo.

Ἐω, ἐννυμι, induo.

Ἐωδς, indutus, pulcher.

Ἐω, colloco, idem quod ἱζω.

Z

Z A'ω & Zάω, vivo.

Ζεὺς, Iupiter, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζεία, ὄλνγεα, hordium.

Ζευγνύω, Ζεύγνυμι, iungo, coopulo.

* Ζέω, ferveo, à sono literæ ζ, To seeth.

Ζῆλθ, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, ᾧ, quæro.

Ζόφθ, caligo.

Ζύμη, fermentum, farina subacta.

Ζωμός, jus, jus esculentum.

Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζάω, fur.

Ζώω, cingo.

Ζώρθ, merus, meracus.

H, Vel, Aut, Sive, Aut, quàm.

H, certè, profectò.

Hῆν, pubes pubertas.

Ηγέομαι, duco, præco.

Hῆν, iam.

ἡδὲ, &, atque.

Hῶς, jucundus, suavis, dulcis.

Ἀδέω, placeo, gratificor.

Ἀυδάδης, εθ, sibi placens, arrogans, superbus, sibi pulcher.

Ἀδύω, abundè, ad satietatem usque.

Ἀδω, satio, expleo.

Hῶω, suavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἐδνx: ut Ἐεδνx, τὰ, Munera, quæ sponsus dat sponsæ, ut dos, unde Ἀέδνθ, id est, Ἀωγενθ, indotata.

* Hῶω, colo, per colum mitto, sacello, ab ἐδέω & ἐδίζω, To strain liquor.

Hκω, venio.

Hκη, idem quod Ακη, acies, ἡκισθ, minimus.

Hλίστα, frustra, in vanum.

Hλίκθ, quantus.

* Ηλιθ, Sol: quasi δήλθ, clarus.

Ηλύγη, id est, σιαδ, σκοτὺς, umbra.

Ημέω, dies.

Ημερθ, mansuetus.

Ημθ,

Ημϑ, quum, quando : cui
 respondet τῇμϑ, tum.
 Ηνία & ἡνιον, habena.
 Ηνία, quum, quando.
 Ηπαρ, hepār, iecur.
 Ηπειρος, ἡ, terra continens.
 Ημϑ, clemens, lenis, benig-
 nus.
 * Ηεα, Iuno, ab αἷρ, aër.
 Ηρέμα, quietè.
 * Ηρως, heros, semideus, ab
 ἀρετῇ, virtus.
 Ηαπων, ἡπων, minor, usitatus
 in neutro genere, ἡπον.
 Ηουχος, quietus.
 Ηφαισϑ, Vulcanus, ab ἀπῆω,
 accendo.
 * Ηως, aurora, ab αἶω, splen-
 deo.
 Ηχος, ὁ, sonus.

Θ

Ⓢ Αάζω, sedeo.
 Θάλασσα, θάλασσα, Ma-
 re, ab ἅλς, quia salum.
 Θάλλω, vireo, floreo.
 Θάλλω, foveo.
 Θάλαμϑ, thalamus, cu-
 biculum mariti & uxoris.
 Θαμά, crebrò, frequenter.
 Θάπῳ, sepelio, inhumo.
 * Θάρτϑ, τὸ, audacia, ani-
 mi præsencia, à θέρω, cale-
 facio.
 Θεάομαι, specto.

Θαυμάζω, Miror, Admi-
 ror.
 Θέλγω, mulceo.
 * Θεός, ὁ καὶ ἡ, Deus, & Dea, à
 θεάω, quia Deus videt om-
 nia.
 Θεωρῶ, qui ad Deum acce-
 dit.
 Θεράπων, minister, servus.
 Θέρω, calefacio, medeor.
 Θέρμαι, calefio, uror.
 Θέρϑ, τὸ, æstas.
 Θέω, δεύσσειν, curro.
 Θοός, velox.
 Θήγω, acuo, exacuo.
 Θηλή, papilla.
 Θήλυς, foemineus, etiam mol-
 lis.
 Θίπω, stupeo, admiror.
 Θήρ, ὁ, fera, bellua.
 Θής, ητϑ, ὁ, operarius.
 Θύασϑ, Chorus mulierum,
 Baccho aut Bonæ Deæ ope-
 rantium.
 Θίγω, tango, attingo.
 Θιν vel θις, ὁ vel ἡ, litrus, cu-
 mulas.
 * Θλάω, contundo, elido.
 * Θάνατϑ, mors, à τανύω, quia
 corpus extendit.
 Θραύω, frango, tero.
 * Θνήσκω, morior, ex θνάω.
 Θοίνη, epulum, convivium.
 Θολός, sordes turbidæ.
 Θόρω vel θορέω, salio, insilio.
 Θορώω & θοάπῳ, perturbo.

K 4

Θεός

Θρόω, sedeo.
 Θρέω, tumultuando clamo.
 Θρύλλος, susurrus, rumor.
 Θόρυβος, tumultus, turba.
 Θρήνος, luctus, planctus.
 Θρήξ, θρέξ, Poët. thrax.
 Θρήσκα, culus deorum, superstitio: etiam vera religio.
 Θρίξ, χος, ἦ, pilus, capillus.
 βόσφυχος & βόσφυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
 Θειγκός, pinna, seu coronamurorum, & quasi capillus.
 Θείον vel θεῖον, ficus folium, folium generaliter, & edulium.
 Θρύπω, frango,
 Θυγατηρ, filia,
 * Θυμός, animus: ira, à θυώ, quia impetu ferrur.
 Θύρα, ianua, ostium.
 Αθύρω, ludo, lusit.
 Θύω, mactō, sacrifico.
 Θύω & θυνώ, impetu quasi furundo feror, propero.
 Θωή, mulctula, amnum.
 Θώπω, assentior, colo: etiam cavillor, irrideo.
 Θώρεξ, thorax, pectus.

I

Ιαομαι, medeor, sano.
 Ιαίω, commoror.

* Ενιαυτός, tempus longum annus, qui in se volvitur.
 Ιδιος, peculiaris.
 * Ιδρως, sudor, ab ὕδωρ.
 Ιερός, sacer, sacrosanctus.
 Ιέω, iacio, mitto, immitto.
 ἱημι, iacio, ia ulor.
 ἔνεμα, infusum.
 ἔρεσις, provocatio de iudicio ad iudicium, translatio causæ.
 ἐφετηνῇ, mandatum, iustum.
 Ιδς, missile; sagitta.
 Ιος, solus, unus.
 Ιον, viola.
 Ιάλλω, mitto.
 Ιάπω, idem.
 ἥλος, clavus.
 Επιδς, examen, apum congregatio.
 Ιδυσ, rectus, directus.
 Ιχυαίς, αἶδις, ἦ, humor, vapor.
 Ικω, venio.
 Ικανός, idoneus.
 Ηκω, venio, accedo.
 Ιλαερός, hilarus vel hilaris.
 * Ιλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
 * Ιλύς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
 Ιμείρω, desidero, cupio.
 Ιμας, lorum, corrigia.
 Ινα, ut.
 Ιξός, viscum.

I

ngum
tur.

Iè, heì, heu, cheu.

ἵππος, ὁ ἢ ἡ, equus, equa, ab
ἵππημι, volo.

ἵππημι, volo, as.

Πέπται & πῆται, idem.

ἵπῳ sive ἵπῳ, noceo, lædo.

ἵππος, muscipula : etiam offi-
cina fullonis.

ἵππος, pressura, onus.

ἵπῳ, premo.

ἵπνός, furnus, caminus.

ἱς, ἰνός, fibra, ex quovis.

* ἴσος vel ἴσος, æqualis, par,
ἡμισυς, εὐς, diudivius.

ἵστημι, ἱσάω, ἱσάνω, statuo.

Στάδιον, stadium, mensura
pedum sexcentium.Στατήρ, stater, pondus, 4.
drachmarum.

Σταυρός, crux, vallis.

Στήλη, lapis, è terra ere-
ctus.

Στόλος, columna.

Στηρίζω, figo, firmiter sta-
tuo.

Ἰσός, ἦ, malus navis.

Ἡξός, lumbus, unde Ἡξόν,
coxa.

Ἰσός, robur, vires.

Ἰταλός, Taurus, Bos, Virtu-
lus.

Ἰππῆς, s, temerarius, audax.

Ἰύξ, mulier venifica.

Ἰσὶ, validè, fortiter.

Ἰχθὺς, piscis.

Ἰχός, τὸ, vestigium.

K

Ἰχθὺς, tenuis, & aquosa humi-
ditas.

K

Κάδος, mensuræ frumenta-
ceæ genus, unde Κάδης,
cibus.Καγχάζω, cachinnor, effusè
rideo.

Κάδης & Κάδης, cadus.

Καθαίρω, purgo, mundo.

Καινός, novus.

Καιρός, occasio, opportunitas.

Καῖρος, licium.

Κειρόω, flamen, connecto.

Καλαμος, calamus, arundo.

Καλάμη, stipula, culmus.

Καλέω, voco, accerso.

Κάλον, lignum.

Κάλαδος, calathus, quasi-
lum.* Καλός, pulcher, formosus. à
καλέω, quia pulchra nosa-
more sui vocant.* Καλός & κάλως, ω vel ωος,
rudens, funis nauticus, à
καλέω, ὦ, inusit.

Καλύπτω, tego, abscondo.

Κάλχη, flos, vel animal quo
tingitur purpura.Κάμινος, ὁ ἢ ἡ, caminus : et-
iam ignis.

Κάμνω, flaccesco, deficio.

Κάμπτω, & κνέμπτω, & γνάμ-
πτω, flecto.

Αγναμπίς,

- Ἀγνερῆς, non flexilis, rigidus.
 Ἰναδὶ & γναθῶς, ἡ, maxilla, maxilla.
 Καυτὸς, oculi angulus, hircuus.
 Καῖον, ὠν, asinus.
 Κάννη, vel καῖνα, vel κῆνα, florea, teges, matra.
 Κάωρος, aper.
 Κάπῳ, comedo, avidè comedo.
 * Καπὺς, fumus, ἀ κάπω, spiro.
 Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
 Κάρη, per Apocopen, & κάρη, idem.
 Κεραῖς, asper.
 Καρθ, sopor cum gravedine.
 Καρία, Nux, arbor, juglans.
 Καρύκη, intritum, conditura.
 * Κεραλή, crapula, ὡς τὸ κέρε πάλαιεν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.
 Καρπὸς, junctura manus cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς, alteri καρπὸς.
 Κάρπος, fructus de stirpibus.
 Κάρω, sicco, arefacio.
- Κάσις, frater, soror, consobrinus.
 * Κακὸς, malus, ἀ κάζω, fugio; quia mali fugiendi.
 Κατὲ, adversus, in.
 Καυλὸς, caulis, scapus, thyrus.
 Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.
 Καρδία & κερδία, idem.
 Κερτ, τὸ, robur.
 Κεῖρω, tondeo, scindo.
 Κάρηνον, caput.
 Κορυὸς, truncus.
 Κόρος, satietas.
 Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.
 * Κέλδιδ, ἡ, via, ἀ ἐλδιδω, venio.
 Νωχελῆς, tardus.
 Κέλω, jubeo, hortor.
 Κένθ, vacuus, inanis.
 Κεντέω, pungo, stimulo.
 Κέρεμ, terra figularis.
 Κεραμεῖς, figulus.
 Κέρας, cornu.
 Κεράννυμι ἀ κεράω, misceo.
 Κεραυρὸς, fulmen.
 Κέρδι, τὸ, lucrum, quaestus, dolus.
 Κερκίς, ἰδ, ἡ, radius textorius.
 Κέρκος, cauda.
 Κέρω, exaspero.
 Κέδω, Occulo, Abscondo.
 Κεραλή, caput.

fobri-

fugio;

thyr-

or,

d-

.

.

.

Κέω, inusite. ex quo κείμαι, ia-
 ceo, situs sum.
 Κέω & κείω, καίω, findo.
 Κέω, & κείω, & κείω, & κείω;
 utor, incendo.
 Κηδεω, curo, curam gero.
 Κηρύω, salio, cum saltu fursum
 feror.
 Κηλέω, mulceo, permulceo.
 * Κήρ, ἦ, fors, fatum, ἀ κείρω,
 scindo.
 Κηρός, cera.
 Κήρυξ, præco, caduceator, ἀ
 γηρύω, loquor : etiam κή-
 ρυξ, piscis, buccinum.
 Κηρύσσω, prædico.
 Κῆτϑ, εϑ, τῷ, cetos, seu ce-
 rus.
 Κίβδης, lutum, ut πηλός.
 Κίθαρα, cithara.
 * Κίνδυνϑ, periculum, quasi
 κινῶν ὁδῶας, movens dolo-
 res.
 Κινέω, moveo.
 Κίσα, pica.
 Κισάω, laboro.
 Κιστός & κιστός, hedera.
 Κίση, ης, cista, capsula.
 Κιχέω, & κιχάνω, & κίχημι,
 invenio, assequor.
 Κίω, vado, eo.
 Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,
 columna.
 Κλαίω vel κλάω, lacrymor,
 fleo.
 κλάδϑ, ramus.

Κλαίω, frango, & κολέω.
 κλάζω, clamo.
 Κλείω, cludo, quasi χαλύπτω.
 * Κλέπτω, furor.
 Κληῖς, ὁ κῆ, fors.
 Κλίνω, reclino, inclino.
 κλίμαξ, ἡ, scala, gradus.
 Κλόρος, ἡ, motus, tumultus.
 Κλύζω, abluo, alluo.
 Κλύω, audio.
 κλέϑ & κλείϑ, τὸ, fama,
 rumor.
 Κληδών & κληιδών, idem.
 Κλωθω, neo.
 Κνέω, & κνέω, & κνήμι, idem
 quod κόπη, lein to.
 κνήδω, scalpo, frico.
 κνίζω, seco, rado.
 κνώω, idem.
 Κνηκός, ὅ, flavus, rutilus, lu-
 reus.
 Κνήμη, tibia, crus.
 Κόβαλϑ, i. πυνθργϑ, κακῆρ-
 ρος, σωμαίλος, λαλος, ποδο-
 σῆς, ἀπατεών, vaser, male-
 dicus, blaterator, loquax, a-
 dulator, impostor.
 Κοῖλϑ, cavus.
 Κοινός, communis.
 Κοίραγϑ, Princeps, Domi-
 nus.
 Κολάζω, punio, castigo.
 Κολαπῶ, tundo, excavo.
 Κόλλα, ης, Gluten, Gluti-
 num.
 Κόλον, i. τροφή, cibus.

κ'λαζ,

κόλαξ, adulator, assenta-
tor.

Κολῶ, amputo, trunco.

Κόλπος, sinus, gremium.

Κολυμβάω, nato, urinor, &
generalit̃s aquas subeo.

Κολωνός, tumulus, collis.

Κοιέω, curo, curam gero.

κοιῶ, idem; etiam porto,
fero.

κόμη, coma, compra cæsa-
ries.

κοιφός, scitus, elegans.

Κόνυλθ, digiti articulus, &
junctura, quā digitus flecti-
tur.

Κόνις, ἡ, pulvis.

κονέω, festino, curro.

Δάκονος, Minister.

Κόπρος, ὁ κ' ἡ, sterces, fi-
mus.

Κόπτω, scindo, seco.

κόμπος, crepitus, propriē
apri dentes acuentis.

Κορέω, verro, purgo.

κόρες, puer, juvenculus, &
novellum germen.

κοιζομαι, blandior.

Κόρως vel κορός, niger.

κόρξ, corvus.

Κόρυς, υθθ, ἡ, galea: etiam
avis nomine Alauda.

Κορύνη, clava.

Κορυφή, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mun-
dus, ex κοῦω id est, ἐπιτελεῶ

μαι, curo.

* Κόπος, ira vetus, à κοῖνω,
quia mente reposita.

Κούλη, vas cavum, cavitas.

Κῦφος, levis.

Κεῖδη, ramus ficulnus.

* Κεῖνω, impero, & κραί-
νω, efficio; perficio, se-
cundum Etymolog. à καί-
ρω.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέω, pectine seu radio pul-
so.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνός, præcipitium.

Κρήνη, ἡ, fons.

Κεῖζω, strideo.

Κεῖδη, ἡ, ἡ, hordeum.

Κρηπίς, ἡ, basis, fundamen-
tum.

Κεῖνω, secerno, judico.

Κεῖς, aries, ovium gregis
dux.

Κεῖκη, trama, subregmen.

κερκίς, ἡ, idem: etiam floc-
cus, seu filum in veste
prominens.

κερκάλη, calculus littora-
lis.

κερκός vel κέρκον, crocus:
etiam vitellus ovi.

Κεῖνος, Saturnus.

Κρέω, pulso.

κεῖτος, pulsus.

κεῖταφος, tempus. The tem-
ples of the head.

κρανός,

K

κρενὺς, scatebra.
 Κρύος, τὸ, frigus, rigor.
 Κρύπτω, abscondo, abdo.
 Κτάομαι, acquiro, compa-
 ro.
 κῆνος, τὸ, iumentum.
 Κτείνος, pecten, pubes.
 Κπίζω, condo, cico, fabri-
 cor.
 Κτῶ, interficio.
 Κύαμος, faba.
 Κύανος sive κυανός, color cæ-
 ruleus, seu nigricans.
 Κυβερνάω, gubernō, navem
 rego.
 Κύβος, tessera.
 Κυῖδος, τὸ, gloria, decus, quia
 κύνει ἡδύτης, i. parit volupta-
 tem.
 Κύδῃ, δ, convitium, pro-
 brum.
 Κύεω & κύω, uterum gesto:
 osculor.
 Κυχαίω, misceo.
 κύμα, fluctus.
 Κυλέω, volvo, voluto.
 κύκλος, orbis, circulus.
 Κυλλός, i. χλωτός, χαμπύλος,
 claudus, curvus.
 * Κύμβος, cavus recessus: un-
 de κύμβη, Cymba.
 Κίπῃω, pronus sum, demitto
 oculos.
 Κύπελλον, poculi genus, Cya-
 thus.
 κῶφος, gibbus, vas conca-

K

vum.
 κυρτός, curvus, gibbo-
 sus.
 * Κύεσς, τὸ, authoritas, autho-
 ritas plena. unde κύεσς.
 Κύρω, incido.
 κυρῶ, contingo, & sum.
 Κῶσος, ἡ, πύγῃ, αἰδοῖον.
 Κυπτός, εὐς, τὸ, omne quod ca-
 vum est.
 Κύων, υνός, ὁ κύνῃ, canis: à κύω,
 quia amat dominum.
 Κώδων, ων, tintinnatulum,
 nola.
 Κῶλον, membrum, specialiter
 pes.
 Κωλύω, impedio.
 Κῶμα, somnus profundus.
 * Κῶμη, compositio convi-
 valis, ex quâ incidit aliquis
 in κῶμα.
 * Κῶμη, pagus, vicus, à κῶ,
 cubo.
 Κῶμος ἦς, qui per pagos can-
 tat carmina: unde Comæ-
 dia.
 * Εγκώμιον, laudatio, quasi in
 xicis.
 Κῶν, conus, turbo, me-
 ta.
 Κῶπη, remus.
 Κῶρυκος, pera, faccus coriace-
 us.
 Κῶς, ovinum vellus.
 Κωτίλλω, fabulor, garrio.
 Κῶφ, lurdus.

Λ A, auget in compositione.

Λάσ, lapis, saxum.

Λάβρϑ, niumium vorax, quasi λίαν βορρς.

Λαλαεός, Iurgus, & gracilis.

Λάγνης sive λαγνος, libidinosus, lascivus.

Λαγχαίνω, fortior, forte accipio, ex λήω, inusitato. λήχος, eos, fors.

* Λαγώς, lepus, à λα & ὤς, i. l n is auribus.

Λάζουαι, prehendō, arripio.

λαζυυαι, idem.

λάζω, autem injurius sum, ex quo fortè Latinè lascivus.

Λαυκαζω, Decipio, & scortor.

Λαιμός, guttur, gula.

Λάκκϑ, fossa, fovea,

Λαλέω, loquor.

Λαμβάνω, accipio, ex λήω.

Λάμπω, luceo, splendo.

Λαμυεός, loquaculus, facetus.

* Λάξ, calce, seu calcibus, exτρέπω pede, à λήξω, fut. verbi λήρω, desino.

* Λαός, turba, populus, à λαός, l pis.

Λιπώ, Imbendo bibo.

Λαπάζω, evaeco.

Ααφύω, avidè deglutio.

Είλαπίνη, epulum, convivium oriparum, compositione.

Λάσϑ, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάπεις, ὁ καὶ ἡ, servus, serva, famulus, mulula, ancilla.

Λαυω, fut. pro quo απαυάω, à λαιμός, unde λαίω.

Λαχαίνω, fodio.

λαχωνον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili moles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenteo.

λέγμαι, etiam dissero, loquor.

λόγϑ, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, praeda, corpora quæ capta sunt.

Ληίζω, prædor.

Λεϊόν, λήιον seu λαϊον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, ligo, i. απενδω.

Είβω, idem.

λήβης, lebes.

Λειμῶν, ὠνϑ, pratium, locus irriguus, ὅν υδωρ λείβεται.

λίβω, idem quod λείβω.

λίβς, petra: unde aqua stillat.

Λεϊϑ, lævis.

Λείπω, linquo.

* Νωλεμής, à νη, privativa partic.

Λ

tic & λείπω, indefinens, as-
fiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

Λιχανός, index digitus, quod
eum in obsonia immisum
lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπθός, tenuis.

λεπρός, scaber, asper.

Λέγω, leimocinatio, confabu-
lacio.

Λόγαιός, perniciosus, diffi-
cilis, gravi: etiam malus.

Λόω, Poët. video, aspi-
cio.

λόκος, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντός, leo.

Λήγω, cessio, desino.

Λήδ, εος, τὸ, vestis è pan-
no raro aut detricto.

Λήδω, lateo.

* Αλάστωρ, qui ἀλασσε, perpe-
travit, id est, non obli-
scenda: etiam Furia, Dia-
bolus.

λανθάνω, idem quod λίσσω.

λανθάνομαι, ut λήθωμαι,
sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληκέω, sono, plaudo.

* Λήμα, præfens seu virilis ani-
mus, ἀλέω, volo.

* Λήμμα, quod accipitur, as-
sumptio, ἀλαμβάνω.

Λήμη, Gramiæ, Lippientes

Λ

oculi, seu sordes oculo-
rum.

Λιμνός, lacus torcularij preli.

Λήνος, εος, τὸ, lana.

* Λήγος vel λήγοι, nugæ, in-
eptiæ, ἀλα, & ἐρῶ, i. valdè
dico.

Λιάζω, agito, jacto, turbo.

Λίαν & λίλυ, valdè, admo-
dum.

* Λιμνῶ, portus, ἀλίαν ὑέ-
νειν.

Λίμνη, stagnum, palus.

Λίγγω, strideo seu strido.

Λιγός, stridulus, jucundus,
dulcis.

Λιγμός, ventilabrum.

Λίθος, lapis.

* Λιμός, fames, esuries, ἀλεί-
πμαι, deficio, ὁ, ἦ, dor.

Λίγον, linum.

Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.

Λίς, ὁ, leo, accusat. λῆν, leo-
nem.

Λίσσμαι, supplico, precor.

λή, supplicatio.

Λίτ, simplex, nudus, vilis,
tenuis, non exquisitè elabo-
ratus.

Λόγχι, i. λείξις, μεεῖς, fors,
portio: etiam lancea.

Λοῖδοξς, convinator, maledi-
cus.

* Λοιμός, pestis, ἀλείπμαι,
deficio.

Λοῖδι & λοῖδο, ultimus.

Λοξός,

Αοξδς, obliquus, non rectus.
 Δορδς, curvus, incurvus, cui
 caput & dorsum in antero-
 ra inclinant.

Λάω, lavo.

* Λόφος, cervix in jumentis,
 seu ea pars colli, cui jugum
 imponitur, à λέπω.

Δοσάω, respiro, interquies-
 co.

Λόχθ, cohors: etiam infi-
 dia.

* Λυγδς, λίαν υγδς, nimium
 humidus, difficilis, funestus,
 tristis, exitiosus.

Λύζω, singultio, singulto.

Λύθρον, cruor pulverulentus,
 sanguis, pulvis sanguine
 mixtus.

Λύχρς, lupus.

* Λύμα, purgamentum, for-
 des: quasi λῆμα ex λῆομαι,
 labor.

λύμη, lues, noxa, βλά-
 ςη.

* Λύπη, dolor, animi mole-
 stia, à λύω, quia solvit cor-
 pus.

Λίρα, lyra.

Λύωα, rabies, furor canum,
 à λύω, quia dissolvit ratio-
 nem.

Λύχθ, lucerna, lumen.
 Λύω, solvo.

Λύθρον, redemptionis preci-
 um.

Αλυσς, εθ, catena, vincu-
 lum.

Λάβη, iniuria, contumelia, de-
 decus.

* Λώϊςθ & Λώςθ, optimus,
 à λῶ, λῆς, λῆ, volo.

ΜΑΣδς, Mamma.

Μασς, Doricè, idem
 etiam lævis, glaber, depi-
 lis.

μασάω, quæro, vestigo: ut
 pueri mammam.

* Μαινομαι, furo, insanio, à
 μάω.

μάνης, s, servus, famulus.

* Μάχαρ, beatus, quasi μή κηρ,
 non sorti subiectus.

Μάλα, valdè, multum.

Μαλάω, mollio.

Μαλθα, cera mollita.

* Μαλλδς, vellus, à μήλον, o-
 vis.

Μανθάνω, disco.

Μάνης, Vates, Divinus.

Μαργίνω, mircescere facio.

Μάρρς, ό κῆ, insanus, stoli-
 dus.

Μαρυαίρω, resplendo.

Μάρῃω, capio, corripio.

Μασσoμαι, mando, mandu-
 co.

Μάσω, pinso: etiam abster-
 go.

Μαγδς,

M

μαζῆς, Pistor.
 μαζα, Maza, panis genus.
 μάγειρ Θ Coquus.
 μάστιξ, ἡ, Flagrum, scutica.
 μάπτω, Frustrā, in vanum.
 μαχαλῆ, Axilla, ala, ar-
 mus.
 μάχη, Pugna, prælium.
 μάχλος, Libidinosus, lascivus.
 Μαίω, vehementer cupio, qua-
 ro
 μαῖα, Obstetrix, nutrix, a-
 via.
 μήτηρ, Mater.
 * Μῦσα, Musa, quasi μέλυσσα,
 canens.
 * Μετέωρ Θ, sublimis, à Με-
 τὰ αἰέρω.
 Μεγαίρω, invideo.
 Μέγαρον, domus.
 Μέγας, magnus.
 Μέδω, impero.
 Μέθυ, vinum, remedium.
 Μειδάω, velέω, rideo, subri-
 deo.
 Μείον, minus.
 Μείρω, divido, partior.
 μέρος, portio, farum.
 μοῖρα, pars, fors, condi-
 tio.
 μέρος, ε Θ, τὸ, pars.
 μέτρον, modus, mensura.
 μέριμνα, cura, sollicitudo.
 μερμαίρω & μερμύρω, curo,
 anxie curiosè cogito.

M

μέρδω, privo, & intrucor, ob-
 tueor.
 Μείδω, ὦ, minuo, ελαττώω.
 Μέλανδρον, domus.
 Μέλας, niger, ater.
 Μέλδω, liquefacio, consu-
 mo.
 Μελεδάνω, ὅπως εἶμαι, curo.
 Μέλει, imperson. curæ est.
 Αμέλει, adverb. atqui, cer-
 tē, ne cures.
 Μελία & μελίη, fraxinus ar-
 bor.
 Μέλι, mel.
 μελίω, mellitum reddo.
 μέλιω, apis.
 Μέλλω, futurus sum.
 Μέλθ, τὸ, membrum : etiam
 carmen.
 Μέλπω, canto, ludo.
 Μέμφομαι, conqueror, accu-
 so.
 Μέν, quidem.
 Μένω, maneo, permaneo.
 μῦθ, ε Θ, τὸ, animi ardor
 quidam, seu impetus
 etiam robur.
 Μενεαίνω, cupio vehementer.
 Μέσθ, medius.
 Μεσός, plenus, refertus.
 Μετά, cum, una cum, post.
 Μεταμῶλιθ & μεταμῶνιθ,
 vanus, inutilis.
 Μεταξύ, inter in medio.
 Μέχρι vel μέχρις, usque ad.
 Μῆ, ne, nec, non, nequaquam.
 Μῆδος,

M

ΜήκηΘ', τὸ, longitudo.

ΜήκηΘ', εΘ', τὸ, cura, consilium.

Μελέα, malus, arbor; malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

* Μῆν, vos, ὁ, mensis, ἀ μὲν, Luna.

Μῆνη, Luna.

* Μῆνις, ira permanens, ἀ μένω, maneo.

Μλωύω, indico, significo.

Μηρός, femur, semen.

Μηρύω, revolvō, rumino.

Μήτις, ιδΘ', consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανή artificium.

Μιαινώ, inquino; contamino.

Μίγω, inusit. ἀ quo μίσγω, Pro-
et. pro quibus, μιγνύω & μι-
γνυμι, misceo.

Μίγα, mixtum.

Μικρός, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύδω, minuo.

Μισύλλω, in minutas partes
seco.

Μισός, merces.

Μίσος, εος, τὸ, odium,

Μίτος, licium.

Μνᾶομαι, memoro, mentio-
nem facio, in memoriam re-
duco.

Μόγες, vix, ægrè.

μόγες, labor, ærumna.

Μοιχός, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, aduenio.

μολίζω, idem.

ΜολιβδΘ', plumbum.

Μόλις, vix, idem quod μόγες.

Μολύνω, polluo, contamino.

ΜόνΘ', solus, unus, unicus.

Μορμυή, ἑς, mulier horrenda fa-
cie, ut strix fuisse dicitur
& sumitur pro larva & terri-
culo.

Μόρφα, forma.

μορφόνδς, obscurus, tenebro-
sus.

Μόχος, vitulus, vitula.

ΜόχθΘ', labor, molestia.

Μυδαίω, humore putresco.

Μυελός, medulla.

* ΜῦθΘ', verbum, consilium,
ἀ μνέω, doceo.

Μῦα, musca.

Μυκάομαι, mugio.

Μυκός & μύδΘ', surdus.

Μύλη, mola.

Μύλλον i. κυλλόν, curvum.

Μύριοι, decies mille, μυεῖοι,
infiniti.

ΜῦρμΘ' & μυρμιξ, ἡ, formi-
ca.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μύς, ὕΘ', mus.

μύσπον & μυσίλη, panis ex-
cavatus, buccæ panis ca-
va.

Μυχός, penetrare, recessus.

μύζω,

M

μύζω, clausis labris quen-
dam ex naribus sonum
mitto, qualis est gemen-
tium: etiam fugo.

μυκτῆρ, naris.

μύτις, idos, nasus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μύσος, scelus, ad quod ocu-
los claudimus.

Μύω, doctrinā instituo, præ-
sertim eā quæ ad res sacras
pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μήλορ, ὁ, bellum, ἀ μολύω.

Μῶμος, dedecus, infamia, re-
prehensio.

Μῶν, num, nunquid, utrum.

* Μῶρος, & artice Μῶρος, stul-
tus, fatuus, quasi Μη ὀράν,
nihil videns.

N

NΑἰ, næ, ita, otiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάη, ns, & νάκος, eos, vel-
lus.

* Νάος, templum, ἀ ναίω, qua-
si habitatio Dei.

Νάπιδης, η, ferula, bacu-
lus.

Νάπη, torpedo piscis.

ναπηάω, torpeo.

Ναίω, fluo, mano.

* Νᾶϊς, α, η, navis, ἀ Νῆω,

No.

N

* Νῆκος, τὸ, rixa, iurgium, ἀ
νῆ & εἶκα.

Νεκρός, mortuus, defunctus, ἀ
νῆ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis
genus, vinum ex permixtis
favis & odoratis floribus
concinatum.

Νεμῶμαι, indignor, irascor.

Νέμω, tribuo, distribuo, eti-
am possideo: & pascō, ad-
ministro.

νέμω, distributio, iustitia.
vindicta.

νομῆ, distributio, pastus.

* Νόμος, lex, quia sumus cuique
distribuit.

Νέμος, ε, τὸ, locus arbori-
bus densus & pascuus, ne-
mus.

* Νέος, novus, ἀ νέω, venio,
νέον, nuper.

νεάζω, iuvenesco,

Νέπιδε & νέπιδε, subter, in-
fra.

Νέω, nuo, annuo.

* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, ἀ
νῆ & φᾶος.

Νέω, no, nato.

Νῆσος, η, insula.

Νέω & νοσῶ, eo, redeo, venio.

Νέω & νήσω, neo, filum du-
co.

Νέω & νένω, νηνέω, glomero,
accumulo.

Νῆ, privandi particula in

compositis : etiam inten-
dendi, & concedentis, &
affirmantis.

* Νήπιον, infans, ex νη & ἐπι.

Νηδύς, ἡ, venter, uterus.

* Νήσις, jejunus, à νη & σίτ,
νήσω, sobrius sum.

* Νικάω, vinco, supero, à νη,
& εἰκω.

Νίπῳ, lavo.

Νίρω, ningo.

Νόθος, nothus, spurius.

* Νόον, νῆς, mens, animus, à
νέω, quia nihil mente cele-
rius.

Νόσος, ἡ, morbus.

Νοσέω, ὦ, redeo.

Νόσφι, & νόσφιν, scorsim.

Νότης, ἡ, humor, humi-
ditas.

Νύμφη, sponsa, nova nupta :
etiam Nympha, Dea.

Νῦν, nunc.

* Νύξ, nēx, à Νύω, quia ad
somnia quasi punit.

Νύω, pungo, vulnero.

Νυστάζω, dormio, proprie dor-
mito capite nutans.

* Νωθός, εἶ, tardus, à νη,
privat. & θω.

Νάσσω, moveo, agito, ver-
so, interdum etiam vi-
bro.

Νῶτον, torpor.

Νῶτες, dorsum, Νῶτα, in plu-
rali.

Αἶρω, carmino, carpo.

Ξάνθος, flavus, luteus,
rufus, quasi ἄνθος.

Ξένος, peregrinus, hospes.

* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum
literæ ξ.

Ξύω, idem.

Ξυδάλη & Ξυήλη, radula.

Ξυρῶς, aridus, ficcus.

Ξύλον, lignum.

Ξιφός, τὸ, ensis, gladius.

Ξιφίαι, cometes, & pileis.

Ξιφίζω, manu in alium sublatā
fuso.

Ξηδός, idem quod ξάνθος, fla-
vus, & πυρρός, rufus.

Ξυνός, i. κοινός, communis,
artice.

Ο Ar, ἡ, idem quod ἄρ, ux-
or, conjux unde βα-
ράζω, colloquor, confabu-
lor.

Ογκος, tumor, & moles.

Ογκη, Angulus, seu uncus : &
magnitudo, amplitudo.

Οδός, ἡ, Via.

* Οδύς ὀδύντ, ὁ, dens, ab
ἔδω.

* Οδύνη, dolor, proprie cor-
poris, ab ἔδω, quia cor e-
dit.

Οδύεμαι, ploro, gemo.

Οζός,

Οζος, nodus, ramus arboris.

Οζω, olco.

Οζη, cura, ratio.

Οζειω & οζιδίω, curo.

Οι, adverb. quò, ubi.

οπη, idem.

Οιζω υγιζνίω, aperio.

* Οϊζύς, η, ærumna, miseria.

οϊτθ, idem, ab οι, hei.

Οιδέω, vel οιδάω, tumeo.

Οικθ, domus.

Αποεοικθ, dotis expers, indotata.

Οικλθ, misericordia.

Οιμθ, via, semita.

Οιμώω, ploro, eiulo.

* Οϊνθ, vinum, ab ονημ, iuvo.

Οιθ, qualis : & solus.

Οκεις, idem quod Ακεις, cacumen.

Οις, οιδς, five οϊς, οϊθ, ovis.

Οισρθ, asilus, æstrus, tabanus.

Οισράω, & υιρέω, æstro agitor.

Οιζομαι, abeo, proficiscor.

Οισρ, & οίω, existimo, puto, opinor.

Οιωνός, avis, propriè de maioribus & carnivoris.

Οκλάζω, in genua procumbo.

Οκνθ, pigritia.

* Ολεθ, beatitudo, & opes,

quasi ολθ βίθ, integra vita.

Ολίγος, paucus.

Ολίβος, lapsus.

Ολλυμι five ολλύω, perdo, amitto, perniciem infero.

Ολολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, eiulo.

Ολος, totus.

όλος, sanus : & crispus, item noxius.

* Ολοφύεσθαι, lamentor, lugeo, ex ολοϊος & φύεσθαι.

Ολυμπος, Olympus, mons Thessaliæ, sumitur & pro cælo, quasi ολόλεμπος, totus lucidus.

Ομαλός & ομαλής, planus.

* Ομβρος, imber, pluvius, quasi ομόρθ, simul defluens.

* Ουμερος, obles, & ουμεν, pignus, quod est velut obfidis loco, ab ομψ εφρειν, vel ab ομηρεϊν, significante ἀπολαθεϊν.

Ουμερος, Homerus, à quo seu fonte perenni vatum Pierijs ora rigantur aquis.

Ομυμι & ομύω, iuro, ex ομώω, ω, inulit. Fut. ομώσω.

Ομός, similis : & idem.

ομιλος, cœtus, multitudo.

Ομφαλος, umbilicus.

Ομραξ, ο, η, ή, uva æcerba.

Οναρ, somnium, insomnium.

Ονημι, iuvo, profum.
 Ονειαρ ατθ, τὸ, emolumentum.
 Ονος, asinus.
 Ονομα, nomen.
 Ονυξ, unguis, ungula.
 Οξύς, acutus.
 ὀξύ, mucto, acumen.
 ὀξος, τὸ, acetum.
 Οπιζω, prosequor, prae-
 beo.
 Οπισθίω & ὀπισθεω, comi-
 tor.
 Οπισ, ultio, vindicta, qua De-
 us aliquem prosequitur, ex
 ὀπιζω vel ἑπαμω.
 ὀπίτεν, à tergo.
 Οπλον, armum, ὄπλα, arma.
 ὀπλοτέρθ, iunior.
 Οπος, succus, humor.
 Οποτε, quando, ὅτε, ubi.
 Οπίαω, torreo, afflo.
 Οπιω, video, aspicio.
 ὠψ, ὠπός, oculus, aspectus,
 vultus.
 * Οφθαλμθ, ὅ, oculus quasi
 ὠπός θαλαμθ, cubiculum
 visus.
 Οπίω, coniugem habeo.
 Οπίω, autumnus.
 Ορεω, video, cerno.
 * Οργη, ira, ab Ορέω.
 ὀργάν; impatienter appeto.
 ὀργία, sacra Liberi.
 Ορέω & ὀρέγουμε, porrigo.
 ὀρερομαι, appeto.

Ορθός, rectus, correctus.
 Ορθρθ tempus matutinum.
 Ορμή, impetus.
 Ορνίς, dos, ἡ, avis, ales.
 Ορθ, π, mons.
 Ορθ, ὅ, terminus, limes.
 ὀρός, serum lactis.
 ὀρρθ, pars corporis.
 Ορταλὶς, pullastra, gallina.
 Ορύσσω, fodio.
 Ορεανός, orbus, pupillus.
 * Ορφνη, tenebrae, ab ἑρέφω,
 tego.
 Ορχέομαι, salto, tripudio.
 Ορχίς, testiculus, testis.
 Ορω, (ex quo Latine Orior)
 excito, concito.
 Οτλθ, ærumna, labor.
 ἔρθ, ventus secundus: eti-
 am custos, inspector.
 ἔρος, alveus.
 Ος, qui, Οστις, quis.
 ἔ, ubi, ὅτε, quando.
 Οστθ, sanctus, iustus.
 Οτέον, ὅςεν, os.
 Οσεμον, testa.
 Οσα, vox.
 * Οσφραίνομαι, odoror, olfacio,
 ab ὀσμή & ἐσφραίνομαι, quā
 voce includitur etiam vox,
 ῥίν, natis.
 Οτύνω, incito, adhortor.
 Ου, ἔκ, ἔχ & ἔχ, non.
 Ουδαρ, τὸ, uber, proprie in
 belluis.
 Ουρά, cauda:

Ούενός,

Οὐρανός, Coelum: quasi ὄρε-
νός, quod sit visui pervium.

Οὐρῶν, urina.

Οὐς, ὠτὸς, auris.

οὐαί ατος, τὸ, idem.

Οὐτάω, vulneco, ictum infe-
ro.

Οὗτος, hic.

Ορεῖλω, debeo.

ὀρέλλω, idem: aliās augeo,
adaugeo, amplifico.

Ορις, serpens, anguis.

Ορρὺς, ὕψος, ἡ, supercilium.

Ορεα, ἰ, ἴνα, ὅπως, ut, quo.

Οχετὸς, canalis, aquæ du-
ctus.

Οχδ'ω, admissarium admit-
to, quum de fœminco sexu
dicitur.

Οχλος, turba, multitudo ho-
minum.

ὀχλδ'ω & ὀχλέω, moveo.

Οχρς, currus, vehiculum.

* Οψ, ὁπὸς, vox, ab ἔπω,
dico.

Οαα, vox, fama.

Οψέ, serò, longo pòst tempo-
re.

Οψον, obsonium, omne id,
quo præter panem, vesci-
mur,

* Παίζω, ἀπᾶς, ioco, ludo.

Παίω, percutio, pulso.

Πάλαι, olim, quondam.

Πάλη, lucta.

Πάλιν, iterum, rursus.

Πάλλω, vibro, agito.

Πάππας, pater, vox puero-
rum.

Παρεῖ, ἀ, ab, apud, ad.

παρέξ, παρέκ, extra, foris.

Παρεδειςος, hortus, viridari-
um.

Παρεῖα, αῖς, mala, maxilla.

Παρθεν, ὁ καὶ ἡ, virgo.

Πάρθ adverb. Poët. antè,
prius: idem quod παρὲ vel
ἐμπροσθεν.

Πάσσω, inspergo, conspergo.

Πάσχω, quod sumit sua tem-
pora, ἀπὸ τοῦ πασχω, patior, &
ago, facio: etiam accidit
mihi.

Πατέω, calco, ambulo.

Πατάω, cum strepitu palpi-
to, vehementer palipto.

* Πατήρ, pater, senex, quasi
παιδαὶ τῶν, i. servans pu-
eros.

πατρὸς, vitricus, πατρώθ, paternus.

Παύρος, Poët. idem quod ὀλί-
γος, parvus.

Παύω, finem impono, desiste-
re facio.

Παχὺς, crassus.

Πάω, possideo, acquirō.

Παῖς, δὸς, & παῖς, αἰδὸς, ὁ,
καὶ ἡ, puer, vel puella.

Πέδν, pedica, compedes.

* Πέδν, solum, terra, à πῆς, πῶδθ, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, persuado.

* Πίσις, fides.

Πεικω, pecto, carmino.

Πόκος, vellus.

Πείνω fames, esuritio.

Πείρω, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, transadigo, transigo : & transeo, pertranseo.

Πόρθ, Transitus, trajectus.

Απορέω, ὤ, ad angustias, è quibus explicare me nequeo, reductus hæsto, vel simpliciter hæsto, dubius animi sum.

Πορίζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

ἔμπορθ, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμός, fretum, finus maris in angustias coarctati, quod facile trajici potest.

Πέλας, propè, με πλησίον, ἀσχή.

Πελάω & πελάζω, propinquo.

* Πελαγός, Pelagus, à πέλας, & γῆς.

Απλατθ & Απλητθ, im-
mensus, inaccessus.

Πελεκύς, securis, bipennis.

Πέλος, niger, fuscus.

Πέλθ, scutum brevius.

Πέλν & πέλουαι, Poët. sum.

Πέλωρ, ωρθ, monstrum im-
mane.

Πελώειος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πόμπη, missio, deductio.

Πέμριξ, ιγθ, ή, flatus.

Πενέω, sum pauper, inops.

Πενία, πενία, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mæror.

Πένω, πένομαι, studiosè ali-
quid facio.

Πένος, labor, studium.

Πέπλος & πέπλον, indumen-
tum muliebre è subtili stam-
mine, cæteris vestibus super-
inijci solitum.

Πέπω, coquo.

Πέρως, τὸ, finis, terminus.

Πέρω, ultrà,

Περάω, transeo : etiam ven-
do.

Πέρδω, pedo : unde πορδή, cre-
pitus.

Πέρθω, diruo, vasto.

Περί, de, propter, circa.

περιστός, nimius.

Πέρκος, & περκός, niger, ni-
gris distinctus maculis, va-
rius.

* Πέρπερος, quasi πέρπερος, seu
ἀσεί-

à *αειφένεσθαι*, levis, temerarius, ignavus.

Πέρυσι, anno præterito.

Πετῶ, πετάζω, πεταυνύω, πεταυνυμι, pando, explico: πετάζω, etiam tendo.

Πεταυρον, pertica, rignum, super quo gallinæ dormiunt.

Πέτρος, lapis, saxum.

Πεύρη, picea, larix.

Πήσσω, πήγνυω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.

Πάρος, collis tumulus.

Πάριος, fixus, æmus.

Πέχη, ros, glacies, pruina.

Πηδάλιον, gubernaculum seu clavus navis.

Πηδάω, salto, salto.

Πήγη, fons, scatebra.

πίδαξ, idem.

Πηλαδισμος, illusio, contumelia: ut *υβρεις*.

Πηλός lutum, cœnum, limus.

* *πῆμα*, damnum, exitium, à *πῆδω*, patior.

Πῆνος, textum, seu tela.

Πήνη, idem: etiam pannus.

Πήρα & *πήρη*, saccus, pera.

Πηρός, mutilus, mancus.

Πήχυς, ὄ, cubitus, *καρκὶς*.

Πιέζω, premo.

Πίδος, dolium.

Πικρός, amarus.

Πῖλος, pileus seu pileum.

Πιμελή, id est, *πῆρ* seu *λίπος*, pinguedo, seu pingue.

Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.

Πίνος, fordes, squalor.

Πίνω, bibo, potō.

πίσχω & *ποπίζω*, potum præbeo.

ποτός, potulentus.

πότος, potatio, convivium.

πότον, aqua potui apta.

Πίπω, cado, labor.

πέσος, sive *πέηθ*, calculus, scrupus luforius.

Πίσα, sive *πίηα*, pix.

πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor quæ picem fundit,

Πίτυρον, furfur.

Πίον, υος, pinguis, obesus.

Πλαζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illic agito.

Πλάγιος, obliquus, transversus.

Πλάγη, error, erratio.

Πλαξ, υος, ἡ, tabula ex lapide.

Πλάσσω, fingō.

Πλαπύς, εος, ὄ, larus.

Πλέκω, plico, plecto,necto.

Πλέος & *πλείος*, plenus.

Πλευρά, latus, & *πλευρά*, costa.

Πλέω, πλεύω, navigo.

Πλήθω,

Πλήρω, impleo, repleo.

πλήρης, idem.

πλήρης, εϑ, plenus.

Πλήν, præterquam.

Πλημελής, εϑ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompofitus.

Πλήσσω, percutio, ferio.

Πλίνϑε, ὁ, later.

Πλίσσω sive πλίσσμαι, gradior.

* Πλῆστϑ, divitiæ, quasi πολέστϑ, i. multis annis opes collectæ.

Πλύνω, lavo, de vestimentis, ut λέω, de corpore.

Πνέω, flo, spiro, respiro.

Πνίγω, suffoco, strangulo.

* Πόϑε, desiderium, à πείδω.

* Πόα & ποίη, herba.

Ποιέω, facio, efficio, ago.

Ποικίλϑ, varius.

* Ποιμήν, pastor, propriè ovium, upilio: etiam dux, imperator: & generaliter qui habet curator, quasi in ποίημένων.

Ποινή, pœna, ultio, injuria.

Ποιπνύω, sedulo opus facio, satago.

Ποῖϑ, ποῖα, ποῖον, qualis, & qual: interdum etiam quis.

Οἶϑ, etiam qualis.

Προθύσσω, spiro, flatam emitto.

Πόλεμϑ, bellum, pugna; πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.

Πολέω, verito, verso.

Πόλτϑ, puls, pulmentum.

Πολὺς, canus.

* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudinem civium.

Πολὺς, multus, numerosus.

* Πόντος, pontus, mare, à πόνϑ, labor.

Ποπύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quandam sonum edo.

Πόποι, Dij, Παρæ.

* Πόρπς, vitulus, juvencus.

* Ποσειδών, Neptuneus, à πείειν, τὸ πέδον, quia terram concutit.

Πόδι, ἀκροπόδιον, præputium.

Πόσϑ, quantus.

ὅσϑ, quantus.

τόσϑ, tantus.

* Ποταμός, fluvius, flumen, à πότις, quod potabilem præbeat aquam.

* Πότμϑ, id est, μόρϑ, fors, fatum, à πέτω, cado.

Πότερϑ, uter.

Πότνιος, venerandus, augustus, à πέτω, cado.

Πῆς, ποδός, pes.

Πράϑϑ,

Πραῖς, lenis, mitis.
 Πραπίδες, praeordia.
 Πραῖω, facio, ago.
 Πρέμνον, stipēs, stipēs.
 Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello.
 Πρέσβυς, eos, ὁ, legatus.
 Πρέσβυς, vos, ὁ, senex.
 Πρέθω, incendo, inflammo.
 Πρηνής, εἶς, pronus, praiceps.
 Πελαμαί, emor: idem cum ἀρραῖω & ὀρέουσι.
 Πείν, prius, antē.
 Πείν, sive πεῖζω, ferro, ferrā feco, vel findo, frendere dentes.
 Πεδ, ante, pro, coram.
 Πεδῶτος, primus.
 Περίω, porrecta manu praebeco, ex ἰω, praebeco.
 Πεδίξ, ἡ, donum, dos.
 Περός, ἀ, ab, prope, ad.
 Περίστας, causa, occasio.
 Πρυμνός, extremus, ultimus.
 Πρύμνα, prora.
 Πρυτανίς, rector, administrator.
 Πρωῖ, mane.
 Πρωῖ, idem.
 Πρωῖος, anterior navis pars.
 Πταίω, impingo, offendo.
 Πταίω & πταίω, sternuo, sternuo.
 Πτέονα, calx, calceamentum.

* Πτέρον, ala, ἀ πέτομαι, volo, as.
 Πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
 Πτῶσω, metu contrahor.
 Πτῶσω, & πτόω, idem.
 Πτώξ, ὅκος, pavidus, timidus.
 Πωχός, mendiculus.
 Ππῶω & ππῶω, tundo, decortico, pinso.
 Ππῶω, plico, complico.
 Πυξ, pugnus.
 Πυχή, plica, plicatura.
 Πυγμή, pugnus: etiam mensura sex digitis brevior quam cubitum, unde πυγμῖς, arquans seu explens πυγμῶν, πύχα, idem quod πυκνός, densē, spissē: etiam prouident.
 Πύω, spuo, excreo.
 Πυγή, nates, pyga.
 Πύω, putrefacio.
 Πυθῶ, ἔς, & πυθῶν, ὦν, urbs Phocidis, quae & Delphis appellabatur, unde Πύθειον, apollinis in eā urbe templum.
 Πύλη, porta, propriē aditus in urbem, ut δύνει, aditus in domum: Latine Foris, seu Fores, Ianua, Ostium in aedificijs dicuntur, Porta verò, & in aedificijs, & in urbe, ac munitionibus muro-

muro cinctis.

Πυλῶν, ὄνος, atrium.

Πυνθάνομαι, ex πύθουμαι, audio, intelligo : etiam cognosco, rescio, interrogo, quaero.

Πεύσις, εἶ, ἦ, interrogatio.

πύσεις, Nuncij, Sermones.

πύσις, εἶ, ἦ, auditio, fama.

Πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus : πύον, pus, πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

Πῦρ, υἱός, τὸ, ignis.

Πευρεῖον & πυεῖον, igniarium, Materies arida ad ignem accendendum.

πύρα, rogos.

πυρρός, rufus, rutilus.

Ἄπυρος, qui secundo affatur.

πύργος, turris.

Πυρην, ἥν, ἦ, nucleus, vel quod in pomo ligneum, osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρλιον, instrumentum Chirurgicum : id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capicula.

Πυρεός, triticum, frumentum.

Πώγων, ὠνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πώλος, ὁ, ἢ, pullus, saepe pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πένθος : etiam callus, id est, corpus durum, siccum, & album, offi fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, quavis? ὡς, ut.

P

Ράβδος & ῥάβδος, virga, ramus, hautille, à ῥαπίζω, verbo.

Ράδρος, facilis, proclivis, ῥέω.

* Ράω, profligo, perdo.

* Ράπς, ἴδρος, ἦ, virga, & fortis ensis.

Ράπων, suo, sarcino.

Ράχς, εὐός, ἦ, spina, dorso.

Ράχες, cauliculi, ramuli : etiam fibræ radicum in arboribus.

Ράχια, crepido littoris petrosa : etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ρέζω vel ῥέζω, sterto, factum per Onomatopoeiam.

Ρέζω, facio : etiam sacrifico.

Ρέμας,

ἐμῶ, in gyrum circumago, circumvolvo.
 Πέμνη, vagatio, erratio.
 ἔπω, vergo, propendeo, proprie de statera.
 ὀπαλον, clava.
 ἔω, fluo, etiam fundo.
 Πέυμα, fluentum.
 Πάινω & παίζω, perfundo, aspergo, irroto.
 Πάδαμιγξ, gutta.
 Πῶθος, undarum sonitus.
 Ρῖν, ἰνός, & ρῖς, ἡ, nasus.
 Ρῖνός, οὐ, ὅ, & ἡ, pellis, corium.
 Βεθός, mortalis.
 Βρότος, sanies.
 Ρίζα, ἡ, radix.
 ῥῖν, ἰνός, ὅ, ovis.
 Ρῖρος, εὐς, τὸ, rigor, frigus vehemens.
 Ρῖνη, ἡ, lima.
 Ρῖπῶ, proijcio, præcipio.
 Ρῶδον, Rosa. Ἄλ. Βρόδον.
 Ροῖζος & ροῖζός, stridor: Rushing of waters.
 Ραίζω & ροίζω, latro.
 Ρέσις, cocernus, & flammæ color, qualis rubricæ sinopicæ, rufus sive rufus.
 Ροφέω & ροφαίω, sorbeo.
 Ρύθμους, numerus.
 Ρύπος, τὸ, fordes.
 Ρύπῶ, fordes eluo.
 Ράω, confinuo.

Ρωμή, robur.

Ἐρρομαι, valeo.

Ρῶψ, ὥπος, virgultum.

Ρῶ, merces parvi momenti,

ΣΑΛΘ, salum, maris ora, & iactatio, ab ἅλς, ἅλθ.

Σάλπυξ, ἡ, tuba, buccina.

Σάρξ, ἡ, caro.

Σάπῶ, onero, onus impono.

Σαφής, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι, seu σβεγνύω, id est, σβέσω, à σβέω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σείρα, catena aut funis, restis: Etiam linea, de progenie: & obex forium, exείρω.

Σείρω, σείρώ & σείραίνω & σείειάω, deficcō, arefacio, unde σείειος, Sirius stella, canicula.

Σείω, concutio, quassio, agito.

σείω, ex quo σείω, cico.

σήδω, excutio, cribro.

σάινω, caudam quatio.

σάω, ex quo doricum ἀπείσασα, unde illud, ἔρρει τὰ γλὰ, μίνταρ ἀπείσασε

πέσσει, id est, ἀπὸ λήθης, τέ-
θνηκε, periēre honesta, Min-
darus interiit.

σείρω, scobis purgo, ver-
ro.

Σηκός, stabulum, receptacu-
lum,

Σῆμα, signum, nota, vexil-
lum, sepulchrum. Ασμηθής
non signatus, ignobilis.

Σήπω, Putrefacio.

Σῆρς, Seres populus, vel ver-
miculi qui nent sericum.

* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticē
Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ
ἐτει.

Σῆς, τὸς, tinea.

Σθένω, v. leo, possum.

Σιγῶ, taceo, fileo.

* Σίδηρϑ, ferrum, ἀ σίζω, stri-
deo.

Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, salivo.

Σίζω, strideo, de ferro can-
denti dum aquā extingui-
tur.

Σίκυϑ, vel σικυδός, ὁ, cucu-
mis.

σικύα, cucurbita.

Σιμαλύζω, digitum infamem
porrigo, per contemptum &
ignominiam.

Σκόλιϑ, tortuosus, obli-
quus.

Σίμος, simus, qui pressis est
naribus.

Σίνω, nocco, lædo,

* Σίνηπ, ὡς τὸ σίνεδα τὸ
ὥπες, i. quod lædat ocu-
los, sinapi.

Σίτϑ, frumentum, cibus.

Σιωπῶ, fileo, taceo.

Σκάζω, claudio, ex σκάζω
σκαγός, Lævus, sinister.

σκαμβός, qui obliquus in
latus procedit, incurvus
distortus.

σκαρίδαλον i. σκῶλον, quod
obiectum offendiculum
cogat claudicare, & ad
ruinam tendere : etiam
lignum incurvum, quod
tendicula, seu decipula
sustinetur, & in quod
impingens animal, ipsam
decipulam in se subit
ruinā euerit.

Σκαίρω, salio, tripudio.

σκαείζω, idem.

Σκαλλῶ, fodio, & dirumpo,
findo.

Σκαπῶ, idem cum σκαλλῶ, i.
fodio, fossam duco.

Σκεδαίω, dissipō, dispergo.

Σκέλλω, exsicco, atefacio, ex
σκέλω & σκλημι, inuisit.

Σκέλϑ, crus.

Σκεπτομαι, circumspiciō, de-
spicio, perpendo, visio.

σκόπος, signum ad quod te-
la dirigunt sagittarij, sco-
pus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκευδός,

σκευός, εϑ, τὸ, vas : etiam instrumentum.

σκευάζω, instruo : orno.

σκηνή, Tabernaculum, tentorium : domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis lancis, aut simili materia.

σκήπῳ, nitor, incumbo : etiam prætexto, aliqua ratione nitens : & fingo, simulo : etiam cado, decido, irruo : unde σκηπτός, fulmen, quod in terram impetu violento illisum decumbit, & σκηπτέρον, baculus, sceptrum.

σκία, umbra.

σκιρτάω, salto, exulto, subilio.

σκόλοψ, ὁ, præacutus, palus, vallus, idem cum σκωρὸς, & χάραξ.

σκόρπιος, scorpius, ἀ σκορπίζω, dispergo.

σκότος, υ, ὁ vel τὸ, εὐς, tenebræ, caligo, sæpe de tenebris nocturnis.

σχύζω, ad iram concito, irrito.

σχυθῆσθαι, sum vultu retrico & mæsto, molestiam vultu simulo.

σχύλαξ, ὁ, vel ἡ, catulus, proprie canis.

σχύμῳ, catulus leonis.

σχύτῳ, τὸ, corium pellis : etiam loreus funis, scutica.

σκόληξ, ὁ, vermis.

σκόπῳ, cavillor, illudo, irrideo aliquem disterijs.

σμάω sive σμείω, abstergo.

σμήλη, scalper, seu scalprum, scalper incisorius

σμίλλῳ, scalpello amputo.

σμόςχω, attero, absumo, corumpo, etiam uro.

σμυγέρες, æruminosus.

σοεὺς, ὁ, loculus, conditorium.

σοφός, sapiens, prudens.

σπάθῃ, rudis, seu radícula, gladius, ensis.

σπανός, & σπάνις, rarus.

σπαράσσω, lacerō, laniō.

σπαργάω, tumeo, lacte distentus sum.

σπάρτῳ sive σπάρτον, spar-tum.

σπάω, traho, attraho.

σπάσμα, τὸ, mucro in gladio : in corpore humano, quod convulsus est.

σπείρα, spira : ἑλιξ, linea flexuosa orbes faciens in sese redeuntes.

σπείρω, semino, sero.

σπένδω, libo, sacrifico.

σπέρχω, urgeo, propello.

σπείδω, festino.

σπυδῖ,

- αουδῆ, Festinatio, studium.
 Σπῖλθ, Macula, labes.
 Σπλαῖχρον, Viscera præci-
 pua interanea, & vitaliora,
 uetcor, pulmo, iecur, & simi-
 lia, quæ in cæsis victimis A-
 ruspices considerabant.
 Σπλῶ, λῶδς, Splen, lien.
 Σπόγγθ, Spongia.
 Σποδς, ηῖ, Cinis.
 Σπόνδυλθ, Spondylus, verte-
 bra, sunt 24. ossa quibus to-
 ta ἡ ῥάχις constructa est.
 Σπῆζω, Stillo.
 σῆσμα, Gutta.
 Σταφίς, ἰδθ, ἡ, Vva passa.
 Σταχὺς, υθ, Spica.
 Στέαρ, τὸ, Sebum sive Seyum.
 Στέρω, Tego, occulto.
 Στείβω, Calco, tero.
 Στείρα, ας, Sterilis, quæ non
 parit : carina navis : & co-
 ma certo quodam modo in-
 torta.
 Στίχω, Eo, vado.
 σχαζομαι, Collimo, & re-
 cta ad scopum tendo : ra-
 tionem habeo : & con-
 iicio.
 Στέλεχθ, εθ, τὸ, Truncus
 caudex : etiam stirpes,
 stirps.
 στελεχόω, Caudicem emit-
 to.
 Στέλω, Mitto : etiam instru-
 o, paro, & orno, exorno,
- propriè de corporis cul-
 tu.
 Στενός, Angustus, arctus.
 σένω, Gemo, suspiro.
 Στέρω, naturali quadam cha-
 ritate amplector.
 Στερεός, Solidus, integer, fir-
 mus, durus.
 Στερών, Privo, orbo.
 * Στέρνον, Pectus, à στερεός.
 Στέφω, Corono, redimo.
 * Σπείζω, Figo, ab ἵσθμι.
 Σπῆζω, Pungo, stigmata inu-
 ro.
 Σπῖλβω, Splendo, luceo.
 Στρίγγις, ἰδθ, Strigil.
 στρίγγίζω, Strigili rado, seu
 Abrado.
 Σποά, ας, Porticus regia Athe-
 nis.
 * Στόμα, ατος, Os, à τέτομα,
 Icindo.
 στόμαχος, Stomachus.
 Στορέω, sterno, solo æquo.
 Στερεός, γος, gutta seu stilla.
 * Στερεός, ὅς, ὁ vel ἡ, exercitus,
 à στερρὼς ἱσθαι, id est, fir-
 miter sto.
 Στρέφω, verito, flecto, tor-
 queo.
 στρέβλως, tortus.
 στρέπω, torqueo, verito.
 στεγνός, obliquus : idem
 quod σκολιός.
 Στηννός, εθ, asper : item acu-
 tus. At σπῆνος luxus, fa-
 stus,

stus, deliciæ, unde *σπυρία*,
lalcivio.

* *Σπυριδης*, Passer, passeruius,
à *σπρῶς* *δραῖν*, quia velox:
etiam *ὁ περὶον*, leguminis
species.

Σπυριδης, cuspis reli: et-
iam *πρῶς*.

Σπυριδης. F. *σύζω*, à *σύζω*, Odio
prosequor, Odi.

Σπυριδης, durus, asper.

σύντι, *σύντι*, quâ timulæ &
foramina stipantur.

Συκῆ, ficus, arbor.

Σύκων, ficus, fructus.

Σύλη, præda, spoliū.

Συν, Atticè *Συν*, cum, una
cum.

Συείω, Sibile, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σύς, *σὺς*, ὁ *vel ἡ*, sus, porcus. *ὕς*,
ὕς, ὁ *χῆ*, ἡ, idem.

ὕνις *hve ὑνις*, vomer: etiam
capta.

Συχνός, frequens, creber.

Σπαδάω, pedes agito, iacto.

Σπαζω, iugulo, mactō.

Σφαῖρα, sphaera, globus.

Σφακ, saliva.

Σπάλλω, supplantō, evertō.

Σφαῖρα, guttur,

Σφενδὺν, funda.

Σφῶ, *σῶς*, cuncus.

σφῆξ, idem.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγίς, *ἰδὺς*, signum, sigillum,

Σφραγίς, turgeo, propriè de
mamms.

Σφύζω, Salio, pulso, eâ signi-
ficatione, quâ arteriæ pul-
sare dicuntur. Et mico, pal-
pito.

Σφύρα, Malleus, piscis mari-
nus.

σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, Sacrifico, scalpō ape-
rio, seu incido; aut pertun-
do, laxo, remitto, relin-
quo.

σχίζω, idem, etiam transfe-
ro, & tenorem instituti vel
moris abrumpo: & solvo, de-
sino.

Σχέτις, Miser, scelestus, sæ-
vus.

Σχίζω, Findo, scindo, disse-
co.

Σχῖν, ἡ, Lentiscus, denti-
scalpium.

Σχῖν, Iuncus, funis ex jun-
co plexus, mensura Ægyp-
tiaca stadia capiens sexagin-
ta.

Σχολή, Otium, vacatio.

Σύλη, Præda, spoliū.

Σωλήν, ἡ *ν*, Canalis, tubus.

* *Σῶμα*, Corpus, quasi *σῆμα*
τῆς ψυχῆς, sepulchrum ani-
mæ.

Σῶς, Salvus, incolumis, sospes.

Σόω, Servo & concito.

T

Σῶκος, Mercurij Epithetum,
ex σάοικθ, i. σόζων τῆς
οἴκας.

T

Tαλάω, τλάω, τλῶ, Suffe-
ro.

Τάλας, ανθ, Miser, Ærum-
nosus.

Οἶμοι, τάλας, Heu mihi mi-
sero.

ταλάσων, & ταλία, Lana.

Τάλις, μελλόγαμθ, παρθέ-
νθ, μελλονύμφη, Nuptijs
apta, quod puellæ usque ad
nubilem ætatem lanificia ex-
ercere solerent.

Ταμίας, Promus, Condus, Dis-
pensator eorum, quæ pro-
menda & condenda sunt, à
τέμνω, Distribuo.

* Ταπεινός, quasi πατεινός,
Depressus, Humilis, Non
multum à terrâ assurgens,
cui opponitur ὑψελός, pro-
cerus, Altus. Aliquando
de homine dicitur, & ad a-
nimum transfertur, & tunc
oppositum habet ὑψηλόθα-
νθ, ὑψελόφρων, Super-
bus.

Τάπης, ητθ, ἢ Tapes.

Τάρασσω, Commoveo, Tur-
bo.

Τάβθ, τὸ, Terror, Metus.

T

Τάρταρθ, Infernum.

Τάειχθ, ου vel εθ, δ, ἡ, vel
τὸ Salsamentum.

Τάρχεα, Inferiæ, Iusta.
πέρχει, idem.

Τάσσω, Ordino, Colloco.

Ταῦρθ, Taurus.

Τάχης, Pernix, Celer, Velox.

Τέγγω, Tingo, Humeo, Mol-
lio.

Τείνω, Tendo, Extendo.

τένθ, Tenor, Tentio, Con-
tentio.

Τείρω, Vexo, Affligo, Infesto.

τέρω, Tener.

τεράμων, ονθ, Mollis,

τεράνω, Vulnero, Saucio,

τραυλός, Blesus, Balbus.

τέρεω, Tero, Attero, Tere-
bro.

τρυώ, τρύσκω, & τρύχω, τρύ-
χω, & τείβω, τρώσκω,
pro τρώω, idem.

τρώω, Edo, Rodo : unde
τράγθ, ob voracitatem
Caper, Hircus.

* Τείχθ, τὸ, Murus, Moenia,
à τέυχω, Fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, Finis : etiam Sig-
num, Prodigium, Osten-
tum.

Τέλλω, Oriri facio.

Τέλλομαι, Existo, Orior.

Τέλθ, τὸ, Finis, exitus.

Τέμνω, Scindo, Seco.

Τένδω ἢ τε τένδω, Comedo, ro-
do,

T

do, seu arrodo.
 Τέρας, τὸ, Signum, Prodigium,
 Monstrum.
 Τερδρεύς, ἐϑ, Præstigiator,
 Impostor.
 Τέρμα, Terminus, Meta, fi-
 nis.
 Τέρπω, Delecto, Oblector.
 Τέπιξ, ιγϑ, Cicada.
 Τεύχω, Fabrico, struo.
 Τυγχάνω, Sum, Consequor.
 Τέρρα, Cinis, cui σπόδϑ, &
 μαχρίη, synonyma sunt, ἀ
 πυρῶ, Incendo.
 Τέχνη, Ars.
 Τήκω, Liquefacio, liquo.
 Τέφανον, Sartago, Patella,
 Τήλας rocul
 Τηρέω, Servo, Conservo, Tuc-
 or.
 Τιδαυός, Cicur, Mitis.
 τιδαυείω, Cicuro.
 τίθη, Nutrix & Mamma.
 τιτεύω, Nutrio.
 τίθημι, ἀ πδέω, Pono, Collo-
 co, Propono, Compono,
 Suppono, Sumo, Vendico,
 Tribuo, Aliquando facio,
 Efficio.
 Θεσμός, Lignorum strues:
 etiam θεσμοί, Leges.
 Θέμις, Lex, Institutum, Ius,
 Fas.
 Τίκω, Pario, Procreo.
 Τίλλω, Vello, Vellor.
 Τίλϑ, ι. κόπϑ, Stercus.

T

Τινάσσω, Quatio, Concutio,
 Vibro.
 Τίς, Quis, Vter, Quotus.
 Τίς, Aliquis, Quispiam.
 Τίω, Honoro, Magni æstimo.
 Τίωμα, Vlciscor.
 τιωεία, Vltio, Vindicta.
 ὀπιήμιον, Multa, Poena:
 et in Censu.
 * Τιτῶνες, & τίτῶνες, Dæmo-
 nes quidam à Iove è Cælo
 sub terram detrusi, ἀ πταί-
 νω, Vlciscor.
 Τοῖχϑ, Paries, Murus, sed
 Lateralis, seu Transversari-
 us.
 Τόλμα, Audacia.
 τολμάω, Audax sum, Au-
 deo.
 Τολύπη, Lana, carpra.
 πολυτένω, Conglomerō.
 Τόξον, Arcus.
 Τόπϑ, Locus.
 Ατόπος, Locum non ha-
 bens, Absurdus.
 * Τετραπύρα, Mensa, quasi τε-
 τεράπυρα, à quatuor pedi-
 bus.
 Τετραχίλϑ, Collum, Cervix.
 Τετραχύς, Asper, Confragosus,
 cui opponitur Ασϑ, Levis.
 * Τείγλη, Mulus, quoniam
 τρεις πλείτε ετους, ter par-
 rit in anno.
 * Τείβω, Tero, Absumo.
 * Τείβϑ, ή, Via.

Τρέπω, Verro, converto.

Τρέφω, Nutrio, alo.

Τρέφθ, εθ, πò, Infans.

Τρόμοςθ, Grumus, propriè
rei in unam massam concre-
tæ frustum.

Τρέχω, Curro, propero.

Αναδερμη, Sublatio in al-
tum.

Ρόχθ, Rota.

Τρέμω, Trepido, tremo.

Τρίπων, η, Columba. ἀπὸ τῆς
τρεῖν, quòd sit timida.

Τρίζω, Strido.

Τρίγῃ, sive τρυξ, υἱὸς, σιμητε-
ακὸς καρπὸς, Cereales fruges.
πεισῶ, Vindemio.

Τύλλθ, Callus, seu callum,
πύλοι quoque superciliorum
pili.

Τύμβθ, Bustum, sepulchrum.

Τυπῶ, Verbero, percutio.

* Τύραννθ, Rex, tyrannus, à
τρυφῶ, τρυφῶ.

Τύρβῃ & Σύρβῃ, Turba, tumult-
us.

* Τυεῖς, Caseus, à τρεῖν, quia
est lac servatum.

Τυεῶ & τυρῶ, In case-
um cogo; etiam agito, tur-
bo.

Τύτθθ, ὁ χ, η, Parvus.

Τυῖθ, idem.

Τυφλός, Cæcus.

Τύφω & τυφῶ, Fumum excito,
unde τυφθ; & τυφθ, fumus.

* Τυχὴ, Fortuna, à τυχαῖα
accido.

Τωδάζω, disterijis seu conv-
incesso, irrideo, oppro-
mordeo.

ΥΑΚΙΝΘθ, Hyacinthus:
amulos purpureus, & ge-
mæ nomen.

Υδθ, & υἱθ, ὁ vel η, virtus
etiam Κρύσταλλθ, crys-
lus.

* Υβεις, iniuria, sed gravi-
quasi ὑποβασίς, admodum
gravis.

Υμεις, εθ, Sanus, bene-
lens; integræ valetudinis.

Υγρός, υἱθ, Humidus, ma-
dus: interdum liquidus, Fl-
dus, cui opponitur ξηρός,
dus, siccus.

Υδω, Celebro, canto.

Υμνθ, Hymnus, carmen, pri-
prie in honorem Dei.

Υιός, Filius, natus.

Υλάω, ὦ, Latro, de canibus.

Υλη, Materia, sylvæ.

Υπέρ, Super, pro, per.

* Υπάθθ, Consul, quasi super-
mus.

* Υπνθ, Somnus, quasi λύ-
νθ, quia solvit labores.

à, ab, præ, per.
 ερ Θ, posterior.
 δα, Torva, torvis oculis.
 ι Θ, Supinus, resupinus.
 α, & ὑπόω, Texo.
 Θ, τὸ, Altitudo, celsitudo.
 Pluo.
 αω & ὑδα, τὸ, Aqua, pluvia.
 ας, Sudor.
 ας, Sudor, sed denotat furorem ex æstivo calore.
 Φ
 αω & φήω, Edo, comedo.
 ας, Hilaris, alacer.
 α, Ornamentum quoddam galæ.
 ακρὸς, Calvus.
 Θ & φῶς, τὸ, Lux, lux solaris.
 α, φαέδω, φαείνω, & φαίνω, In lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.
 φάρμακον. Medicina, quasi φέρων ἄκ Θ, i ferens medicinam, venenum.
 φρυγξ, ὁ vel ἡ, Guttur.
 πτη, Præsepe, stabulum.
 ὠλ Θ, Vilis, etiam malus, improbus.
 ὠλως, Malè, etiam facilè.

φάω, pro quo φημι, Dico, Aio.
 φράζω Dico, memoro commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.
 φάω & φάζω, occido.
 φένω & φονεύω, idem.
 φέβομαι, fugio, metuo, excedo & φεύγω.
 φέγγ Θ, τὸ, Splendor, lux, lumen.
 φείδομαι, Parco, ignosco, misereor.
 φελλός, suber.
 φέναξ, impostor, etiam derisor.
 φενάκίζω, decipio, fallo : & impono : fucum facio, illudo.
 φέρω, Pasco, alo : quasi φέρω βίον, fero victum.
 φερνή, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.
 φέρω, F. οἶσω, ab οἶω. P. M. ἐν ὠρχα, ab ὠέχω. Aorist. 1. & 2. ὠέγχα, & ενεγchon, ab ἐνέγκω, i fero, assero, porto : etiam aufero, rapio, & teneo, & refero : etiam pendō.
 Εἰσφέρω, admitto, intus.
 φεύ, heu, cheu.
 φεύγω, fugio, fugam capio.
 φδέγομαι, loquor, vel sonum edo.
 φδέω, pro quo φδέρω, cor-

- rumpo, Labefacio, Perdo.
 φθίω, & φθίνω, idem quod
 φθείρω, Delicio, Tabe-
 sco.
 φθείρ, ρθ, Pediculus.
 * φθόνθ, Invidia, Invidentia,
 quasi φόνθ, cædes.
 * Φιάλη, φρά πειν ἄλις,
 quasi πιάλη, Phiala, pocu-
 lum, patera.
 φίλθ, Amicus, qui amat &
 qui amatur, charus, placi-
 dus, placens, gratus.
 φιμὸς vel φίμθ, Capus, pi-
 scella, capistium.
 φλάω, Concundo, contero.
 φλέζω, Vro, incendo, inflam-
 mo.
 φλέω, Nugor.
 φλύω, φλύζω, idem.
 * Φλυαρός, Nugæ.
 φλέψ, βθ, ἡ, Vena.
 φλοιός, Cortex.
 * Φοῖβθ, Purus, Phœbus, Sol;
 quasi φῶς βίη, lux vitæ.
 Φοῖνιξ, Ruber : etiam palma
 arbor & Phœnix avis, &
 Phœnix qui est è Phœ-
 nicia.
 Φοισάω, Ventito, Venio.
 Φολίς, ιδθ, Squamma : sed
 qualis est serpentis.
 * Φόνθ, cædes, à φένω.
 Φόρμιγξ, ίγθ, ἡ, Poët, ci-
 thara.
 * Φορμὸς, Sporta, corbis, co-
 phinus, cathalus, ex φέρω.
 * Φόρτθ, Onus, à φέρω.
 Φεάσω, & φεάηω, Sepio, mu-
 nio.
 Φεάγμα, Sepimentum.
 Φρέαρ, ατθ, τὸ, Puteus.
 Φρήν, ενος, ἡ, Mens.
 Φρένες, Præcordia, Mentis se-
 des.
 Φρονέω, Mente sum præditus,
 sapio.
 Φρόνψ, ἡ, Cogitatio, cura.
 Φρίξ, ικος, ἡ, Levis, tremulus,
 vel sonitus maris.
 Φρίσω, & φρίηω, Horreo, hor-
 resco.
 * Φρῦδθ, quasi φροδθ, E-
 vanidus, qui abiit disparuit.
 Φρυάπτομαι, Fremo, de equo.
 Φρύζω, φρύσω, & φρύηω, tor-
 reo.
 Φρύνθ, Rubeta, rana vene-
 nosa.
 Φῦκθ, εως, τὸ, Alga, radícula
 quâ se fucant mulieres, un-
 de fucus Latinè : etiam me-
 talli genus.
 Φυλάσω, Custodio, servo, ca-
 veo, vito.
 φυλή, Tribus.
 φύλλον, Folium, frons.
 Φύρω, Miscro, inquino, fædo.
 Φυσάω, Sufflo, inflo.
 Φύω, Gigno, produco : etiam
 nascor, ut φύομαι, orior,
 exorior, enascor.

X

φύσις, Enascentia, natura.
 Φωγνύω & φάγνυμι, Torreo,
 uro.
 Φωλεὶς five φωλεὰ, Lustrum,
 antrium.
 * Φωνή, Vox : quasi φῶς νοῦ,
 Lux animi.
 * Φῶρ, ωρες, Fur, & fucus, à
 φέρω.
 Φῶρ, ὤρῃ; five φῶρ, &, Spec-
 ulator, explorator.
 Φωειασμός, Scrinium, arcula.
 Φῶς, φωτός, τὸ, Lux.
 Φῶς, φῶτ, ὁ, Vir.

X

X Αἶζω, vel potius χρίζομαι,
 Recedo, retrocedo, ca-
 veo.

Κακός, Malus, ignavus.
 Χαίνω, Hisco, dehisco, ex χᾶω,
 inusitato.
 χάθ, τὸ, Hiatus, Chaos.
 χήμη, Hiatus, oscitatio: eti-
 am ostrei genus: & men-
 sura liquidorum.
 χῶ, λῶς, ὁ χῆ, Anser.
 χαίρω, Lætor, gaudeo.
 χαίρωμαι, idem.
 Χάεις, Gratia, venustas, le-
 pos, elegantia: etiam ami-
 citia, beneficium, præmi-
 um.
 χᾶειτες, Veneres.

Χαίτα, Iuba, propriè, equi.

X

Χάλαζα, Grando.
 Χαλάω, Laxo, remitto.
 Χάλις, five χάλιξ, Bacchi no-
 men.
 Χάλικετ, Merus, purus, vel
 ita temperatus ut laxet.
 Χαλινός, Habena, frænum.
 Χάλεπῶ, Damno afficio, vel e-
 tiam everto, labefacto.
 Χάμεπος, Perniciosus, noxius,
 gravis, molestus, acer-
 bus, durus, difficilis, ira-
 cundus, asper, sævus, ini-
 mitis.
 * Χάγκος, Æs, ab ἀγκή.
 Χάμαι, Humi, in terra.
 Χαράσω, & χαράπηω, Sculpo,
 insculpo, inscribo, impi-
 mo.
 Χάραξ, Sulcus, fossi.
 Χάρτης, Charta, ex papyro.
 Χτέω, Egco, opus habeo.
 Χαῦν, Laxus, fungosus.
 Χέζω, Caco.
 Χεζανάγκη, Cacandi necessi-
 tas.
 Χεῖλ, τὸ, Labrum, labium.
 * Χεῖρ, χεῖρς, Manus, ab ἔχω,
 teneo.
 Χείρων, & χερείων, Deterior,
 pejor.
 * Χελιδὼν, ὄν, ἡ, Hirundo,
 quasi χεῖλεσιν ἄδων, Can-
 ens.
 Χέλυς, ἡ, Testudo: & instru-
 mentum musicum, Lyra,
 M 4 cithara,

Cithara, Chelys.

Χέρρϑ, sive χέρσος, desertus.

Inculcusque, asper : & substantivè pro χέρσος γῆ, solum sterile, desertum.

Χέω, F. χέσω, & χάσω, fundo, effundo diffundo.

Χεδρς, ἐϑ. & χοδρς, εδρς, congius, mensura liquidorum.

Χῆρς, etiam terra egesta : etiam Aqualis, Vas aquarium.

Χόω, & χόννυμι, F. χάσω, χουῶ, Educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poet. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χεῖμων, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & χυῶ, idem quod χέω.

Χυδρς & χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χῦλϑ, succus.

Χῆλη, forfex, seu forceps.

Χῆρϑ, viduus.

Χθων, ονδρς, ἡ, terra, humus, telus idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλδρς, ὁ vel ἡ, pabulum, propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιων, ὄνϑ, ἡ nix, à χέω.

Χαδῆ, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

* Χλαίνω, tepefacio, calefa-

cio, unde χλαμύς, ὕδϑ, chlamys.

Χλίω, idem quod θρίψω, delictijs frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen : etiam generaliter herba, folium, unde χλοερδς, viridis. Herbaceus.

Χνωῶ, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ἰκϑ, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu Cotylas quatuor.

Χοῖρϑ, ἰ. ὕς, σὺς, porcus, sus.

Χολῆ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & fuscus.

Χόνδρϑ, gramen : etiam Cartilago.

Χορδῆ, intestinum, chorda, seu fides ex intestino : etiam nervus, seu chorda, quâ arcus intenditur.

Χορδς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρϑ, fœnum, herba virens, à χάίρω, quod relecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do ; etiam oraculum edo, vel reddo.

Χεζομαι, utor.

Χεζίνω,

Θ, *Χεῖνω*, polluo.
χημα, res.
χηματα, pecuniæ.
 Θ, *χέοις*, τὸ, & *χεῖθ*,
 & *χεῶς*, vel *χεῖως*, debi-
 tum, mutuum, æs alienum :
 etiam *χέθ* & *χεῶν*, debi-
 tum fatale, fatum, mors. *χέ-*
 Θ, quoque causa, vaticini-
 um, oraculum.

Χρεῖθ, utilis.

Χρεῖω, Ion. *χρεῶ* pro *χρεία*, in-
 digentia.

χρεῶ autem Vaticinor.

χρή, oportet, opus est.

χρηίζω, Poet. idem.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρίω, ungo, lino, seu inun-
 go, perungo, obliuo, illi-
 no : etiam pungo, stimu-
 lo.

Χρόα, color.

χρόω & *χρόννυμι*, coloro,
 tingo.

χροίζω, idem.

χρώς, ωπός, τὸ, cutis, cor-
 pus.

χρώς, χροός, ὁ, idem.

Χρονθ, tempus, temporis spa-
 tium.

* *Χρυπές*, aurum, à *ρύω*, libero,
 quia à multis liberat.

* *Χωλός*, claudus, à *κῶλον*,
 pes.

Χῶρθ, locus : etiam ager,
 prædium, vel fundus.

Χῶρα, itidem locus, solum, a-
 ger, etiam conceptaculum,
 & Regio : & *χωρέω*, (ex
 quo curro) accedo, profi-
 ciscor.

Χωεῖς, Segrism, separatim :
 etiam singulatim, unde *χω-*
εῖζω, separo, vel sejungo.

ΨΑω, Tergo, abstergo : &
 rado, radendo deter-
 go, frico : & tenuo,
 attenuo : etiam accedo,
 & appropinquo : *ψέω*, i-
 dem.

ψήχω, idem.

Ψάίω, etiam rado : & innato,
 attingo : & accelero, festino,
 & distraho, & dissolutus sum,
 diffuso.

Ψάλλω, chordam tango : et-
 iam moveo, quatio, concu-
 tio.

Ψαδάλλω & ψαδάω, tango,
 contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* *Ψαχάς*, ἄδθ, ius, stilla,
 gutta, quod minutum sit.

Ψεχάς, ἡ, idem : à *ψέω*.

Ψίω, tenuo, attenuo.

Ψίδυρ, susurrus.

* *Ψαμός*, frustum rei escu-
 lentæ,

lentæ, quantum bucca pos-
sit semel capere.
Ψέγω, Reprehendo, vitupero.
Ψέλλω, Balbutio.
Ψεύδω, Fallo frustra.
Ψεύδῳ, τὸ, Mendacium, fal-
sum, commentum.
Ψευδής, Mendax.
Ψῆφῳ, ἡ, Lapillus, calculus,
quo luditur, vel quo suffra-
gium fertur : etiam ipsum
suffragium.
Ψίαδῳ, ἡ, Storea, teges : pe-
culiariter eæ tegetes quæ
è junco, aut vitili contex-
untur.
Ψόλῳ, Fumus, flamma, fu-
ligo.
Ψόφῳ, Strepitus, crepitus,
fragor, & generaliter so-
nus
Ψύλλῳ & ψύλλα, Pulex.
Ψύχω, Frigefacio, refrigero,
spiro.
Ψυχῳ, εἰς, π, Frigus, cui
opponitur, δάλλῳ, τὸ, x-
stus seu calor.
Ψυχή, Anima, spiritus vitalis,
& intellectualis, quo vivi-
mus.
Ψώρα, scabies, à ψάω, scalpo.

Ω Pro fine, quod sit ultima
litera.

Ωβή, tribus populi, pars.
Ωδέω, F. ὠδήσω & ὠσω, tan-
quam à Them. ὠδήω, trudo
pello.
ὠσίζω, idem.
ὠσης, impulsor.
Ωκός, Celer, velox, per-
nix.
* Ωκέανῳ, ὁ, Oceanus, à ce-
leritate.
Ωλένη, Cubitus, brachium,
ulna.
Ωμοι pro οἱ μοι, Hei mihi.
Ωμός, Crudus, propriè de fru-
ctibus qui sole nondum sunt
cocti.
* Ωμῳ, Humerus, quasi ὑ-
πομῶν, qua sustinet one-
ra.
Ωμος, Crudelis.
Ωνέομαι, F. ἔμαι, emo, mercor,
ut ἀγοράζω, πείσμαι.
* Ωὸν, Ovum, quasi ὄιον, quod
solum pariatur.
Ωεα, tempus anni, veluti ver-
num tempus, pro vere: eti-
am generaliter tempus.
Ωεα, φροντισ, cura.
Ωρύω, sive ὠρύομαι, Vlulo, vox
canum propriè & lupo-
rum.
Ως, Vt, velut, sicut, tanquam,
quasi.
ὡσπερ, Quemadmodum.
ὡς, ut, ita ut.
Εως & Εἰως, Donec, usque,
dum,

Ω

dum, tantisper, quoad. Cui
respondet *τέως*, tamdiu.

Ωφελέω, iuvo.

* Ωχρὸς, Pallidus, ut pallidus
color, quum flavo miscetur
album.

Ω

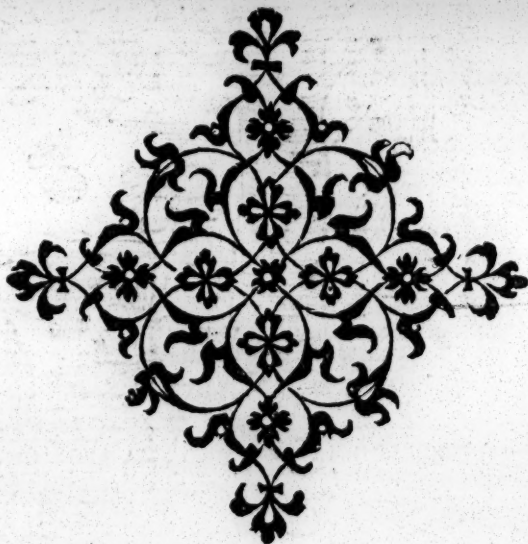
ὠχρὸς, Pallor.

ὠχρῶ, Coloris genus.

ὠχρῶ, Pallco, pallidus
sum, palleſco, pallidus fio.

ὠχραίνω, Pallefacio, palli-
dum reddo.

*Nomina Partium corporis, Animalium,
Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex
Lexicographis sunt petenda.*

DE NOMINIBVS MENSIVM

Græcorum.

Quod loci relictum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque forte est non nihil utilitatis habiturum. Ijs igitur omissis, quæ de eorum diversâ apud var as gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, quæ omnia ex varijs authoribus collecta H. STEPH. in Appendicem ad suum Thesaurum retulit, nomina tantum duodecim mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo, qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιών, Ianuarius, ex Γαζά, ex alijs October, ἀ γαμέω, quod eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ελαφβολιών, Februarius, ex ελαφθ, Cervus, Cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μενυχιών, Martius, ἀ μυνηχία, qui portus erat Atheniensium municiissimus, ubi erat Dianæ Munchiæ sanum, in quo Dææ sacra eo mense celebrabantur.

Θαρηλιών, Aprilis, ἀ θὰ ταρσήλια, festum ex eo nominatum, quâ in eo primitivæ earum frugum, quas

De nominibus Mensium.

quas calor solis *έρων* & *δαίπων* πῶς γλῶ produce-
rat, dijs offerrentur.

Σκιρραφοειών, Maius, quod eo mense *σκιρραφεία*,
festum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athe-
nis solenni pompâ deferebatur, signumque ædifican-
di dabatur.

Ἑκτομβαιών, Iunius, qui mensis primus erat At-
ticorum, anni initium, quem à Solstitio æstivo in-
choabant, à sacrificiis maioribus, nempe hecatombis,
quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγεινιών, Iulius, secundus mensis, in quo A-
pollini Meragitnio Athenienses sacrificabant.

Βονδ'εγμύων, Augustus, propter *βονδ'εγμύα* fe-
stum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium
à Théseo adversus Amazones foeliciter gestum.

Μαιμακτιεύων, September, de nomine Iovis, qui
μαίμακτις, i. Furor percitus, propter imbrium impe-
tum, & læra, quæ illi fiebant, ad eum placandum,
μαίμακτιέρα dicebantur.

Πυανέψιών, October, à festo *πυανέψιών*, quod
celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque con-
ditis.

Ανδρειαών, November, dictus quia, *ανδρών* *σε-
ρεί* πῶς γλῶ, floribus spoliat terram.

Ποσειδεών, December, quasi Neptunius, quod ef-
set Neptuno sacer, in eoque sacra illi fierent. In eo-
dem quoque *ἐγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, & πρὸς τῷ μεγί-
στων ἀγῶνες*, motu done Neptuni & Minervæ de Ar-
ticâ contendendum.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quan-
quam de ijs non satis convenit inter omnes authores,
ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem
in τρία δεχμύα, id est, tres decadas: primam vo-
cant *μῦως* *ἰσαυρὺς*, sive *ἀρχαυρὺς*: secundam, *με-
σουρὺς* *μῦως*, vel *ὀπὶ δεκάδι*: tertiam, *φθινόρτος*
μῦως.

Græcorum.

μῶδες, five πανομῶδες, aut λήρον $\text{I}\Theta$, vel etiam ὅπι
ρχῶδι. Utuntur diebus numerandis nominibus or-
dinalibus, πρῶτη, δευτέρα, τρίτη, τέταρτη, seu τε-
τάρη, πέμπτη, seu πεμπήτης, & ita deinceps, nisi quod
prima cujusque mensis dies vocetur νεμῶϊα, quoni-
am in ea erat novilunium, lunā menses auspicante
& finiente. Decima quarta ab Hesiodo dicitur μέση,
quod medium obtineat locum. Ultima ἔνη & νέα.
hoc porro discriminis est, quod in ἱσαμῶδες & μεσῶν-
μῶδες diebus numerandis recto ordine progredi-
untur, δευτέρα, τρίτη ἱσαμῶδες, secunda, tertia: &
πρῶτη, δευτέρα μεσῶν $\text{I}\Theta$, undecima, duodeci-
ma. In φθίνον $\text{I}\Theta$ autem decade utuntur ordine re-
trogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis
Latini, δεκάτη, ἐνάτη φθίνον $\text{I}\Theta$, vigesima prima,
vigesima secunda, & ita deinceps. De in-
tercalationibus, legendus Macrobius.

lib. i. Satur. c. 13.

FINIS.

